

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 5/2016 - 61 pàgines

Sessió ordinària del dia 17 de març del 2016

El dia 17 de març del 2016, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 15/2016, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud

M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Àlvarez Marfany, Ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.32h)

El Sr. síndic general:

Bé abans d'iniciar amb l'ordre del dia previst us recordo, que segons disposa l'article 130 del Reglament del Consell General, el temps total per substanciar una pregunta, incloent-hi també la rèplica i la dúplica, no pot excedir de 8 minuts, dividits amb parts iguals, i que finalida la resposta del membre del Govern, si un conseller general ho sol·licita, el síndic general li concedirà la paraula per un minut, per tal que formuli una repregunta estrictament sobre la mateixa matèria, i el membre del Govern disposarà per la resposta del mateix temps.

Passem doncs a aquest punt únic:

Preguntes al Govern amb resposta oral.**1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 19 de gener del 2016, relativa al repartiment de dividendes de FEDA i Andorra Telecom.**

Fou registrada amb el número 78 i s'ha publicat en el Butlletí del Consell General número 5/2016 del 20 de gener.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les informacions publicades referides al repartiment dels dividendes de FEDA i Andorra Telecom previstos al pressupost per a l'exercici 2016, i que suposadament el Govern hauria avançat a finals de l'any 2015 i principis de l'any 2016,

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot Govern informar si és cert que s'hagi produït un avançament del repartiment dels dividendes de FEDA i Andorra Telecom previstos al Pressupost 2016 en benefici del Govern?

Pot Govern informar de la motivació de l'avançament en cas que s'hagi produït?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, per Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Reiteraré per tercera vegada en un mes i mig una explicació que ja hem vingut donant durant els dos debats en relació al pressupost. I és en relació al repartiment dels dividendes de FEDA i Andorra Telecom. No crec que pugui aportar massa novetats en relació a això però en tot cas i gustosament ho torno a explicar.

Pel que fa a FEDA, el repartiment de dividendes per l'any 2015 i també previst per l'any 2016 continua sent del 30% dels seus beneficis i aquest repartiment s'ha produït com ve sent habitual a principis de l'any 2016 pel que fa al dividend de l'any 2015, en concret el mes de febrer, en què es van distribuir dos milions d'euros en relació, insisteixo, al benefici de l'any 2015. Queda per tant, encara pendent de repartir una part del dividend que a la vista del tancament provisional de FEDA estarà al tomb dels 500.000 euros i que es farà a partir del mes d'abril un cop s'hagin aprovat els comptes definitivament de FEDA.

Aquesta és la pràctica habitual, normalment el dividend s'acostuma a repartir el mes de gener, alguns anys el mes de febrer i es complementa amb la diferència de l'acompte en relació al tancament definitiu, normalment al mes d'abril i mes de maig. Això ha sigut així com a mínim des de l'any 2006 que tinc aquí l'històric.

Pel que fa a Andorra Telecom també la pràctica habitual ha sigut repartir el 30% de dividend en relació al benefici de l'exercici anterior i com ja vaig explicar en aquesta Cambra aquest any 2015, es va decidir en el transcurs de l'exercici i vist també el nivell d'execució pressupostària de Govern i també el nivell de resultat que estava tenint Andorra Telecom, doncs prendre una decisió, que el Govern l'ha pres o té intenció de mantenir-la pels exercicis 2015, 2016 i 2017, de repartir el 100% del benefici en format dividend. En el moment en què es va prendre aquesta decisió, també es va prendre una altra decisió per aquest primer exercici pel 2015, i és fer un acompte del dividend del 2015 que es va fer el mes de juliol de l'any 2015. Concretament es van repartir 12 milions d'euros. La resta es va posposar per un cop es tingués el tancament del 2015, i per tant per l'any 2016. En base a això que li acabo de dir i per tant també amb una pràctica també habitual en el món empresarial, és a dir un acompte durant l'exercici en curs complementat amb el dividend definitiu un cop tancat l'exercici, doncs al mes de gener de l'any 2016, es va procedir a liquidar el dividend per un import de 14.580.000 euros. Què quedarà pendent per complir aquesta decisió presa

per Govern de repartir el 100%? Doncs quedarà que un cop s'aprovin els comptes d'Andorra Telecom a 31 de març com està prevista la llei, doncs es veurà si encara s'ha de complementar aquest dividend. Molt previsiblement s'haurà de complementar, jo ara no sóc capaç de dir-li amb quina quantitat però molt previsiblement s'haurà de complementar i això es faria durant el mes de maig i es tornaria a començar el cicle. El cicle farà que el mes de setembre, octubre...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant sis us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...vaig acabant Sr. síndic. El mes de setembre o octubre de l'any 2016 es farà un acompte sobre el benefici del 2016 i es complimentarà l'any 2017, un cop acabat o tancat l'any 2016. I aquest és el cicle habitual que s'utilitza.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo: (00:08:00)

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre. Em sap greu que li fem per tercera vegada parlar d'aquest tema, però la pregunta la vaig fer a principis de gener en relació amb les informacions que havien aparegut a la premsa i pensava que era una bona oportunitat fer-la per intentar intercanviar algunes opinions o contrastar algunes informacions des del punt de vista de la gestió del pressupost. I és que em resulta preocupant almenys per nosaltres, la rapidesa en què el Govern exigeix el dividend acompte de FEDA i Andorra Telecom, una celeritat que gairebé no ha permès a totes les dues entitats haver tancat l'any comptablement, i que des del Govern ja se'ls exigeix aquest dividend. Vostè em diu que és una pràctica habitual des del 2006, vostè sap que en el món privat, -vostè sap millor que jo-, normalment el tancament es fa a finals d'any. Hi ha moltes empreses comptablement, la repartició de dividend es fa durant el primer trimestre, acostuma ser finals de febrer, principis de març. Pagar el dividend al mes de gener o febrer o reclamar aquest pagament és símptoma de què potser hi ha unes tensions de tresoreria i una manca de liquiditat en la gestió pressupostària. Potser ara amb el tomb de les preguntes ho podem acabar de comentar. I com

vostè comentava ara, en la darrera sessió on es va aprovar el pressupost 2016, vostè ja ens va avançar que la liquidació del 2015 havia estat menor al previst en quant a dèficit, però tot i així arribem a finals d'any el 2015, en el meu punt de vista, reclamant el dividend que s'ha de cobrar, i aquesta situació des d'un punt de vista de previsió i de gestió, almenys per la nostra opinió, no és per felicitar-se.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, li demanaria que sigui breu.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No tinc molt a afegir, efectivament, les dates en què normalment i històricament s'ha liquidat el dividend ha sigut al gener, li torno a dir, tant per Andorra Telecom com per FEDA. I evidentment i em sembla que és de sentit comú que sigui així, respon a les necessitats de tresoreria del propi Govern. Al final estem parlant d'una tresoreria comuna que el que s'ha d'exigir al ministre de Finances de torn, i entenc que així ho han fet tots els que m'han precedit, és que l'optimitzi al màxim, i si hi ha accedents de tresoreria a FEDA i a Andorra Telecom, sabent que a més a més, s'ha de pagar aquest dividend i al mateix temps el Govern està endeutat i pagant interessos del seu endeutament, doncs el que es fa és optimitzar aquesta tresoreria excedentària d'un costat, i deficitària de l'altre. I d'altra banda, evidentment també el cicle d'ingressos del Govern, i més a mesura que es va consolidant el marc fiscal, doncs també té moments de punta d'ingressos i moments en què no hi ha ingressos tan abundosos i per tant, es cobreixen aquestes puntes de tresoreria sense tenir d'incórrer a un nou endeutament ni que sigui amb pòlisses a curt termini doncs a base de jugar amb aquells ingressos que tenim control sobre els mateixos, com pot ser el dividend. Insisteixo, em sembla que és una pràctica normal i pròpia d'intentar optimitzar la tresoreria que té l'Estat. I d'altra banda, deixi'm que li digui....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...vaig acabant...moltes empreses privades fan un repartiment a compte del dividend, això és una pràctica habitual aquí i arreu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta....

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, voldria preguntar en primer lloc, si en el moment en què es recorre al cobrament dels dividendes ja estava exhaurit el límit de les pòlisses de crèdit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Doncs sincerament no tinc aquí aquesta dada per saber quin nivell d'utilització de les línies de crèdit, els crèdits de Govern estan distribuïts amb operacions a mig-llarg termini, amb operacions de préstec, amb amortització inclosa. Això és una novetat, no era habitual fins ara, i després tenim una part amb crèdits, amb pòlisses bàsicament per cobrir aquestes necessitats de tresoreria. En tot cas, el que sí que és una obligació del Govern, i això és el que intentem, és no superar mai aquests límits contractats. Vostè sap que superar els límits té una penalització amb forma de tipus d'interès més quantiosa i per tant, d'aquí ve la necessitat de gestionar la tresoreria per no superar aquests límits. En tot cas el que li puc assegurar és que no els hem superat. Jo ara no tinc aquí el quadre de tresoreria per saber en quin percentatge estàvem al mes de juliol quan es va fer l'acompte del dividend d'Andorra Telecom. No ho sé sincerament.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria aprofitar per demanar-li si en aquestes puntes de tresoreria que van propiciar que es fes aquest dividend a compte, responien també la necessitat de fer pagaments del capítol de personal?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

Estem una mica fora de la pregunta, però si voleu contestar...

El Sr. Jordi Cinca:

Sí m'agradaria que totalment, però en tot cas és que a veure si ens entenem. El Govern no improvisa el seu pla de tresoreria, el té definit a principis d'any i ja té una aproximació de quin serà el seu pla de tresoreria i té un finançament per fer front a les seves obligacions, siguin de personal o siguin del que sigui. En un mes es paguen les nòmines òbviament i es paguen totes les altres obligacions que corresponguin en aquell mes. No sóc capaç de fragmentar-ho. L'insisteixo, sempre estem dins dels límits de les pòlisses i per tant, es paga tot allò que cal pagar dins dels terminis establerts per la llei. No crec que tinguem de fraccionar els pagaments per capítols en aquest sentit. Les nòmines evidentment sempre es paguen el dia 25, si és festiu potser el dia 24, si és el dia 26 però no s'han deixat mai de pagar el dia que toca.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Faria l'última Sr. síndic, si m'ho permet.

Em comenta doncs que vostè les nòmines sempre es paguen el dia que pertoca a no ser que hi hagi un festiu evidentment. Voldria aprofitar també per demanar si en el cas dels proveïdors també s'ha pogut respectar aquest termini legal doncs per fer aquests pagaments?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Com vostè sap i també és una novetat que hem anat implementant aquests darrers anys, el Govern ha fet dues coses en els darrers cinc anys. Ha escurçat el límit del període de pagament dels proveïdors. Abans

era 90 dies ara és a 60. Per tant, s'ha auto imposat més pressió en aquet sentit a favor d'aquests proveïdors i a més a més ha establert un tipus d'interès perquè en el cas que hi hagi retards es pugui compensar a qui hagi cobrat en retard. I el Govern la seva obligació és intentar sempre estar dins d'aquests límits sabent que s'han de complir tots els processos d'intervenció. Per tant, des del moment en què la intervenció rep les factures d'un període per intervenir-les i pagar-les, i això és el que es procura fer. I si excepcionalment si en alguna ocasió que no té res a veure normalment la disponibilitat de tresoreria, pot ser que s'hagi endarrerit algun procediment, doncs ens endarrerim. El que s'ha de fer és pagar el tipus d'interès que preveu el propi pressupost cada any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la segona pregunta presentada.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 25 de gener del 2016, relativa a l'Heliport Nacional d'Andorra.

Fou registrada amb el número 109 i s'ha publicat en el Butlletí número 7/2016 del 29 de gener.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que el projecte de pressupost de l'exercici 2016 presenta una partida d'1.000.000€ destinada al subconcepte "infraestructures del transport"(60760) del projecte Heliport Nacional d'Andorra (2014-0000000001) del Departament d'Ordenament Territorial,

Vist que durant la darrera sessió de control al Govern del 19 de novembre del 2015 el M. I. Cap de Govern va explicar respecte a la possibilitat d'ubicació de l'heliport a Andorra la Vella, que els tècnics de l'aviació civil francesa que analitzen els terrenys seleccionats assenyalen el de la Comella com a ubicació més adient, el Govern faria l'heliport en aquesta zona, llevat que el comú de la capital no

hi estigués d'acord, fet que portaria al Govern a buscar d'altres emplaçaments,

Vist que durant la mateixa sessió de control el ministre de Transports, M. I. Sr. Jordi Alcobé, va indicar que s'estaven elaborant cinc informes respecte als dos terrenys seleccionats i que el resultat dels informes no permetrien prendre una decisió respecte a la ubicació final fins a principis del 2016,

Vist que l'Honorable Cònsol Major d'Andorra la Vella en declaracions a la premsa el dia 18 de gener va afirmar que el comú no vol l'heliport a la capital i que el Govern és coneixedor d'aquest posicionament,

Atès aquests antecedents, es pregunta,

Pot informar el Govern si ha renunciat a la ubicació de l'heliport al terreny de la zona de la Comella?

Pot informar el Govern quin serà l'emplaçament seleccionat per a ubicar-hi aquesta infraestructura si es descarta el terreny de la zona de la Comella?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Gallardo per la pregunta, que continua entenc, la pregunta del 19 de novembre de l'any passat sobre la mateixa qüestió.

Doncs bé, són dos preguntes.

La primera pregunta és que efectivament el Govern descarta la ubicació de la Comella per a ubicar-hi l'Heliport Nacional. Com és sabut aquesta ubicació va ser objecte d'un debat polític important al marc de les eleccions comunals i a més a més el Comú d'Andorra la Vella actual ha manifestat la seva voluntat de no cedir aquest terreny al Govern per fer-hi aquesta infraestructura. El Govern no disposa d'aquest terreny en propietat, és el Comú d'Andorra la Vella i per tant, no té la possibilitat encara que compleixi les condicions tècniques per a ubicar-hi aquesta infraestructura de fer l'heliport nacional en aquest terreny de la Comella, un dels terrenys proposats pel Comú d'Andorra la Vella al Govern d'Andorra.

Per tant, espero ser clar en aquesta resposta, el Govern descarta la Comella com a ubicació de l'Heliport Nacional d'Andorra.

Pel que fa a la segona pregunta, li he de dir que a hores d'ara desconexim l'emplaçament del futur heliport nacional d'Andorra.

A hores d'ara es desconexim l'emplaçament d'un futur Heliport, atès que cap dels terrenys públics analitzats no compleixen les condicions mínimes als altres trets analitzats per poder-hi assegurar amb viabilitat tècnica i comercial també qualsevol heliport nacional. Això no vol dir que s'han de buscar altres alternatives i per tant, ja estem buscant-ne en terrenys privats segurament per intentar dur a terme aquesta important infraestructura de país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Alcobé per les seves explicacions.

Crec que un projecte ha generat poques vegades tant consens en quant a la necessitat i tanta controvèrsia en quant a la seva ubicació.

La veritat és un projecte que penso que tothom vol però potser el vol a casa del veí perquè això genera moltes molèsties.

Amb la Comella ja són dues les ubicacions seleccionades pel seu Govern o pel Govern Demòcrata i que finalment no acabarà sent la definitiva. I és que han tornat a ensopegar en aquest cas amb el mateix problema que és l'oposició veïnal. I cinc anys després d'arribar al Govern continuem sense tenir un projecte, que penso que té el consens de tothom o de la gran majoria, que és necessari pel país, però el que no acabem de veure o que no s'acaba de poder transformar en una realitat.

Els Liberals van fer una esmena al pressupost, no per eliminar el projecte -ja ho vam explicar i penso que vostè ho va entendre així-, sinó, estrictament per deixar la part corresponent als estudis, vist que en el moment que vam fer les esmenes al pressupost, i avui encara m'ho confirma vostè, la ubicació definitiva d'aquest projecte encara no es coneix i que, per tant, estàvem a l'espera de què aquests informes que estaven fent els experts de l'aviació civil francesa que vostè ens va comentar a principis del 2016 podríem conèixer, doncs ens poguéssim aclarir si no era a la Comella si podria ser en algun altre indret.

La veritat és que em sembla que mantenir aquesta partida sense tenir una ubicació definitiva, ho hem expressat durant la defensa del pressupost, tot i

entendre que és un projecte polític i necessari pel país pensem que no es correspon, que no s'ajusta a les necessitats i a les prioritats que el país necessita i, per tant, doncs lamentem que cinc anys després continuem sense tenir una ubicació definitiva d'un projecte que té com a mínim el gran suport o un suport important tant de l'empresariat com de bona part del teixit socioeconòmic del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Comparteixo gran part del seu diagnòstic. De fet, llegia fa pocs dies un article sobre el Josep Vila, antic cònsol de Sant Julià, que parlava a l'any 72, quan va ser cònsol, d'intentar fer un heliport a Andorra. Per tant, és un tema que com a mínim fa més de quaranta anys que se'n parla i que fins ara lamentablement ningú ho ha aconseguit. Cap Govern dels que han passat ho ha pogut aconseguir de què hi hagi un heliport nacional tant necessari com vostè també acaba de dir.

Són vàries qüestions les que ha plantejat el tema pressupostari. Quan va fer el pressupost era el juliol-setembre de l'any 2015 i en aquell moment hi havia la possibilitat encara de fer un heliport a la zona potser de la Comella o una altra zona. Tinc constància de què hi havia un intent de transaccionar aquesta partida via esmenes, reduint la partida, perquè teníem coneixement ja quan es van negociar les esmenes de què segurament no es podria fer a la Comella. Bé, això no va ser possible i no vull entrar en els motius polítics però, en qualsevol cas, reconèixer que la partida pressupostada avui està sobreestimada perquè no es podrà dur a terme al 2016, en qualsevol cas, l'estructura amb l'import pressupostat al pressupost general de Govern.

Dit això, efectivament és una infraestructura que tothom vol però potser ningú vol a casa seva, com vostè acaba de dir, i ho comparteixo jo mateix i això no vol dir que no hem de continuar el projecte. Em parlava dels estudis que s'havien encomanat complementaris, doncs són cinc estudis: aerològic, urbanístic, d'accessibilitat, d'impacte acústic i un altre estudi que era... d'altitud.

Doncs bé, els estudis indiquen que potser el millor terreny tècnicament viable era el de la Comella, efectivament, a nivell tècnic i el segon terreny millor puntuat era un d'Engolasters com ja es va anunciar

inicialment. Els dos terrenys presseleccionats per la Direcció General d'Aviació Civil Francesa, experts en la matèria que havíem localitzat per poder fer les avaluacions oportunes i el terreny d'Engolasters presenta mancances que poden afectar la seva viabilitat comercial. Seria un aeroport amb una altitud elevada, de 1.600 metres, això condicionaria doncs el fet de què alguns helicòpters no puguin aterrar bàsicament amb temperatures elevades com a l'estiu amb plena capacitat, que podria tenir un efecte sobre el preu dels viatges i també sobre la càrrega que podria portar, faria falta un accés que no existeix, s'ha de fer un accés important des d'Engolasters per dins del bosc amb un cost també important, i per últim doncs també la distància cap el centre seria una distància comercialment que pot limitar que pugui funcionar aquest heliport a efectes comercials.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Dedueixo, potser m'equivoco, però que el resultat dels informes ja els disposa el Govern i bé, ja li avanço si li sembla bé li farem una demanda d'informació per poder-ne disposar.

Voldria fer la repregunta en el sentit de si vostè comentava que ha començat la recerca el Govern d'altres terrenys, en aquest cas privats, si ha avançat ja en aquesta recerca? Si es centren en terrenys o Govern prioritza que siguin terrenys situats al centre? O ha ampliat diguéssim el seu radar de recerca a d'altres parròquies que no siguin Escaldes o Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la recerca encara no ha començat, el que sí que li puc dir és que els terrenys públics disponibles no compleixen les condicions o no són possibles per fer un heliport, per tant, hem d'ampliar l'abast d'aquests

terrenys a altres terrenys que no siguin públics i per això la reunió ha de ser amb els cònsols de les parròquies que puguin ubicar aquest heliport que ja li puc dir que no seran ni Canillo ni Ordino per alçada, no compleixen aquestes condicions, però sí altres parròquies podrien tenir aquesta possibilitat i per tant han de fer un treball conjunt amb els cònsols per intentar entendre que és una infraestructura necessària i que hi ha possibles terrenys amb els que es puguin complir aquestes condicions.

L'enfoc del primer projecte va ser purament privat, es van ofertar dos terrenys; el segon projecte van ser terrenys públics, que ja han vist com ha acabat i no és possible fer aquesta infraestructura i per tant, hem d'ampliar aquest ventall de terrenys possibles a altres terrenys que no siguin públics, per tant, privats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la tercera de les preguntes presentades.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de març del 2016, relativa a la contractació del cap del gabinet jurídic.

Fou registrada amb el número 300 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vistes les diferents explicacions donades pels membres del Govern en relació a la contractació del cap del Gabinet Jurídic que no només no han estat coincidents entre elles sinó que a més semblen si més no, en alguns casos, no respondre a la realitat dels fets, es demana: quines són les veritables motivacions de la contractació del cap del Gabinet Jurídic així com les justificacions en relació a la remuneració que li ha estat fixada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

També gràcies al Sr. conseller perquè em permet, doncs, donar explicacions sobre una qüestió sobre la qual s'han dit moltes coses i penso que no totes elles ajustades.

La missió que s'ha encarregat al nou cap del Gabinet Jurídic, el Sr. Emilio Torrejon, consisteix en: proposar d'implementar una nova organització del Gabinet Jurídic del Govern; així com també proposar d'implementar un pla de carrera professional específic pel Gabinet Jurídic en el marc de la nova Llei de la funció pública; aportar -i això em sembla rellevant- els seus coneixements i la seva experiència també en dret comunitari i en el procés de negociació que ens farà falta totes les ajudes; a banda evidentment, Sr. conseller, de les atribucions pròpies del cap de Gabinet Jurídic així com les atribucions de qualsevol lletrat del Govern.

Aquesta és, doncs, la missió que té encomanada el Sr. Torrejon. Entraré breument en els motius que el fan, al meu punt de vista, la persona més idònia per aquesta missió.

El Sr. Torrejon ha format part de l'assessoria jurídica de la Generalitat Valenciana des de l'any 1995 i des del 2007 al 2015 va ser director del Cos d'advocats de la Generalitat Valenciana precisament... precisament amb la missió de crear un Cos d'advocats propis. Igualment és una persona amb una experiència en l'aplicació del dret comunitari europeu perquè ha viscut de primera mà i en primera persona durant vint anys la transposició i implementació del dret comunitari d'un país membre. Vostè sap com jo que tant les comunitats autònomes com les regions pel que fa a França i les comunitats autònomes espanyoles evidentment es regeixen per directives europees.

I això, si se'm permet i amb la llicència de parlar d'una persona que no està aquí, això també ho reconeixia la degana del Col·legi d'advocats en una entrevista a la premsa.

Per la segona part de la seva pregunta -estic acabant Sr. síndic-, quant a la remuneració voldria puntualitzar el següent: s'ha parlat d'un salari superior a 8.000 euros i no pas vostè, però els mitjans de comunicació -no tots, evidentment- de vegades els agrada fer exageracions... sobretot els mitjans de comunicació digital. El Sr. Torrejon està percebent actualment 6.719 euros al més, 6.293 euros un cop descomptat-li l'IRPF. Evidentment és un bon salari,

no cal dir-ho, superior si ho comparem amb el que cobro jo mateix o qualsevol ministre, però també s'ha de tenir en compte el nivell de la persona, la seva experiència jurídica i també la relació d'exclusivitat que tindrà amb el Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

D'ençà a l'arribada de Demòcrates per Andorra al Govern s'està produint una notable estrangerització de la nostra Administració en llocs bastant emblemàtics.

Com a mínim, i no és una llista exhaustiva, avui en dia la fiscalitat, la sanitat, l'estadística, el Gabinet del cap de Govern i ara el Gabinet Jurídic que estan ocupats per persones que no tenen la nostra nacionalitat i, a més, en molts casos persones que no han viscut al nostre país i que no el coneixen.

Val a dir que és una mica sorprenent que aquestes decisions vinguin d'un grup polític que tradicionalment ha estat força reticent a donar drets polítics als nostres residents.

També cal dir que altres contractacions estrella que hi han hagut en anteriors governs no es pot dir que necessàriament hagin estat reeixides. Cal recordar el Departament de Bombers o el Departament de Patrimoni en què també es va optar en anys anteriors per aquestes contractacions estrella i els resultats no han sigut precisament exitosos.

A més hi ha una aura de secret i de misteri en gairebé totes aquestes contractacions, contractacions que mai han estat explicades, que mai han estat presentades, que mai han estat justificades amb salaris desorbitats però, en tot cas, cap arriba al cas del Sr. Torrejón.

Em sorprèn que el cap del Gabinet Jurídic sigui una persona forana que no coneix les nostres lleis; em sorprèn que no s'expliqués en cap moment la seva contractació; em sorprèn que s'hagin donat tantes i variades explicacions i justificacions i que, en tot cas, el ministre portaveu el desmentís, Sr. cap de Govern, i a més que el ministre d'Interior també ho fes amb un episodi bastant kafkaïa donant dades personals via les xarxes d'Internet; em sorprèn i em decep que no hi hagi hagut cap procés previ de selecció per juristes andorrans per accedir a aquesta plaça i, finalment, també em sorprèn que se li tractin d'atribuir alguns

mèrits al currículum del Sr. Torrejón dels que, segons la nostra informació, no disposa. Ens hem informat sobre la feina que feia el Sr. Torrejón com a cap del Gabinet Jurídic i, tindrem ocasió de parlar-ne en el torn de repreguntes, em sembla que se li està atribuint una inexistent experiència quant a les relacions amb la Unió Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Miri que li parli, quan va tenir possibilitat com a conseller general va votar afirmativament perquè la gent poguessin tenir o ampliar la possibilitat d'ampliar de tenir drets polítics. En tot cas qui li parla, i no pas jo sinó el Govern que tinc l'honor d'encapçalar, el que ha fet és una cosa bastant més important o igual d'important que vostès haurien tingut la possibilitat de fer i no van fer que és donar drets econòmics des del primer dia, per tant, d'aquí pot extreure que siguem un partit polític o un govern que s'atrinxera sense voler canviar les coses... Miri, ja m'ho dirà si vertaderament el Sr. Torrejón és un lletrat vertaderament que no té la capacitat... no sé quina informació en té, però la meva obligació és de defensar els nomenaments que fa el Govern.

També li puc dir que de la mateixa manera que vostè fa referència, i jo ho entenc, pel que fa al Sr. Torrejón, a nivell d'estadística, a nivell de fiscalitat, és evident que vam agafar a persones estrangeres, però també li podria donar una llista bastant més àmplia de càrrecs de confiança del Govern que tots ells són andorrans, vull dir que jo no entraré en aquest joc.

El que sí em sembla és que haig d'aclarir algunes coses. Jo sé que tinc una intervenció, tinc el temps que tinc, no hi ha hagut cap contradicció entre les declaracions del Sr. Jordi Cinca, del Sr. Xavier Espot contràriament a les declaracions que he fet jo.

Miri, anem a aclarir algunes coses molt ràpidament. Aquest contracte -perquè se n'han dit moltes i de grosses-, és un contracte que s'ha formalitzat en un marc d'una comissió de serveis anomenada Serveis Especials Internacionals dut a terme en una missió de col·laboració amb el Principat d'Andorra. Aquesta comissió de serveis ha estat atorgada per la Direcció general de la funció pública de la Generalitat Valenciana el 22 de febrer amb efectes de 4 de gener d'aquest any, atorgada per l'actual

equip de Govern de la Generalitat Valenciana que com vostè sap va canviar arran de les eleccions del juny de l'any passat i ara està liderat per un moviment polític que es diu Compromís.

Evidentment des de la Secretaria general del Govern vam fer en el seu dia els contactes pertinents, en això faig confiança als meus col·laboradors...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...faig confiança als meus col·laboradors, Sr. síndic, vaig acabant.

I es van fer els contactes amb la Generalitat Valenciana i amb els responsables actuals per tal de valorar la idoneïtat del Sr. Torrejón i tota i cada una de les referències que es van donar per l'actual equip de Govern de la Generalitat són molt positives. Potser vostè té altres informacions i jo evidentment en el que sí que faig confiança és en les institucions, en aquest cas, en la institució valenciana que em va fer, en tot cas, una valoració excel·lent de la feina que va desenvolupar el Sr. Torrejón durant una llarga estada en la Comunitat Valenciana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller voleu posar alguna repregunta...

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com a repregunta inicial o com a tema de reflexió inicial veig que el Sr. cap de Govern no fa tan èmfasi amb el tema de l'experiència del Sr. Torrejón en relació amb la Unió Europea.

Nosaltres ens hem informat d'aquest nou govern del qual vostè fa referència, hem tingut fins i tot ocasió de parlar amb el responsable que actualment ocupa la plaça que exercia el Sr. Torrejón, i a diferència del que s'ha dit, i després tindrem ocasió de parlar abastament de les diferents explicacions donades, doncs en aquesta plaça les relacions amb la Unió Europea no són les que s'ha explicat; els únics temes que es tracten són temes de subvencions atorgades quant a la seva aplicació i, per tant, al nostre entendre no es pot dir en cap cas que el Sr. Torrejón sigui un expert ni en dret comunitari, ni en accés al Tribunal Superior Europeu, ni en relacions amb la Unió Europea més enllà de la gestió de subvencions

rebudes des de la Unió Europea cap el Govern valencià.

La primera de les repreguntes que li voldria fer, Sr. cap de Govern, és per què no es va presentar aquesta contractació i el Govern ha actuat després, com veurem, en contra dels fets que s'han anat publicant i no és una presentació pública de la seva contractació des del primer moment.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Pere López, vostè té tot el dret de picar a qui vulgui, de fer les investigacions sobre els nomenaments del Govern d'Andorra. En tot cas, el que jo no faig són investigacions, el que faig és confiança amb els col·laboradors que tinc que són grans col·laboradors.

Han parlat d'institucions a qui li pertocava i s'han donat les referències escaients. Es buscava aquest perfil no únicament des del punt de vista que tingués un bagatge a nivell de dret comunitari sinó per la seva experiència -ho he dit en la meva intervenció-, d'organitzar el Servei Jurídic del Govern d'Andorra, servei jurídic que d'ençà la Constitució ha passat per tota classe de moments amb els quals hi ha hagut cap de gabinet, hi han hagut moments en què no hi ha hagut, però el que és evident i amb això em faig responsable per la part que em pertoca del tros de l'anterior mandat i d'aquest, és que s'ha d'organitzar molt millor. Aquesta és una de les visions.

Jo no sé la investigació que vostè ha fet, pot fer les investigacions que vulgui, estem en un moment en què tothom investiga tot però, en tot cas, qui ha de tenir les coses clares i nosaltres no estem per investigar estem per fer confiança a les comunicacions que es fan des d'un punt de vista oficial, en aquest cas, des de la Secretaria general del Govern d'Andorra i els organismes escaients els quals han donat una valoració molt positiva del Sr. Torrejón.

Ja sé Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Val més que em pari, jo ho entenc, és molt difícil aquest format però si em fa un favor, si em fa una

pregunta a veure si hi han hagut tantes contradiccions, li explicaré que no n'hi ha hagut cap.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li'n faré varies de repreguntes i tindrà ocasió de contestar les diferents contradiccions que va haver-hi.

En tot cas, jo no he fet cap investigació, ha sigut fruit de la casualitat i d'altres temes tractats entre companys a nivell de l'àmbit socialista, que aquest tema ha sorgit i en tot cas, queda clar que el Sr. Torrejón no té aquesta experiència que s'ha volgut dir en relació a temes de la Unió Europea.

Entrant a les contradiccions i a les diferents explicacions d'aquesta contractació que sembla que no té encara justificació i que es van donant explicacions contradictòries, digui'm Sr. cap de Govern si és cert o no és cert que vostè el dia 22 va dir que la contractació del Sr. Torrejón s'havia de concretar encara i posteriorment, el dia 23, va dir que no hi havia cap contracte firmat i que poques setmanes després, o pocs dies després, el ministre Portaveu va dir que el Sr. Torrejón estava treballant des del dia 4 de gener.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, doncs li agraeixo la pregunta... Miri! Perquè si bé l'ha incitat a què me la fes, doncs me la fa, i li agraeixo, i també no seré pedant però aquesta la tenia preparada, per tant, la llegeixo.

No hi ha cap contradicció... Miri com comença de bé això!

A principis de gener se'm va preguntar sobre el contracte del Sr. Torrejón i vaig dir que no estava assignat i que estava en període de prova. Jo no vaig dir que el Sr. Torrejón no estigués contractat sinó que el contracte s'estava acabant de formalitzar cosa perfectament normal, i m'explico. La relació entre el

Sr. Torrejon i el Govern es regeix pel Codi de relacions laborals, i segons aquesta llei no cal que el contracte de treball es formalitzi per escrit, evidentment, l'Administració sempre formalitza els seus contractes laborals per escrit. Però és la pràctica habitual, habitual ara i habitual des de fa anys, molts anys, abans que aquest Govern assumís la responsabilitat de governar.

Miri, jo també vaig fer una investigació, i en algun contracte de la seva època, però no vostè, d'un superior seu, també s'havia fet això, signar contractes durant el primer mes de la relació laboral. Així, doncs, el contracte es va signar el 25 de gener, com ha passat moltes vegades.

D'altra banda, i això també per aclarir d'altres conceptes, el període de prova previst al contracte, així els dono més informació, és de tres mesos a comptar des del dia 4 de gener. La durada del contracte és de tres anys. Recordo que finalitza el 31 de desembre del 2018, molt important, perquè de cap de les maneres ens podem permetre que poguéssim fer un contracte que anés més enllà de la legislatura per la qual se'ns va donar confiança. Renovable tàcitament cada any, i si verdaderament...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Vaig acabant Sr. síndic.

...fos veritat la seva investigació, i verdaderament resultés que no hi entén de res, perquè quasi bé em diu això, doncs, ja tindríem la possibilitat de donar per acabat.

Però jo estic convençut que farà una gran feina, que bàsicament són dues: assessorar des d'un punt de vista amb aquest procés comunitari, però sobretot, -sobretot-, perquè va ser una missió que se li va encomanar, reorganitzar o organitzar millor el servei jurídic del Govern d'Andorra, la qual cosa no vull dir que no tinguem grans professionals. Feina que va fer i va fer amb èxit, va fer amb èxit en l'anterior Govern de la Generalitat Valenciana...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

I que pel que en sé ara, amb la mateixa organització i amb continuïtat amb el Govern actual liderat pel moviment polític compromís.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li reitero que no he fet cap investigació. En tot cas sí que la casualitat m'ha permès portar a què el Govern d'Andorra no ens ha dit la veritat a tots els andorrans.

Vostè ha explicat el fet d'un contracte firmat amb possibilitat a la seva entrada en vigor. Això és perfectament normal i habitual. No és això el que li demanava. El que li demanava és que vostè el dia 22 de gener i el dia 23 de gener, en diferents declaracions públiques, compareixences seves a mitjans de comunicació, deixava entendre que aquesta contractació encara no estava tancada. Que, fins i tot en algun moment deia que s'havia de concretar aquesta contractació, quan el Sr. Torrejon estava treballant a les oficines del Govern des del dia 4 de gener. En aquell moment és quan van començar les explicacions, i el Sr. Torrejon era un expert en la Unió Europea, un dia expert amb la Unió Europea, un altre dia era un expert en organitzar canvis en gabinets jurídics, un altre dia tenia unes altres responsabilitats. I aquí és on va entrar en acció el ministre d'Interior explicant les interioritats familiars del Sr. Torrejon i les seves polítiques de reagrupament familiar.

Entenc que no és una pràctica habitual i demano al Govern, doncs, que el ministre, via les xarxes i en tot cas en aquest cas via facebook, doncs, doni dades privades sobre la situació familiar de qualsevol ciutadà. En aquest cas no em refereixo al Sr. Torrejon...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, nosaltres la nostra investigació la vam fer també per casualitat, però la vam fer per casualitat des del punt de vista de veure si havíem errat des del punt

de vista que el que estem fent era un fet aïllat i no s'havia fet mai. Però a demés això està contemplat dins el Codi de relacions laborals.

Jo ja m'he explicat, i jo no em ser explicar millor. Ja li he dit que no hi ha cap classe de contradicció, ni el que va dir el Sr. Jordi Cinca ni el que va dir el ministre d'Interior, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Torrejon treballava des del 4 de gener. Quan vaig fer les declaracions, el contracte no estava format, es va firmar a posteriori. I em sembla que m'he explicat de forma molt clara.

I miri, escolti, el Govern d'Andorra té molta feina i la fem el millor que sabem. I en tot cas ja li dediquem totes les hores que podem i que hi ha.

I en tot cas és el que li puc assegurar, i em giro cap al ministre d'Interior, que el ministre d'Interior té una feina complicada i no està per mirar i explicar interioritats familiars de cap persona, el que està és per defensar l'ordre públic, en aquest cas, perquè el té encomanat. I en tot cas, no es dedica ni a investigar ni a interioritzar al tomb de persones. Es dedica a fer la seva feina que li encomana el cap de Govern, i dit passant, permeti'm que li digui, jo penso que ho fa de forma exemplar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em tranquil·litza que el Sr. ministre d'Interior faci aquesta feina, però en tot cas és públic i notori que en aquest cas, el publicar dades personals que a més el van posar en una situació compromesa a nivell polític, perquè demostraven que el Sr. Torrejon mentre que vostè intentava fer veure que aquesta contractació o aquesta feina encara no havia començat, que el Sr. Torrejon ja vivia aquí, i que per tant, havia optat per una reagrupació familiar segons va publicar al facebook el ministre de l'Interior.

Jo li volia demanar si es va fer abans de contractar el Sr. Torrejon algun procés de recerca, de concurs o algun edicte per professionals del país per triar el cap de gabinet jurídic?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

La secretaria de Govern d'Andorra va fer bastantes gestions, tampoc li diré ara totes les gestions, perquè no es diuen les gestions que no es regeixen, dit passant, i finalment es va optar per aquesta solució i va parlar, doncs, amb els seus homòlegs a nivell de la Comunitat Valenciana i va trobar, així ho recolza el Govern d'Andorra, que era la persona adequada.

Jo ja sé Sr. síndic, que el format és un format dinàmic, que vostè ho regula perfectament i ho fa de forma també exemplar com a ministre d'Interior la seva feina, però, m'agradaria, però ja sé que no es pot, m'agradaria saber quines dades s'han dit públicament, personalment d'interioritats del Sr. Torrejon. Perquè dir això i després no dir-ho, m'agradaria saber-ho. Perquè potser, i em giraré cap al ministre d'interior i li diré a què es dedica Sr. ministre, no?

Això d'una part, però el que fa referència a d'altres coses que es van dient, sol·licitud de residència de treball pel Sr. Torrejon. Es va formalitzar els últims dies de desembre de l'any passat. En aquell moment el Sr. Torrejon va demanar el reagrupament familiar per al seu fill, que no es va concedir, per ser un fill major de 21 anys. Això és la veritat. Ara bé, setmanes més tard, l'11 de gener, el fill del Sr. Torrejon va trobar feina en una empresa privada, la qual el va contractar, un treball a pistes, formalitzant-se el permís de residència i treball dins de la quota de temporada d'hivern amb vigència fins al primer de maig.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Dic això Sr. síndic, sobretot Sr. Pere López, perquè se'n diuen moltes i variades, però se'm creurà o no se'm creurà, però això en tot cas, si vostè vol fer la investigació, veurà que el que li acabo de dir s'ajusta a la realitat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una altra repregunta...

Hauríem d'anar tancant Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Encara em quedem dos o tres repreguntes Sr. síndic.

Bé, veig que ens estem bevent l'enteniment, no només el Sr. ministre va donar dades personals que jo no he donat sinó que ara el Sr. cap de Govern reitera donant aquestes dades personals i explicacions sobre la situació familiar del Sr. Torrejon.

En tot cas, tornant al procés de recerca que va fer el Govern d'Andorra, que no ens ha explicat quin procés de recerca és, vostè creu Sr. cap de Govern, després que és finalment el responsable, que no hi ha cap jurista al nostre país que tingui els coneixements suficients per accedir a la plaça de cap de gabinet jurídic. Insisteixo, cap dels juristes del nostre país tenen els suficients coneixements per accedir a aquesta plaça?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Jo el que sí sé és que durant 20 anys han parlat molt i de forma... segurament no ha sigut el gran debat al Consell General sobre com es pot organitzar de forma professional, i dit que no se m'entengui malament, hi tenim grans professionals al gabinet jurídic, però que hi hagi una organització racional que sigui molt efectiva, que hi hagi una organització plena, nosaltres a Andorra, evidentment tenim lletrats excel·lents. No em farà dir una cosa que no penso, perquè a demés ho penso. Però vostè reconeixerà amb mi que no hi ha un lletrat avui que hagi fet part d'un procés de reestructuració, que en aquest cas, reeixit a la Comunitat Valenciana, de ficar una mica una estructura ordenada del gabinet jurídic valencià, fort d'aquesta experiència que no sé si la investigació l'ha portat a veure si això també no és veritat. És el que intentarem amb el Sr. Torrejon fer.

Més encara, el Sr. Torrejon no ha vingut aquí per quedar-se eternament, té aquesta feina, mal li costi a vostè, amb la seva informació, jo en tinc d'altres, també té coneixements i forts, des d'un punt de vista de dret comunitari. I per tant, vull dir, no puc anar més lluny que dir-li això i que vostè em faci la confiança que el que dic s'ajusta a la realitat.

I jo no ho he contradit ni he dit res del Sr. ministre. Jo ja sé que no em pertoca a mi, però a mi

m'agradaria saber ja que ho diu no una vegada, tantes vegades...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

... quines són les dades que ha donat el ministre d'Interior personals, familiars i que han ficat en tan mala posició a tothom.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, insisteixo que no he fet cap procés d'investigació. És cert que el Sr. Torrejon va organitzar el departament jurídic de la Comunitat valenciana, tant cert com que no té experiència amb la Unió Europea. Vull dir, són les dues qüestions les que són certes.

En tot cas li voldria demanar Sr. cap de Govern, ja que queda clar que pel que sembla cap dels nostres juristes no podia ocupar aquesta, i amb l'handicap que el Sr. Torrejon no és un expert en dret comunitari, no coneix les lleis del nostre país, que em digui per què es va optar per aquesta contractació, perquè em sembla que l'organització d'un departament jurídic, que és petit, en el cas nostre, amb poques persones, em segueix faltant quina és la motivació per la que es va portar a contractar aquesta persona, qui el va recomanar, per què van anar a buscar aquesta persona en concret que presenta aquests handicaps importants quant al seu coneixement, si més no del dret andorrà. Estem parlant del cap del gabinet jurídic, és a dir la persona que ha d'interpretar les nostres lleis, i vostè m'ha de reconèixer, igual que m'ha reconegut mica en mica, que no té experiència en temes de la Unió Europea, que el Sr. Torrejon no coneix les lleis andorranes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No sé, dec tenir un mal dia, perquè no li he reconegut res del que m'està dient, no? Però bé, si ho volem fer dir així, i jo dic una cosa i vostè interpreta que el que dic és la inversa del que vostè vol entendre, doncs, hi podem passar el dia.

Escolti, jo li he dit, no aniré més lluny, li he dit que continuo dient que té més que nocions i d'experiència en dret comunitari. Miri, escolti, quan a demés organitza el gabinet jurídic de la Comunitat Valenciana, que vostè em digui que no té nocions en dret comunitari, quan les comunitats autònomes espanyoles, les regions franceses es regeixen totes per dret comunitari d'aplicacions de directives europees i tal, vull dir que em sembla que la seva pregunta, i estant al lloc que estava, que era un lloc important, vull dir, tota aquesta argumentació, i li dic amb tot el respecte, es desfà poc a poc i cau a petits trossets.

Moltes gràcies Sr. Pere López.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, potser seria l'última.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tornant al tema de la Unió Europea, vostè es volia fer fort amb aquest argument que li he desmuntat al dir que tenia aquesta informació. Vostè sap perfectament que les relacions amb la Unió Europea són bàsicament un tema d'Estat, i per tant, que es porten des de Madrid, i que el tema de les comunitats autònomes, doncs, hi ha molta menys relació amb la Unió Europea. I en tot cas, en el seu cas, en el seu lloc de treball, no hi havia aquesta experiència, doncs, que vostès li han volgut atribuir per intentar justificar, perquè no tenen altres arguments, aquesta contractació.

Li volia demanar quin era el salari de l'anterior cap de Gabinet Jurídic?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Abans del nomenament del Sr. Torrejon no n'hi havia perquè la cap, doncs, va agafar una altra opció professional, i per això s'havia de suplir. Per tant, no

li sabré dir. També li puc dir que cobra menys que el Sr. Torrejon, si és el que vol que digui, no?

Ara, escolti, no vull alligonar a ningú, sobretot en aquests moments que sembla que és el costum, i a demés és dins del control del Govern d'Andorra, que hi ha nous consellers que lícit dret de fer-ho, però tothom vol alligonar el Govern d'Andorra, permeti'm que li digui una cosa. Miri, l'Estat, l'Estat espanyol, evidentment es regeix per normatives europees i per dret comunitari, però les comunitats autònomes també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, és que el Sr. cap de Govern no m'ha contestat. És a dir, que em parli ara de quina relació tenen, li he preguntat pel salari de l'anterior cap del Gabinet Jurídic. I jo sense conèixer, tenint en compte que no n'hi havia abans del Sr. Torrejon, però quin era el salari de la plaça, vostè m'ho hauria de poder dir. En tot cas, estem parlant d'un salari més o menys la meitat del que actualment cobra el Sr. Torrejon per la plaça que és, per la categoria salarial que té. Per tant, estariem parlant d'una mica més de 3.000 euros. I contesti'm aquesta pregunta, no contesti en temes de dret comunitari, és a dir, l'anterior ocupant o la plaça de cap de Gabinet Jurídic té un salari al voltant d'entre 3.000 i 3.500 euros, en tot cas a la meitat el Sr. Torrejon cobra el doble del salari que té assignat aquesta plaça?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Això és un nou format de control parlamentari. Es fan les preguntes i es fan les contestes un mateix. Però a mi em sembla bé, si això és el que es porta, doncs, endavant.

Escolti, jo el que no conec a hores d'ara, però també em pot dir, escolti vostè va ser cap de Govern i a demés va tutelar funció pública. És veritat. Doncs, el què li pertoca al cap de Gabinet Jurídic segons la graella? Escolti, a la mitja part li puc dir, i fins i tot, si

em deixa el Sr. síndic, i la possibilitat, li diré, miri amb la graella és tant. A hores d'ara no ho sé.

El que jo he dit em sembla que ha sigut molt honest la meva contesta, és que cobra molt menys o menys que el Sr. Torrejon. Però vostè ja ho sap, a demés ho sap tan bé, que vostè es fa la pregunta i es fa la contesta. I ja m'ho hauria pogut estalviar fins i tot de fer la contesta i la pregunta, ja que es fan preguntes que ja es contesten els mateixos que fan les preguntes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la quarta de les preguntes presentades.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa al risc reputacional del sistema financer andorrà durant el 2014.

Fou registrada amb el número 308, i s'ha publicat en el butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la nota verbal del Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona del 26 d'agost del 2014 sobre l'ordenament jurídic andorrà de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, Vist que en la resposta del Govern d'Andorra a la nota referida, el Govern afirma que el sistema supervisor de totes les entitats financeres relacionades amb la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme ja ha pres les mesures necessàries per mitigar les deficiències en la lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme,

Atès aquests antecedents, es pregunta,

Té Govern constància que l'INAF demanés als bancs del país durant l'any 2014 un requeriment d'informació sobre els fets més rellevants que poguessin tenir un impacte al risc reputacional del sistema financer andorrà?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula per Govern el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

La resposta estricta al que vostè em demana, doncs, sí. Tenim constància, de fet la mateixa constància que hauria de tenir vostè mateix, perquè la direcció de l'INAF em consta que el 23 d'octubre del 2014 va enviar aquesta comunicació a petició de la comissió especial creada al Consell General amb motiu de tot l'afer BPA. I per tant, ja va ser tramesa aquesta comunicació, i per tant en tenim constància, insisteixo, de la mateixa manera que en principi hem d'interpretar que en tenen constància vostès, M. I. Senyories, a través de la comissió especial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La publicació del llibre sobre la intervenció de la BPA ha servit perquè els consellers tinguem una sèrie de documents. No és aquest el cas als quals les institucions d'aquest país fins al moment no ens han facilitat.

Entre els documents que hem pogut tenir accés, hem pogut conèixer o apareix la resposta per part de la BPA a data del 24 de març del 2014 a l'esmentat requeriment, on s'informa dels possibles casos que poden representar risc reputacional per a la plaça financera detectats per la pròpia entitat. Explica també el llibre sobre la intervenció de BPA, que BPA no va rebre cap comentari per part de l'INAF a la informació facilitada pel banc. Una informació que contenia els casos que poc després el FINCEN va esmentar a la seva fatídica nota del 10 de març.

El llibre dóna a conèixer també que BPA va passar fins al moment de la seva intervenció les auditories externes pertinents que presentaven un cop certificades als supervisors i reguladors del sistema. Totes elles fetes per empreses auditores de reconegut prestigi i que no van generar cap tipus d'alerta, recomanació, sanció o suspensió per part ni de la UIF ni de l'INAF.

No deixa de ser preocupant i contradictori, potser, que alguna d'aquestes auditories hi van participar

persones que poc després han ocupat càrrecs al capdavant d'aquests organismes de supervisió.

Tampoc podem passar per alt que durant tot aquest temps la BPA no ha necessitat ni quan ho va necessitar, gaudir dels certificats per part dels supervisors conforme era una entitat que complia amb els requisits de transparència i prevenció en la lluita contra el blanqueig sense que es presentés o sense que representés l'entitat un risc o problema en el propi sistema. Aquests documents els hem conegut en aquesta publicació.

Deixi'm que li digui Sr. ministre que no s'entén i que davant d'aquestes informacions o d'aquesta documentació, crec que hi ha elements que posen en dubte, o almenys és la meua opinió, o bé la supervisió dels nostres organismes o bé l'actuació posterior d'ells, i per defecte, també, l'actuació o supervisió del Govern.

La nota verbal dels Estats Units va evidenciar un mal estar important amb Andorra, com ens ho ha confirmat durant la seva visita el subsecretari adjunt del departament d'Estat dels Estats Units i no es va respondre com calia i no es va actuar com calia. Sense poder ni necessàriament voler fer una relació directa de causa-efecte entre la nota de l'agost del 2014 i la nota del 10 de març del 2015, és cert que alguna cosa estava passant en el nostre sistema financer durant el 2014. Altrament no s'entendria ni la nota verbal dels americans ni el requeriment de l'INAF sobre el greuge reputacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Deixi'm que iniciï aquesta dúplica reiterant que no calia cap publicació perquè vostè tingué coneixement d'aquesta nota perquè se li va enviar en data 23 d'octubre del 2014. Per tant, podent fer certa pirueta, passar d'una notificació o nota de l'INAF del març del 2014 a la nota de l'agost del 2014 del Consolat General dels Estats Units, però és difícil de buscar una causa-efecte entre la nota verbal del 2014, la nota del FinCEN del març del 2015 i això relacionar-ho amb una petició d'informació de l'INAF anterior a tot això. Em sembla realment que és voler embolicar la troca com a mínim.

Vostè diu, "no puc fer", evidentment que no pot fer cap relació entre la nota verbal del 2014 i la nota del FinCEN. No la pot fer perquè no n'hi ha. I no la pot fer perquè a més a més, per si no n'hi havia prou en

què no n'hi ha, li van venir a dir en la compareixença a la qual vostè hi ha fet referència de divendres passat davant de la Comissió d'Exteriors. I per tant, per més que s'insisteixi, no es pot abundar amb alguna cosa que ja no és que el Govern d'Andorra ho hagi dit sinó que l'autoritat americana també li ha reiterat que no hi ha cap mena de relació.

La nota verbal posa de relleu una sèrie de qüestions que dins de les relacions habituals entre dos països es comparteixen, es posa de manifest les preocupacions que un país pot tenir, els comentaris que un país pot tenir i la resposta el que fa és donar una detallada contesta en relació a aquestes preocupacions que pogué manifestar la nota verbal dels Estats Units. I és una resposta que la pròpia autoritat també americana ja ha manifestat ser més que satisfactòria. Però és que el problema no és aquest, Sr. Gallardo, la valoració, l'avaluació, l'evolució de la lluita contra el blanqueig de diner per part d'Andorra no es determina per les opinions que puguin tenir cada un dels països individualment. Es determina a través d'organismes internacionals dels quals Andorra en forma part i a través dels quals és avaluat. I és avaluat públicament. És a dir els resultats d'aquestes avaluacions es fan públics i efectivament Andorra ha hagut de fer un esforç importantíssim des de fa molts anys per anar-se adaptant a les exigències de la Comunitat Internacional per la Lluita contra el Blanqueig de Diner. Pel que fa a la responsabilitat d'aquest país, miri per sort o per desgràcia cadascú que s'ho miri com vulgui, doncs només arribar a Govern vam tenir un encàrrec específic molt documentat i molt detallat del que li calia fer Andorra per millorar en quant aquests estàndards de lluita contra el blanqueig de diner. I això és l'informe del Moneyval de l'any 2012, i aquell informe no només posava de relleu les mancances que tenia Andorra, és un informe que també tothom quedi ben tranquil, és l'informe que es fa en qualsevol altre país, se li detecten les mancances, se li posen uns terminis perquè les puguin anar corregint. I aquests terminis Andorra els ha anat complint entre el Govern i els seus departaments més implicats i amb la col·laboració absolutament indispensable del propi Consell General, aprovant tots els projectes de llei que ha calgut, doncs al llarg de l'any 2012, 2013, 2014 i 2015.....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Jordi Cinca:

....i això ha permès que al setembre del 2015 les millores que s'han anat implementant en aquests anys fossin reconegudes en un segon informe del MONEYVAL, un nou informe del MONEYVAL on es diu que tot allò que vostè no complia ara ja ho compleix i per tant, ja està en disposició de rebre nous deures, perquè això és avaluació contínua i a més a més les exigències i els estàndards internacionals van variant perquè també la capacitat de blanquejar d'aquells que ho volen fer va variant i intenten sortejar tots aquells impediments que els hi posem als estats que volem complir amb els estàndards internacionals i que volem complir amb el nostre deure d'evitar que es faci un delictes en el nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta Sr. conseller...

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre vostè em diu que jo intento embolicar la troca. Miri, jo no intento embolicar cap troca, jo el que intento fer amb la informació que tinc, que no és ni de bon tros la que té el Govern o vostè que em respon, doncs fer preguntes. No intento confondre ni fer cap tipus, ja li he dit, de causa-efecte, és relació causa-efecte directe, més enllà de possibles coincidències amb informació de la que disposem, ja sigui en paper o que aparegui en els mitjans.

El que passa és que hi ha coses que no s'entenen i aprofitem aquestes sessions de control per demanar-les vist que vostès tenen més informació o com a mínim en certs temes potser tenen més coneixement.

O li parlava d'aquesta publicació, perquè en aquesta publicació es posa a la llum una sèrie d'auditories internes que fa el banc, auditories que es presenten en el supervisor. I per exemple el que no s'entén i aquí vindria la pregunta, si vostè em pot donar alguna explicació, si és que comparteix aquest dubte, és com un banc andorrà que passa auditories internes que presenta el supervisor del país, aquestes auditories pot continuar operant i no representa cap tipus de risc? I en canvi per un supervisor que no és del país, sí que representa un risc reputacional o una entitat de risc?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Doncs miri, segurament de la mateixa manera que tot i havent-hi aquestes auditories, la UIFAND va haver de portar tot un dossier a la Fiscalia a la vista de les irregularitats que li semblava detectar i que eren de l'envergadura suficient com perquè complien amb el que preveu la llei, les traslladés a la Fiscalia perquè aquesta pogués determinar si calia que fossin judicialitzades i n'estan. Per tant, quan acabin els processos judicials podrem veure si més enllà del que poguessin dir aquestes auditories hi havia alguna voluntat, vocació o pràctica que permetia tot i superar les auditories, doncs incomplir els preceptes legalment establerts. No em correspon a mi ni li correspon a vostè determinar si això era així perquè aquests temes estan judicialitzats i veurem quin és el resultat del mateix.

I en relació a les mesures que el supervisor hagi anat prenent en relació a tot el sistema i en cada una de les entitats, d'entrada el que s'hauria de fer, és preguntar al supervisor per què és una competència d'ell i no és una competència del Govern. I li puc ben assegurar que no tinc cap dubte de què el supervisor ha anat fent la seva feina de control, de preguntar, de demanar les explicacions quan una qüestió no ha quedat prou clara o li ha semblat que no estava bé. Fer les seves recomanacions en el sentit que calgués a cada entitat o en el sistema en general. De fet, aquesta comunicació, la qual vostè em demana el que fa és dir-los-hi, a partir d'ara en relació a qualsevol novetat que vostès puguin tenir en relació a aspectes que puguin afectar a la seva pròpia reputació com a institució i la de la plaça financera, n'hem de ser informats. I n'hem de ser informats especialment de totes les que facin referència a tot un seguit de temes. Això és el que ha de fer el supervisor, anar prenent mesures per intentar minimitzar els riscos a la pròpia plaça financera i en cada una de les entitats i per assegurar que aquestes compleixin la llei...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...però evidentment al final, la responsabilitat de complir o no amb la llei és de la pròpia entitat i no pot ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La responsabilitat de complir la llei és de la pròpia entitat, amb això hi estem d'acord Sr. ministre.

En el comunicat tècnic, com li he dit abans en la resposta que apareix publicada en aquest llibre que fa la BPA, al supervisor, a l'INAF, posa en coneixement quins són els casos que potser al seu entendre podrien posar el risc reputacional, donant resposta al que l'INAF demana. I explica el llibre que no va rebre de part de l'INAF cap tipus de comentari ni cap tipus de resposta. Com també em consta que en la mateixa resposta o al tomb d'aquest comunicat, la mateixa entitat va explicar a l'INAF que si algunes de les persones que apareixen vinculades a aquests temes, ja siguin directius, haguessin de ser apartats pel possible risc reputacional, també estava disposat a fer-ho i tampoc va rebre cap resposta sobre això del regulador.

Per tant, la pregunta és: vostè troba normal que un regulador al qual se li contesta quins són els casos que poden posar en risc reputacional la plaça financera que és el que el regulador ha demanat, una entitat respongui i no rebi cap tipus de resposta l'entitat privada per part del regulador?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri jo d'entrada el que li puc assegurar és que faig absoluta confiança als responsables de l'INAF i a la pròpia institució, i estic segur que van gestionar això de la manera que legalment es podia gestionar. En tot cas, també per reiterar una qüestió que s'ha dit en moltes ocasions. S'ha volgut en moltes ocasions fer veure que a iniciativa d'aquesta entitat s'havia informat a l'INAF.

Miri deixi'm que li digui que no cal dir comunicats per informar d'un esdeveniment tan important com que aquest esdeveniment estigui judicialitzat a un país veí. Hauria de sortir de la pròpia entitat notificar-ho de seguida al supervisor, sense que calgués cap comunicat. Per la pròpia lògica de transparència en què hauria d'actuar l'entitat en

relació al seu supervisor. En aquest cas és cert que BPA contesta al comunicat, només faltaria, espero que ho fessin tots, i el que comunica de fet, no és massa novador. Comunica tres qüestions que estan judicialitzades, que malauradament estan represes abundantment per la premsa pel país veí d'Espanya....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Pel que fa als dos dels casos, i el tercer és un cas judicialitzat per la pròpia justícia andorrana. Per tant massa novetat en aquesta carta no aporta, i insisteixo i només ho notifica un cop el supervisor li requereix, no amb un esdeveniment de tanta envergadura quan aquest es produeix, que hauria estat entenc, jo el normal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè em diu que l'entitat de mutu propi hauria d'informar, amb això hi estem d'acord, potser no caldria, no sé si és habitual que ho facin de mutu propi o no però en cas que no fos habitual, ja em sembla bé que ho haguessin de fer.

L'entitat ha d'informar i el supervisor ha de supervisar. A la nota verbal de l'agost del 2014, el Govern informa que la UIF va realitzar 9 inspeccions in situ entre el 2012 i el 2014 a entitats financeres, bancàries i no bancàries. Em pot dir el Govern si li consta d'algunes inspeccions in situ es fessin a la BPA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Doncs no li puc dir perquè no ho sé. La UIF fa la seva feina amb absoluta independència i autonomia i com vostè sap només en el supòsit que hi hagi una incidència que acabi derivant cap a un expedient o cap una sanció, en funció del nivell d'aquesta sanció,

és notificat al Govern. Crec que el model, el sistema està perfectament constituït amb uns nivells d'independència i d'autonomia per part de les institucions, que el que han de garantir precisament és que actuïn de la manera més professional possible. I insisteixo, tant l'INAF com la UIF estic segur que ho han fet així i cada vegada ho han fet millor a mesura que se'ls li ha anat dotant de més mitjans per fer-ho, també s'ha de dir. I en aquest sentit també, amb certa satisfacció puc dir que mai n'han tingut tants com ara. Per tant, entenc que si en aquesta resposta a la qual vostè hi fa referència, es diu que la UIF o fruit també de les compareixences del seu director a la pròpia comissió, la UIF ha informat que havia fet 9 inspeccions in situ, doncs respon a la realitat i ells són els que han d'establir els criteris de quina entitat s'ha d'inspeccionar, amb quins paràmetres, fent incís amb què. No li correspon al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Jo volia posar una repregunta perquè he vist que el Sr. ministre afirmava que en la reunió que es va fer amb els representants de la Comissió de Política Exterior, es va dir que no hi havia cap mena de vinculació entre la nota verbal de l'agost del 2014 i la nota del FinCEN del març del 2015.

Si jo recordo bé, el Sr. ministre no hi era en aquesta reunió, jo sí que hi era i no es va firmar ni una cosa ni la contrària, més enllà del que hagi pogut sortir publicat en algun mitjà de comunicació sobre aquesta qüestió. No es va posar cap pregunta en aquest sentit per tant no hi va haver resposta per part dels representants americans sobre aquesta qüestió, insisteixo, ni en un sentit ni en l'altre. Per tant, entenem que el Sr. ministre ha fet aquesta afirmació que hem pogut llegir en un mitjà de comunicació, però que dit en el Consell General té la seva transcendència. Si vol poso una repregunta, volia fer aquesta constatació, si li poso la repregunta al Sr. ministre: si és obligatori de com sap que es va dir aquesta qüestió es va afirmar, sense estar present el Govern en una reunió que hi va haver entre les representants del departament d'Estat americà i la Comissió Legislativa de Política Exterior del Consell General?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri, és cert que potser he comès un excés segurament induït per una pràctica habitual a la que es veu sotmès el Govern a través de les preguntes, i és veritat que ahir vaig llegir el que vaig llegir a la premsa, i he manifestat el que he manifestat. De fet, no em caldria que hagués vingut cap representant del departament d'Estat americà perquè vostè recordarà que el propi consolat americà ja fa molts mesos va treure un comunicat dient explícitament això que no hi havia cap relació. Per tant, la postura oficial del Govern d'Estats Units en relació a aquesta qüestió ja va quedar escrita negre sobre blanc en un comunicat del consolat americà a Barcelona, en el qual explícitament deixava clar que no hi havia cap relació entre la nota verbal de l'agost del 2014 i la nota del FinCEN del març del 2015. Sortint d'aquella nota, que aquesta sí que és absolutament coneguda i pública, juntament amb la notícia que vaig llegir ahir a la premsa doncs que hi ha una coincidència suficient com per poder entendre el que li he manifestat. Però insisteixo, per no tenir d'estar interpretant el que hagués pogut dir el representant d'Estats Units a la comissió i més com molt bé ha dit vostè sense ser-hi jo doncs per no tenir d'interpretar, em remeto al que ja va comunicar formalment el consolat americà.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Meritxell Mateu, teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Mireu, jo també estava en aquella reunió i potser no tenim tots la mateixa visió, però sí que hi va haver una pregunta expressa sobre aquest sentit i la va fer el president de la comissió, el Sr. Carles Enseñat. I en aquella pregunta hi va haver una resposta també sense ambigüitat del Sr. Trumbull. Jo l'únic que ell ens va dir, és que la nota verbal és una nota verbal que fan a tothom, a tots els estats en els quals se'ls hi aprecia una inquietud, i que aquesta nota verbal ja els havia satisfet en la resposta que els hi havia fet el ministeri a l'octubre del 2014.

Dit això, en aquella nota verbal hi havia unes recomanacions del Moneyval que vam votar i que vostè Srs. Liberals no van recolzar. I l'única cosa que

volia fer com a repregunta: tenen constància, ja que el Sr. Trumbull també els va venir a veure a vosaltres del que ens va venir a explicar a la Comissió de Política Exterior?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí gràcies Sr. síndic.

Evidentment tenim constància perquè vam organitzar el programa amb col·laboració de les autoritats nord americanes que ens van indicar el seu desig exprés de tenir una trobada amb la Comissió de Política Exterior per tractar no tant sols aquest tema perquè era obvi que faria part de l'actualitat, vist les dates que estem.

Aquesta com ja s'ha dit, era una visita important perquè és la visita de més alt nivell que hem tingut d'un responsable del departament d'Estat des de l'any 2004, amb unes dates que evidentment també es prestarien que en l'actualitat versés sobre el tema de BPA, però també el seu objectiu era que en aquesta reunió es pogués tractar de forma àmplia tots els altres elements que des de la comissió s'estan treballant, especialment els que es relacionen amb la nostra relació amb la Unió Europea que evidentment doncs interessa i molt també als Estats Units.

Per tant, doncs estàvem perfectament al corrent del programa, de la intenció del departament d'Estat de tenir aquesta trobada, s'anticipava de forma òbvia per part del nom que podia sorgir ja sigui en aquest àmbit una qüestió relativa, i no ens sorprèn, com ja deia el ministre de Finances que fes referència de si així es va produir, sobre el fet que la nota verbal no tenia cap mena de lligam amb la comunicació del FinCEN, ja que això ja s'havia comunicat de forma clara...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

...el juny del 2015 primer, de la mateixa manera que abans havien comunicat que confiaven amb les autoritats andorranes per la gestió que estaven portant d'aquesta situació, ja al maig de l'any passat també quan els mitjans els hi havien requerit.

Per tant, des d'aquest punt de vista ens consta no tant sols que es tractaria a la comissió però evidentment com es poden pensar, ens consta molt clarament la percepció que les autoritats americanes tenen de la feina que s'ha dut a terme per part de totes les autoritats competents andorranes que han motivat, jo crec, la retirada de la nota del FinCEN amb una mostra de confiança i de...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

...que queda constant.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, després Sr. Pere López.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí gràcies Sr. síndic.

M'he quedat a mitges del diàleg que teníem amb el ministre. Estàvem parlant del supervisor, i m'agradaria tancar aquest punt.

Jo li parlava d'aquestes nou visites in situ, no perquè ho hagi explicat la UIF sinó perquè també el propi Govern a la nota de la resposta en parlava, i em centro en la importància d'aquestes inspeccions que va fer la UIF entre el 2012 i 2014, vist que alguns dels casos els quals doncs, han implicat la nota són d'aquestes dates.

Per això jo li demanava si vostè troba o el Govern troba adient -ja sé que és competència de la UIF i no és competència del Govern fer les inspeccions in situ- però si el normal seria fer una inspecció de les nou com a mínim a BPA vist que en aquest període 2012-2014 com a mínim en les auditories que havia presentat i que havia enviat a l'INAF, i que entenc que la UIF era coneixedora- s'estaven donant aquests casos. Altrament no s'entendria que una agència d'intel·ligència financera tenint casos judicialitzats amb una entitat bancària no hagués fet inspeccions de les nou com a mínim alguna a la BPA.

Llavors, la meua pregunta anava en aquest sentit.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Perdó, eh? No entenc si hi ha repregunta.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, sí. Li he explicat. Li dic que si troba normal que no se'n fes, si és que no se n'ha fet, una inspecció de les nou que se'n van fer, com a mínim a la BPA, entre el 2012 i el 2014 vist que les auditories que havia presentat i en el requeriment d'informació com a mínim haver posat en coneixement casos que després van motivar la intervenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Perdó. No havia interpretat que això fos una pregunta perquè, de fet, ja era la pregunta anterior i ja he intentat respondre-la.

Ja li he dit que no sé quines són les inspeccions que s'han fet i a quines institucions ni en base a quin guió d'inspecció perquè la inspecció pot ser global, pot ser en relació a qüestions en concret. Entenc que com a mínim per una qüestió deu haver hagut visites in situ de l'entitat suficients com per tenir la informació també suficient que va aportar la UIFAND, portar a la Fiscalia un dels casos doncs, de referència i que per tant, per constituir aquest dossier segur que van tenir una relació permanent amb BPA per recaptar la informació necessària; les altres nou no m'ho faci pronunciar perquè no sé quines són i per tant se'm fa molt complicat. Jo entenc que la programació de la UIFAND respon a uns paràmetres, no sé si són cíclics, no sé si passen correlativament totes les entitats i quan s'acaba el cicle tornen a començar... Sincerament, no li sé dir. Entenc que això només la UIFAND ho podria argumentar i ho podria explicar i que amb independència de les inspeccions regulars, insisteixo, hi ha inspeccions *ad hoc* per aquelles declaracions de sospita que s'hagin rebut o per aquelles informacions que pugui requerir a la UIF dins de la seva feina, que no tenen per què ser en el marc d'una inspecció general o global.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Però, el sol fet de què la UIFAND portés un tema dels judicialitzats a la Fiscalia em fa pensar que més d'una visita a l'entitat es devia fer.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

No sé si el Sr. Gallardo vol fer alguna pregunta a continuació amb...

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López, li he donat la paraula a vostè!

Si em permet, encara sóc jo el que dona la paraula.

El Sr. Pere López:

Perdó. Gràcies Sr. síndic.

Simplement la meva intenció no era entorpir la feina que pogués fer el Sr. Gallardo i potser m'he precipitat al demanar la repregunta, però en tot cas ha estat una decisió meva.

Jo en relació al que està succeint darrerament que hi ha determinades reunions que sembla que s'instrumentalitzin d'alguna manera i allò que no es vol dir o que no es gosa dir es posa en boca d'altres, realment em sobta i començo a estar una mica preocupat de quina era la motivació de la reunió entre el Departament d'Estat dels Estats Units i la Comissió Legislativa d'Exteriors perquè en algun moment em sembla doncs, que hi ha hagut la voluntat d'utilitzar aquesta reunió, reunió per una altra banda interessant perquè es van tractar molts altres temes en relació als Estats Units, per alguna finalitat concreta. En tot cas, és una reunió que es va organitzar amb no molta antelació de la qual els membres de la comissió en van conèixer uns dies abans la motivació, que tampoc hi havia cap ordre del dia en concret dels temes a tractar, a més, el representat dels Estats Units no era el representant del tresor sinó que era el representant del Departament d'Estat i jo no voldria pensar que en cap cas...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

...s'actualitzi aquesta reunió per fer passar algun missatge que no es digués ni en un sentit ni en un

altre sentit. Simplement voldria saber en quin marc es produeix aquesta reunió, i com es va organitzar aquesta reunió, i per què es va decidir fer una reunió en paral·lel a les que fa el ministre d'Exteriors amb tots els ministres d'exteriors del món en aquest cas concret amb la Comissió Legislativa d'Exteriors.

El Sr. síndic general:

Si, perdó, però hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Pere López:

Sí, sí, aquesta és la pregunta.

Suposo que el ministre d'Exteriors es reuneix amb molts ministres d'exteriors i no ens convida pas a la Comissió Legislativa d'Exteriors per participar-hi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

No sé si el Govern vol respondre perquè estem bastant fora del marc de la pregunta.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Jo crec que és necessari que respongui.

Primer de tot, vostè sap perfectament que en moltes visites de ministres i de no ministres d'assumptes exteriors s'organitzen trobades amb la Comissió d'Afers Exteriors, o s'organitzen trobades formalment dins de la comissió, o s'organitzen trobades a través de dinars on se'ls demana de participar i que he de reconèixer que sempre ho feu amb molt de gust i molt puntualment encara que de vegades l'agenda sigui ajustada i no us puguem avisar amb molta antelació. Per tant, això que vagi per endavant!

A veure, el vicesecretari del Departament d'Estat dels Estats Units, vostè creu que es presta a ser utilitzat a res? I vostè es pensa que jo com a ministre d'Exteriors em dedicaré a intentar utilitzar un vicesecretari del Departament d'Estat nord-americà per això?...

No en tenim cap necessitat nosaltres perquè les expressions de les diferents autoritats nord-americanes durant l'últim any han sigut d'ells i prou clares; una altra cosa és que se'ns faci menys cas quan ho diguem nosaltres perquè hi hagi una entesa política, etc., però jo crec que no fa falta i per tant trobo absolutament desplaçada aquesta insinuació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El ministre crec que m'ha respost per lògica o per coherència que entendria que d'aquestes nou tot i no saber-ho doncs, alguna inspecció es devia fer... Lamento informar-li que no! Que cap! Llavors això no és "liar la troca", això són coses que no s'entenen Sr. ministre.

Vull dir, jo el que entenc que si una entitat que representa un risc, suposadament, al sistema financer andorrà i es fan inspeccions entre el 2012 i el 2014, com a mínim s'hauria d'inspeccionar in situ aquesta entitat i pel que sabem no es va fer. Per tant, cadascú que tregui les conclusions que vulgui.

Jo voldria fer una última repregunta i és en relació a aquesta... amb tots els casos que la BPA va informar al supervisor, amb les auditories pertinents, i que després es va demostrar que els supervisors i el regulador estaven al cas i que ja ha explicat que, com a mínim jo no ho entenc, com pot ser que un sistema financer d'aquí no titlli a una entitat de risc i en canvi un altre sí... potser hi ha coses que... criteris que són diferents entre uns i altres i per tant doncs, aquí vindria la part de l'explicació.

Però sí que voldria saber si un cop s'emet la nota del 10 de març i amb els contactes posteriors que va tenir el Govern abans que es constituís o que es votés la Llei, i que es constituís l'AREB i que tot aquest procés els primers contactes els portava directament, em sembla, des d'Exteriors amb el FinCEN, si en algun moment es va informar que aquesta entitat havia passat totes les auditories i havia presentat totes les auditories en els anys en els quals aquests casos el FinCEN havia denunciat com a possible entitat de risc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Jo crec que ho hem dit moltíssimes vegades.

El Govern no té ni pot tenir coneixement dels intercanvis d'informació entre dues unitats d'intel·ligència; són els paràmetres definits internacionalment. Per tant, el que li hagi comunicat

la UIFAND al FinCEN, o el que el FinCEN li hagi comunicat a la UIFAND no en tinc coneixement... És que no en puc tenir de coneixement.

Hi ha unes regles de com funciona aquesta informació que és qualificada d'informació dins l'àmbit de la intel·ligència de cada país i no és utilitzable en cap altre àmbit i, per tant, no tinc coneixement d'on ha tret aquesta informació el FinCEN, de quina col·laboració té el FinCEN amb altres supervisors de la mateixa naturalesa -els seus homòlegs amb altres països-, ni puc tenir el coneixement de quantes comunicacions ha tingut o ha deixat de tenir amb la UIFAND. Em sembla que ho hem explicat en moltes ocasions i em sembla que també el director de la UIFAND que ha comparegut també a la Comissió Especial. També ha dit en diverses ocasions allò que sí que està fora del marc de les relacions entre unitats d'intel·ligència doncs, ja ho ha explicat.

En aquelles...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...qüestions pròpies de la seva competència que res tenen a veure en aquest cas amb la relació amb cap altra unitat de la mateixa naturalesa que ha cregut convenient, doncs les ha portat fora de l'àmbit de la UIF doncs, per exemple, traslladant-les al fiscal com és el cas d'un dels casos que estava denunciat a la Nota del FinCEN.

Però és clar, vostè vol que jo li respongui qüestions que sap que no les puc respondre perquè no les sé... no les sé ni les he de saber! Si sóc respectuós amb la independència, l'autonomia i sobretot amb la normativa internacional en relació a com s'han de relacionar aquestes unitats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Enseñat, després Sr. Jordi Gallardo i tancaríem.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. López, em sembla que no és el Govern que en cap cas ha muntat aquesta reunió amb el subsecretari del Departament d'Estat dels Estats Units; justament vaig ser jo que el vaig trucar a vostè igual que a la resta de membres de la comissió vista la trucada del Consolat dels Estats Units que em va demanar

organitzar aquesta reunió com a president de la comissió. Així els vaig fer saber tan ràpid com ho vaig saber i així es va organitzar.

Si té algun dubte sobre l'organització doncs, pot fer-me arribar una carta com a president que li trametré al síndic i, en tot cas, ja se li trametrà al Consolat dels Estats Units.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo i Sr. Pere López després.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre ja hem parlat varies vegades del tema de la informació i l'autonomia de la UIF i de l'INAF.

Jo li demanava sobre la informació que Govern havia pogut facilitar si és que en tenia... si és que en tenia.

Li faré una pregunta i no hi vegi mala fe en la pregunta que li faré, li demano per favor, ho dic per entendre-ho bé.

Els contactes posteriors que van haver-hi entre el Govern i els Estats Units ja sigui tresor o FinCEN, crec recordar que el ministre ens va explicar que havia tingut uns contactes intensos amb posterioritat a la Nota del FinCEN.

Govern no va poder informar als seus interlocutors americans dels procediments o dels passos que havia de fer la BPA i dels *compliant*s que havia fet perquè no tenia aquesta informació o perquè no li tocava disposar d'aquesta informació. No va poder fer una defensa de l'entitat davant dels homòlegs americans perquè el Govern no té l'obligació, o no disposava d'aquesta informació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Hem de diferenciar les relacions, ja li he explicat, de la UIF amb el FinCEN, no les comentaré ni en tinc coneixement i segueixen els conductes de confidencialitat establerts.

I les relacions amb el tresor doncs, no entren en l'àmbit d'aquesta qüestió en concret. Les relacions d'Estats Units amb Andorra doncs, són pluridisciplinars, diguem-ho així, sobre moltes qüestions. Aquells dies, efectivament el ministre

d'Exteriors ho va explicar i ho puc tornar a explicar, doncs, va tenir un contacte amb el tresor bàsicament per donar a conèixer més, per fer més èmfasi encara amb la situació del país en relació a la seva lluita contra el blanqueig de diners, de la realitat del nostre país i de la seva plaça financera, de la dimensió del nostre país... Bé, penso que fent tot allò que és competència del Govern en relació a un altre govern que és enfortir les relacions a partir d'un coneixement aprofundit de cada un dels dos països.

Són dos àmbits de relació diferents i que no els hem d'interconnectar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, voleu intervenir...

El Sr. Pere López:

Sí, ràpidament.

Només per dir que em sembla que potser ens hem ficat en un debat que potser no tocava però, en tot cas, ha sigut l'afirmació feta pel Sr. ministre de Finances en relació a un tema que era col·lateral que ha provocat aquest debat, és a dir, a l'afirmar que en la reunió de la setmana passada es van dir una sèrie de coses i dir-ho en la seu del Consell General, em sembla que els que vam assistir a aquella reunió hi teníem de dir alguna cosa.

Sr. Saboya jo no he dit que en cap cas que el Govern d'Andorra pugui instrumentalitzar les actuacions dels Estats Units, en cap cas ho he dit. També vostè té tan clar com jo que els Estats Units defensa els seus interessos i estic segur que vostès i tots nosaltres defensem els nostres interessos i, per tant, que hem de tenir molt en compte que quan es fan aquest tipus de reunions de quin ús se'n vol fer perquè, insisteixo, que em sembla que la motivació de la reunió era una altra, l'ordre del dia era de parlar d'unes determinades qüestions i a nosaltres el que ens sobta és la gestió comunicativa que s'ha fet posteriorment, en tot cas qui hagi volgut explicar als mitjans de comunicació la reunió és lliure de fer-ho...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Qui hagi pogut passar aquest missatge és lliure de fer-ho.

Ara em sembla que, ho torno a dir, que el que s'ha afirmat en alguns mitjans de comunicació i el que afirmava el Sr. ministre no es va dir en aquella

reunió i en tot cas que aquella reunió no va ser convocada per aquell tema i que, en tot cas, quan vénen molts ministres d'exteriors al Govern amb els que vostè es reuneix normalment no se'ns convida a la Comissió Legislativa d'Exteriors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé doncs, si no hi ha més repreguntes passem a la cinquena pregunta... Bé, fem potser abans una pausa i reprenem a les onze i mitja, és a dir, tenim vint minuts de pausa.

Se suspèn la sessió durant vint minuts.

(Són les 11.08h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 11.36h)

Bé, hauríem de passar ara a la cinquena de les preguntes del llistat, però tal i com ha suggerit el conseller Carles Naudi i després de parlar amb el conseller Gallardo i amb els membres del Govern us proposo, perquè hi hagi una agrupació de preguntes que poden tenir una certa relació entre elles, de passar tot seguit a la pregunta número sis, després la seguiria la pregunta número vuit i després reprendríem l'ordre amb la cinquena, la setena i després ja passaríem a la novena pregunta.

És a dir, anem a abordar ara la pregunta sisena i la pregunta vuitena a continuació d'aquesta.

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa al procés de resolució de Banca Privada d'Andorra.

Fou registrada amb el número 310 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que durant la sessió del 22 d'octubre del 2015 el M. I. Cap de Govern va reconèixer que l'AREB té una obligació legal d'informar al Consell General, com també la voluntat de fer-ho.

Vist que durant la intervenció el M. I. Cap de Govern també afirmà que l'AREB en el seu moment informará exactament sobre quin és el calendari de resolució perquè és la seva missió, afirmant que el Govern i el Consell seran informats alhora.

Atès l'exposat, es pregunta: pot informar Govern si és coneixedor de l'estat en el que es troba el procés de resolució?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Gallardo, en relació a això que vostè pregunta deixi'm que prèviament li digui que més enllà del que hagi pogut expressar que evidentment respon a la realitat, el cap de Govern més enllà del que pugui haver expressat ell és que ho diu la pròpia Llei de com s'ha d'informar i qui té la potestat de control de l'actuació de l'AREB, concretament l'article 44 de la Llei 8/2015 diu que el control de l'actuació de l'AREB correspon al Consell General mitjançant dos mecanismes: compareixença anual del president de l'AREB per informar sobre l'evolució de les activitats de l'AREB i sobre els elements fonamentals de la seva actuació i, un altre mecanisme: compareixença addicional del president de l'AREB per informar específicament sobre les mesures de resolució implementades per l'AREB.

I en aquest sentit, concretament el 25 de juny del 2015, el president de l'AREB va comparèixer davant de la Comissió Parlamentària de Finances i Pressupost i de la Comissió Especial de Vigilància i Prevenció de Risc per a l'Estabilitat Financera, va comparèixer per explicar aquest pla de resolució. Per tant, el pla de resolució ha estat explicat i s'està executant.

Quins són els esdeveniments o els actes més importants o més rellevants que s'han dut a terme fins ara en relació a aquest pla de resolució, i que a més a més també, han tingut la seva publicació al BOPA. Doncs, bàsicament la creació d'una nova entitat amb una fitxa bancària que es va produir el 17 de juliol, l'aportació de capital mínim necessari per poder constituir aquesta entitat i a partir d'aquí, doncs, s'entén que l'AREB el que està fent és treballar perquè es puguin dur a terme alguns dels propers passos dins d'aquesta resolució, que insisteixo, ja va estar explicada en el seu moment.

Quins són els més rellevants que hem d'esperar que hi hagi ara en el futur immediat? Doncs, d'una banda

la cessió dels actius i passius de BPA a VallBanc, la posta en funcionament de VallBanc, i la finalització del procés de subhasta que també s'està duent-se a terme en aquests moments.

Entenc que de mutu propi l'AREB quan finalitzi tot aquest procés, el que farà és demanar una compareixença per donar les explicacions pertinents de com s'ha anat produint tot el procés. Però en tot cas, no li puc aportar més informació que la que en el seu moment ja va aportar el Sr. Hinojosa en la seva compareixença en què va explicar el pla de resolució. En el BOPA han anat sortint els esdeveniments que ja s'han consumat. I hem d'anar esperant que es vagin produint els que queden pendents que, insisteixo, els més destacats s'entén que són els que li he esmentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà de l'inici d'aquest procés s'han produït reiterats canvis de dates respecte a la possible finalització per procés de revisió de comptes, així com respecte al procés de resolució en si. I és que un procés va intrínsecament lligat a l'altre. És a dir, per poder posar en marxa el banc pont, VallBanc, i poder subhastar-lo calia fer primer la segregació dels clients, que es va estimar que calia fer. Pel camí, doncs, és cert que l'AREB ha comparegut en alguna ocasió. Però també és cert que han passat diferents esdeveniments que podrien haver motivat, igual que abans es demanava proactivitat per part dels privats cap als supervisors, doncs, en aquest cas proactivitat també per part dels organismes cap aquesta institució, cap al Consell, a l'hora d'informar canvis o situacions que s'han produït i que són positives, com podria ser per exemple, la retirada de la nota del FINCEN, no?

És a dir, un cop la nota del FINCEN es retira i un cop la segregació dels clients suposadament bons i dolents ja està concloua, imagino que es podrà començar a donar, vull pensar una data definitiva referent al procés de resolució, perquè ja va sent hora que tota la gent que està angoixada sobre aquest tema i que no acaba de veure la llum al final del túnel, comenci a tenir una esperança de com i quan acabarà aquest procés.

Com també crec que es podrien començar a donar explicacions respecte a quantes entitats han pogut

presentar o han presentat oferta per l'adquisició de VallBanc, o els consellers haurem d'esperar per part de l'AREB algun comunicat vespertí gairebé d'amagatotis per informar d'algunes de les informacions o aspectes que considera oportú. Perquè sí que és cert que ha comparegut, però ja alguna vegada en la primera compareixença de la comissió especial se li va demanar explícitament com a president de l'AREB que tingués en compte a l'hora de fer els comunicats i a l'hora d'informar el Consell, i malauradament, després d'allò i el compromís hem tornat a veure que novament quan es fan els comunicats, els consellers i els mateixos membres de la comissió especial ens n'hem d'assabentar per la premsa.

Aquesta reflexió la faig perquè penso que un tema tan cabdal com aquest, crec que aquesta reflexió la compartirà el Govern o així m'agradaria, doncs, que mereixeria una transparència quant a la comunicació d'allò que es pot comunicar més fluïda del que està sent, i un rigor quant al compliment dels calendaris que malauradament no s'està donant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Només perquè quedi clar, a banda de la compareixença del 25 de juny a la que ja m'he referit explícitament per explicar el pla de resolució en base al que preveu, insisteixo, l'article 44 de la llei, també que quedi constància, que els representants de l'AREB, encapçalats en aquest cas pel seu president, han comparegut altres dues vegades, també el 29 de juliol i el 4 de novembre. Això en cap cas és incompatible en què puguin comparèixer més vegades i les que es cregui necessari, però en tot cas, penso que dins d'un procés efectivament complex, que vol els seus *timings*, que vol certa tranquil·litat, per part d'aquest organisme, doncs, tres compareixences demostren una voluntat d'explicar i d'anar donant informació quan aquesta és suficient i substancial.

En tot cas, Sr. Gallardo, no tingui cap dubte que jo li traslladaré al president, doncs, la reflexió que vostè acaba de fer i que entenc que va adreçada a l'AREB, i que en aquest cas no pot anar adreçada al Govern. Però en tot cas, la meva obligació és traslladar-la, i estic segur que la voluntat d'informar serà la mateixa.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

En relació als calendaris, doncs, permeti'm -vaig acabant Sr. síndic-, que li digui exactament el mateix. Els calendaris, doncs, poden ser aproximacions, declaracions d'intencions del propi AREB en base a la feina que té planificada. Després l'execució d'aquesta, doncs, evidentment, obliga anar-los variant en funció de les complexitats de les mateixes i dels temps que es requereixen, perquè aquestes estiguin correctament fetes.

El que no podem fer és posar tot al servei d'aquest calendaris, el que hem de fer és assegurar que els procediments es fan correctament, i si la complexitat exigeix, doncs, que aquests calendaris hagin d'anar modificant, penso que l'AREB fa bé de fer-ho. Però en tot cas, insisteixo, també són ells en tant que responsables del procés els que defineixen aquests calendaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc agrair que el ministre, doncs, traslladi aquesta petició. Espero que en aquest cas, venint de Govern, facin més cas del que ens van fer en el seu dia als consellers.

En tot cas, durant la sessió de control de l'11 de juny, vostè explicava justament respecte a la metodologia i els criteris utilitzats per Price, que eren uns criteris definits des d'un inici conjuntament amb les autoritats andorranes que varen efectuar l'encàrrec i que tenen les competències en la matèria de prevenció de blanqueig de diners i finançament del terrorisme, en aquest cas la UIF i l'INAF.

Deia vostè també Sr. ministre, que la metodologia i els criteris es van definir d'acord amb les millors pràctiques i els estàndards internacionals en matèria de prevenció de blanqueig i finançament del terrorisme, i que els criteris no havien sofert modificacions substancials al llarg del temps.

Aquesta metodologia incloïa models de qualificació de criteris de risc en matèria de prevenció de blanqueig de diners, i dits models, explicava vostè, que havien estat re calibrats, no pas la metodologia, i

que això, doncs, segurament el procés d'anàlisi dels comptes per part de Price estava sent més -és la interpretació que faig jo- més llarg, més difícil del que a l'inici s'havia previst.

Per tant, la pregunta que jo li volia fer, la primera és si aquests criteris als que vostè feia referència i a partir dels quals Price ha treballat, són diferents dels quins tenen els nostres supervisors del sistema financer andorrà? Si són diferents dels que s'aplicaven o s'apliquen ara, i si seran aquests els que s'aplicaran a la resta de la plaça financera?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Permeti'm Sr. síndic que posi en dubte si aquesta pregunta té res a veure amb la pregunta inicial. En cap cas eludiré respondre, però en tot cas s'ha d'entendre, i més en qüestions tan complexes, i més quan s'utilitza el Govern una mica com a intermediari perquè acabi responnent allò que és competència de respondre una altra institució, doncs, que si sabem abans de què es vol parlar, doncs, com a mínim ens podem informar.

La resposta a la que vostè feia referència de l'11 de juny, -em sembla que m'ha dit que era, o del mes de juny, no sé ara exactament quin dia ha dit- doncs, no en tingui cap dubte que es va respondre a partir del que vaig demanar als responsables de l'AREB en tant que institució que era l'encarregada d'encomanar o d'haver-se subrogat, per ser més exactes, a les feines que inicialment va encomanar l'INAF. Si recorda l'AREB no existia quan es van encomanar aquests treballs, posteriorment la llei li dóna aquestes competències a l'AREB i l'AREB es subroga a aquesta comanda.

No és el Govern el que defineix aquests paràmetres ni aquests estàndards.

Però sí que, i ara vaig a la resposta, el que ha d'entendre és que el supervisor té unes obligacions i té unes competències, i té uns objectius encaminats a què hi hagi bones pràctiques dins de les entitats financeres del país, i no únicament dins de les entitats financeres, com vostè sap, els subjectes obligats a la llei de cooperació penal internacional no són només els bancs. I el fons d'aquest treball encomanat a Price és un altre. No és assegurar que les entitats financeres o altres subjectes obligats tenen unes bones pràctiques, sinó veure si en el

passat, tota l'operativa de tots els clients en aquest de BPA, s'emmotllava a aquests estàndards que van convenir que utilitzarien per fer aquestes anàlisis.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

I per què es van triar els estàndards, doncs, que es van considerar més exigents en aquell moment. Doncs, entenc que es van triar aquells estàndards, perquè precisament davant del dubte que s'havia generat sobre aquesta entitat, davant dels efectes que aquest dubte podia acabar tenint sobretot a la plaça financera, convenia, en favor dels propis clients, que el resultat d'aquests treballs no generés cap mena de dubte sobre la legitimitat de tots els clients que acabaran passant en aquest cas a VallBanc. Era molt important, i per tant, es va creure que la millor manera de defensar aquests clients era que fossin sotmesos a aquest procés molt exigent, és veritat, llarg, complex, però que garantiria, de la millor manera possible, que aquestes persones poguessin recuperar els seus diners.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Ministre, jo entenc que sí que té a veure en tant que sempre hem parlat del procés com acabarà BPA, sempre s'havia parlat que per arribar a aquest procés, primer, doncs, calia que de manera paral·lela s'estava fent aquesta anàlisi, revisió de comptes o auditoria, com se li vulgui dir, que se li va encomanar a Price, i que ha tingut i té la complexitat que té. És a dir que no es podia arribar al final d'aquest procés per fer la resolució final, si no es feia prèviament -almenys així és el que hem entès- doncs, aquesta part de la feina. I per això li demanava també els criteris que formen part o quins són els criteris que utilitza aquesta empresa per auditar o per revisar aquests comptes.

Respecte a PricewaterhouseCoopers i la feina que ha realitzat, voldria demanar-li si té constància el Govern de quan va acabar Price l'informe, i si Price va entregar un informe signat i certificant els treballs de revisió a l'AREB?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

No tindria perquè tenir constància, però en aquest cas aquesta sí que havia pogut intuir-la com a pregunta i ho he demanat a l'AREB, i a més a més, llegint algun article d'aquests dies, doncs, encara era més previsible la pregunta sobre la signatura. I per tant, doncs, deixi'm que li digui que l'AREB va rebre l'esmentat informe el passat 29 de febrer, i evidentment el va rebre signat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que Govern, si ha estat coneixedor de l'informe va ser llavors, o no ha estat coneixedor del contingut de l'informe?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

No, el Govern no ha estat coneixedor de l'informe. L'informe el coneix l'AREB. A partir d'aquest informe ells han de prendre les mesures que creguin convenientes dins d'aquest procés de resolució. Aquest informe és el que els hi permet acabar de segregar els clients, i per tant, fer un d'aquests passos que deia com a més cabdals dins el procés de resolució, que és el traspàs a la nova entitat. I quan tot aquest procés el tinguin acabat, en aplicació de l'article 44 de la llei, doncs, informaran al Consell General i també al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Última pregunta Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Permeti que com a mínim posi en dubte el que m'acaba de dir, Sr. ministre. I li explicaré el perquè. Potser després m'ho acaba d'aclarir.

El mes de juny, vostè, en una roda de premsa en tant que portaveu del Govern, va afirmar, doncs, una cosa en la qual tothom s'hi veia reflectit, i és que esperava i desitjava que només hi haguessin els casos especificats en la nota del FINCEN en aquest procés de revisió de comptes. Preguntat aquí al Consell sobre aquesta afirmació, si això responia a què havia tingut accés a algun informe, vostè mateix va explicar, doncs, que no, que aquella era una afirmació en base al seu coneixement del sector i de la confiança que hi havia, doncs, en les praxis que podien fer-se dins de la plaça financera, en aquest cas, bancària.

L'AREB, com vostè ha dit, explica en el seu comunicat que la preparació de l'informe es va iniciar el 29 de gener del 2016 havien fixat com a data detall el 29 de febrer, que correspon al que vostè m'acaba de dir.

Però en canvi, vostè, en una entrevista el 22 de febrer a Ràdio Nacional d'Andorra, conclou que la segregació dels clients bons i dolents ja s'ha realitzat, i quan el periodista li demana si hi ha més clients dolents dels tres casos judicialitzats, vostè afirma que sí.

Això demostra que al juny, efectivament, vostè, les afirmacions que va fer les va fer des del coneixement personal, però em sembla a mi, que quan fa aquestes declaracions el 22 de febrer, les fa amb coneixement diferent del professional, perquè canvia el criteri.

Llavors torno a demanar si en cap cas el Govern ha tingut accés a aquest informe que vostè em diu que es va tancar, com comunica l'AREB el 29 de febrer, però que vostè el 22 de febrer ja avança en una entrevista, doncs, que hi haurà més casos dels quals vostè mateix havia desitjat, -això era un desig compartit per tots- que els que estaven judicialitzats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri, permeti'm que li digui que em satisfà saber que és un desig compartit, perquè a vegades no ho tinc del tot clar. Però en tot cas, en res contradiu, li torno

a dir, no he tingut accés a aquest informe, ni jo ni cap membre del Govern. Senzillament he tingut converses amb els representants de l'AREB des d'una vessant purament genèrica. Em vaig manifestar, com em vaig manifestar, em sembla que m'ha dit al juny, en tot cas és poc important quan ho vaig fer, perquè em reafirmo amb el que vaig dir. El meu desig seria que tant de bo només hi hagués els 4 casos que la nota del FinCEN posava de relleu, com a mínim això acotaria molt més el problema. Si n'hi ha més, doncs, no serà una bona notícia, i per tant, aquesta és una inquietud que plana i em plana a mi, i entenc que també li deu planar a vostè.

I per tant, des d'aquest plantejament genèric, doncs, jo he fet en més d'una ocasió la pregunta, de dir, escolta, però hi haurà més casos? Doncs, sí, sembla que hi haurà més casos. I de fet les xifres quant a nombre de clients que posa de relleu la nota de premsa a la que vostè fa referència, doncs, ja permeten intuir que quan es parla de 900 i escaig clients, 923 em sembla recordar, no tots deuen estar vinculats en aquests 4 casos.

Però en tot cas insisteixo, ni he tingut accés a l'informe, ni en tinc coneixement dels detalls, ni l'he de tenir, i miri, si em permet, és que no el vull tenir. No vull tenir coneixement de les persones nominals que tenen o no o estan subjectes a aquest dubte sobre la legitimitat de les seves actuacions, ni vull saber quins estan alliberats de qualsevol sospita, entenc que això entra dins de l'àmbit judicial en uns casos, en l'àmbit del supervisor en altres, i en l'àmbit de l'esfera individual i privada de cada un d'aquests clients.

Nosaltres el que hem de...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... mirar, és en termes generals el seguiment de tot aquest procés, i no ens toca ni jutjar ni conèixer les interioritats de cada una de les persones i dels clients de BPA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili, i per concloure.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, ja voldria fer una pregunta que penso que som uns quants a fer-nos-la. Si no vaig errada, la nota del FinCEN és del divendres 19 de febrer, la segona, la que retira el PatriotAct. I vostè Sr. ministre ens ha dit que l'AREB tanca l'informe el 29 de febrer, és a dir, uns quants dies després.

Jo el que li voldria demanar al Sr. ministre la seva opinió, ja sé que no és l'AREB, però la seva opinió, és a dir, m'agradaria saber en base a què el FINCEN fa les afirmacions que fa en relació a l'informe del Price, amb qui han parlat, qui els ha explicat com estava tot, si l'informe no estava tancat?

Voldria saber la seva opinió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

És una pregunta que té a veure a mitges amb el procés.

Sr. ministre si voleu contestar.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, perdó, naturalment Sr. síndic.

Deixi'm una petita precisió. L'AREB no tanca cap informe el dia 29 de febrer. L'AREB rep entenc, l'informe de Price el dia 29 de febrer. Però és important, és un informe de Price, no és un informe de l'AREB, i el que fa l'AREB és rebre'l i a partir d'aquest informe, doncs, té elements per continuar el procés de resolució, sobretot pel que fa a la segregació dels clients i el traspàs d'actius i passius a la nova entitat.

Clar, ara ja ho fem cada cop més complicat això. Ja no només he de saber el perquè de les actuacions de l'AREB o de l'INAF o de la UIFAND, malgrat ser òrgans independents i autònoms, sinó que he de saber el perquè escriuen el que escriuen organismes supervisors d'altres països. Realment complicat.

Jo entenc que ho hem intentat explicar en moltes ocasions. El FinCEN el que està fent és una avaluació global de tot el procés. El FinCEN el que fa en aquella nota és manifestar la seva tranquil·litat en quant a la situació que li va generar preocupació gairebé un any abans, doncs senzillament perquè les autoritats andorranes des de les competències que li pertocquen a cadascuna, havien pres mesures per prendre el control d'aquella entitat sobre la que tenia les sospites i la preocupació. Entenc que el procés que han seguit les autoritats andorranes és correcte. Nosaltres hem insistit en moltíssimes ocasions tant el Sr. Saboya com jo especialment amb l'important que era que aprovéssim una llei que fos reconeguda internacionalment perquè això fa més fàcil d'explicar tot el procés que està seguint

Andorra. Jo crec que va ser un encert que aquesta Cambra pràcticament per unanimitat, aprovés una llei de resolució inspirada amb una directiva europea perquè això la fa entenedora al món i en base a...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant.

El Sr. Jordi Cinca:

...tots aquests passos doncs el FinCEN pren la decisió que pren, que és dir: tenia una preocupació, vistes les mesures que s'han pres, deixo de tenir aquesta preocupació. La resta dels raonaments que hagi pogut tenir el FinCEN a mi se m'escapen, però també és evident, i acabo amb això Sr. síndic, que durant aquests mesos ho hem explicat en moltes ocasions. De fet, recordo una pregunta o en el transcurs d'una interpel·lació que se'ns qüestionava el perquè no havíem presentat al·legacions en tant que Estat al FinCEN i vam dir: és que l'Estat andorrà no és un tercer qualsevol. Els mecanismes de comunicar de l'Estat andorrà amb el FinCEN han de ser a través de les autoritats competents i per tant, hi ha un diàleg entre aquestes autoritats que han refermat el posicionament del FinCEN que els ha permès acabar fent la nota que han fet. La resta se m'escapa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríem de tancar. És que, sinó, ens eternitzem en els debats. O bé la Sra. Carine Montaner o el Sr. Jordi Gallardo tenen la possibilitat de fer una repregunta...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí gràcies Sr. síndic.

Jo voldria fer una darrera de veritat de les repreguntes, i em sap greu Sr. ministre que vostè posi en dubte que nosaltres vulguem que només hi hagi els tres casos. Si n'hi hagués zero, encara millor, i això li puc assegurar. Ara no confongui vostè les preguntes que li puguem fer aquí amb desitjar coses que poden ser perjudicials pel país perquè penso que cap de les nostres actuacions han anat cap aquest sentit. Al final tenim un interlocutor que és Govern, ens toca fer les preguntes que ens toca, entenc que algunes són complexes, complicades i poc agradables fins i tot, però a nosaltres ens toca fer-les i a vostès

crec que els hi toca contestar-les. És el rol que els ciutadans han donat als uns i als altres.

Dit això voldria dir-li. El 29 de febrer, l'AREB rep l'informe però no comunica o no fa aquest comunicat amb un resum d'aquest informe fins vuit dies després. I ho fa una vegada més i agraeixo que vostè es posi a disposició per fer aquesta reflexió prop de l'AREB. Ho comunica penso, d'una manera que un procés com aquest no es mereix, que és al vespre i gairebé com he dit abans d'amagatotis i no amb la transparència o l'amplitud que caldria fer, vist que hi ha molta gent pendent d'aquest informe.

Per tant, jo la pregunta és si vostè troba raonable que l'AREB hagi comunicat el resultat d'aquest informe vuit dies després de què l'hagués rebut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri, no ho trobo ni raonable ni no raonable, dependrà de la dimensió de l'informe, de la complexitat del mateix. Em sembla que és un tema molt delicat i que abans de comunicar res el que ha de fer és entendre bé el seu contingut, analitzar-lo, fins i tot entenc que si s'escau, comentar-lo amb els autors de l'informe per als dubtes que pugui generar. Em sembla que estem parlant d'una qüestió d'una complexitat suficient com perquè 6, 7, 8, 10 dies, doncs per fer-se capaç de la situació i veure com i què s'ha de comunicar, doncs em sembla raonable. Però insisteixo, difícil de pronunciar-me sense conèixer el contingut global de l'informe, la seva dimensió i com està elaborat.

D'altra banda, vostè em fa una sèrie de reflexions sobre si l'horari, el comunicat. Miri, segurament l'AREB és el menys curós de totes les estratègies de comunicació, senzillament l'AREB és un organisme tècnic i que la seva preocupació és dirigir de la millor manera possible aquest procés de resolució. Evidentment ha de fer els comunicats, però dubto que dins de les seves estratègies estigui si és millor fer-ho a les 12 del matí o a les 8 de la tarda. El fan m'imagino quan l'acaben de fer, sabent que tenen els recursos limitats i sabent que el que no és la seva funció és entrar en batalles mediàtiques. Fan un comunicat, em sembla que és bo que es faci, és suficientment clarificador i estic segur que dins de la confidencialitat pròpia del contingut de l'informe i preservant la identificació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...dels clients doncs, amb la compareixença que puguin fer davant de la comissió podran explicar amb més detall el mateix, però l'AREB penso que no ha d'estar en segons quines dinàmiques de planificació i de comunicació. El que ha de fer és quan té informació, substanciar-la, comunicar-la i això és el que fa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la pregunta número 8.

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a la prohibició de l'operativa de caixa establerta per la UIFAND.

Fou registrada amb el número 312 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist el comunicat tècnic CT-05/2014 de la UIFAND de data 28 de novembre del 2014 mitjançant el qual es prohibeix tot moviment definit com a "operació de caixa" per un import superior a 3.000 euros,

Atès aquests antecedents, es pregunta:

Pot informar Govern si la prohibició es va aplicar a partir del mateix 28 de novembre del 2014?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, una mica com ha vingut succeint amb les preguntes anteriors. Li puc informar perquè m'he informat, no perquè el Govern tingui cap actuació

directa en el contingut, ni en el contingut del comunicat tècnic, ni en el seu moment d'entrada en vigor.

Pel que m'ha explicat la UIFAND i en aquest cas el seu director, efectivament es va publicar aquest comunicat tècnic que respon a la numeració 05/2014 el 28 de novembre del 2014. Arrel d'aquest comunicat, les entitats financeres a les quals anava adreçat el mateix, es van posar en contacte amb la UIFAND. De fet, això va motivar que tinguessin una reunió de treball el 4 de desembre. Aquesta reunió pretenia clarificar alguns dubtes que els hi generava a les institucions financeres el propi comunicat i sobretot posar de relleu o intentar unificar criteris a l'hora d'aplicar el mateix. Vam posar també de relleu que aplicar aquest comunicat i fer-lo compatible amb els objectius de la UIFAND, requeria que ells fessin una sèrie de canvis procedimentals dins de les pròpies entitats, canvis també en els seus sistemes informàtics per poder donar resposta, insisteixo, al que pretenia el comunicat i amb la qual cosa, un cop la UIFAND va haver entès i pogut debatre amb les entitats aquestes inquietuds doncs va convenir que donaria un termini per tal que es poguessin prendre les mesures perquè el comunicat fos efectiu, i es va acabar fixant com a data d'entrada en vigor del mateix, el 4 de maig del 2015. I poca cosa més li puc dir perquè això és exactament el què he demanat arrel de la seva pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí gràcies Sr. síndic.

Segons el comunicat, es tracta d'informar d'unes operacions bancàries considerades d'alt risc. És el que diu el MONEYVAL, i recomana doncs fer una sèrie de praxis. Ens ha explicat vostè en la rèplica, la dilatació per què venia provocada i és que faig una altra reflexió, i penso que com li he comentat amb anterioritat crec que tenim un problema amb els organismes supervisors i reguladors del nostre sistema financer, i em sap greu perquè sé que el Govern no li agrada quan diem això, però penso que tenim un problema. El que no sé dir-li, i sóc incapaç, és si el problema és de més recursos humans, més recursos financers, més recursos tecnològics. No ho sé.

El que sí que és evident és que no fa seriós que es faci un comunicat d'aquest tipus, i sis dies després el comunicat queda sense efecte.

Penso que han de fer una reflexió al volt i al tomb del rol dels nostres supervisors. Si hem de dotar-hi de més recursos, nosaltres no ens hi oposarem, al contrari. Pensem que això ho reforçarà, però està clar que en tot aquest procés està demostrant, i repeteixo, no focalitzo en les persones, però està demostrant que tenim un problema amb els nostres supervisors i que aquí Govern i el Consell, els parlamentaris haurien de fer una reflexió conjunta i si cal fer un esforç més important per dotar de més recursos, els que siguin, aquests organismes, fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Miri, em sap greu contradir-lo en aquest sentit, i no em sap gens de greu les reflexions que em fa. Vostè ho ha dit molt bé abans, vostè fa el seu rol i ha de fer les preguntes i les reflexions que creu convenients i el Govern en aquestes sessions el que li toca és respondre, però alhora també penso que hem de fer un esforç tots plegats per intentar explicar quin és el nostre punt de vista en relació amb algunes de les seves reflexions. I en aquest cas, reitero la confiança en els nostres supervisors. I la reitero en tant que ministre de Finances i la reitero no únicament adreçant-me a vostè sinó adreçant-me al món. Perquè vostè hauria de saber que les reflexions que es fan aquí són ateses i escoltades al món. I al món especialment vinculat al sector financer perquè estem parlant del sector financer. I per tant, ens hauríem de limitar a valorar i a jutjar aquestes institucions a partir de paràmetres internacionalment establerts i estàndards i que queden reflectits en els informes que s'emeten sobre Andorra i que queden reflectits també en el fet que Andorra pugui o no ser membre d'aquests organismes internacionals. Si els nostres organismes supervisors tinguessin mancances com les que vostè posa de relleu, el que passaria és que no podrien formar part d'aquests organismes internacionals que no serien admesos en els mateixos o què els informes que ens avaluen ho dirien. I no és el cas. I per això per exemple, l'INAF doncs es va poder incorporar a l'IOSCO en el transcurs de la passada legislatura, i per això la UIF, com a organisme que lidera aquesta avaluació, no únic responsable però sí que lidera

aquesta avaluació, ha obtingut un informe favorable del Moneyval al final de la quarta avaluació.

Especular més enllà d'això, cregui'm Sr. Gallardo, l'únic que fa és generar dubtes sobre la plaça financera i cregui'm també, els dubtes sobre la plaça financera són demolidors. I per tant, mà estesa, li recullo el seu oferiment de posar més recursos perquè caldran més recursos. Caldran més recursos perquè el món cada vegada és més complex, perquè a nivell supervisor cada vegada hi ha més exigències. Perquè només cal donar una ullada en com està el sector financer al nostre voltant per entendre que quan semblava que ja sortíem d'una crisi en l'àmbit financer, doncs resulta que torna a haver-hi seriosos dubtes sobre places financeres infinitament més grans que la nostra, com pot ser Portugal, Itàlia i altres. Perquè aquests dubtes sobre les places financeres el que acaben és arrastrant a tota l'economia i per tant, no podem ser aliens a tot això. I com que aquests dubtes persisteixen de manera internacional, el que acaba passant és que cada vegada s'és més exigent i cada vegada els nostres supervisors hauran de tenir més recursos, més capacitats, més recursos informàtics, més convenis de col·laboració amb altres organismes internacionals per poder ajudar-se en aquesta tasca que difícilment pot quedar només en l'àmbit del propi país.

Però...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...el nostre punt de sortida és equivalent al de qualsevol altre país. Els nostres supervisors són equivalents als de qualsevol altre país. Tant de bo haguéssim tingut més recursos en aquests organismes ja fa molts anys, però en tot cas també és veritat que l'acceleració que s'ha produït en aquestes qüestions és relativament recent. Bàsicament des del 2006, 2007. I per tant, doncs Andorra entenc que està fent un esforç accelerat en aquest sentit també, i és un mèrit insisteixo, no només d'aquest Govern sinó del país i de tots els propis organismes. Per tant, posant en dubte els organismes, no li fem cap favor, ni als organismes, ni a l'Estat andorrà, ni a la seva plaça financera i això no és incompatible amb el que vostè em diu. Si cal posar més recursos, ja li dic ara, caldrà posar més recursos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, jo crec que els organismes a vegades es posen ells sols en dubte. Quan vostè em diu que l'operativa de caixa va quedar definitivament prohibida el 4 de maig del 2015 i a nosaltres en compareixença de comissió especial se'ns diu que això va quedar prohibit al 2014, entengui vostè Sr. ministre que com a mínim desconfiança hi és. I en la mateixa compareixença nosaltres ens vam posar del costat del cap de la UIF per mostrar-li el nostre suport per si necessitava més recursos vist l'històric que tenia aquesta unitat i la complexitat que ens va explicar el cap de la UIF, cap on està evolucionant tot aquest món.

Per tant, jo entenc el que vostè em diu, però i aquí va la repregunta, entengui vostè que com a mínim certes coses es qüestionin, certa informació posem en dubte, quan vostè avui em diu que l'operativa de caixa segons l'han informat a vostè des de la UIF, li expliquen que queda limitada el 4 de maig del 2015, i aquesta mateixa pregunta, a nosaltres se'ns va dir que quedava limitada al 2014. Vostè al meu lloc no tindria dubtes sobre la informació que se li proporciona, si trobés per exemple que se li donen dates diferents en quant a l'aplicació d'un procediment tant important com aquest?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, si jo tingués coneixement, si se m'apareguessin aquests dubtes que vostè posa de relleu, possiblement el que faria més que haver esperat de tenir aquesta pregunta, és contactar immediatament el director de la UIF, demanar-li per què hi ha aquest ball de dates que vostè posa de relleu. Jo en aquestes comissions com vostè sap, no hi comparec i no sé exactament en quins temes va parlar. Vostè m'ha formulat una pregunta, jo m'he interessat per saber-ho i aquesta és la resposta.

Deixi'm també en qualsevol, cas que posi de relleu que és un comunicat tècnic i quina és la seva pretensió. Andorra té unes lleis i d'aquestes lleis se n'han de derivar unes bones pràctiques, i les entitats han de, al seu entendre, mentre no se'ls hi digui que

ho facin d'una altra manera, dur a terme aquestes pràctiques de la millor manera possible. Els comunicats el que ajuden és a determinar maneres, normalment voluntat d'homogeneïtat amb les mateixes de com s'han de dur a terme aquestes bones pràctiques. Per tant, el comunicat no té una vocació d'establir nova legislació. Els comunicats no són legislació, el que són, són fórmules perquè s'estableixin maneres de procedir si el supervisor en aquest cas, arriba a la conclusió que hi ha disparitat de metodologia o que dins de les pràctiques habituals no li són suficients perquè ells puguin dur a terme els controls que creguin necessaris. I en aquest cas, el que s'acaba fent en aquest comunicat és dir, dins d'uns paràmetres de quantitat, en aquest cas per totes les operacions de més de 3000 euros, volem reforçar tot el que és els procediments de traçabilitat del diner, i per tant dins d'aquesta...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...voluntat...

Vaig acabant Sr. síndic.

Dins d'aquesta voluntat de tenir traçabilitat dels moviments dels diners, doncs introduïm una manera d'actuar amb qualsevol transacció en efectiu de més de 3000 euros. No cal donar-li més toms. Quan se'ls hi diu això als bancs, i se'ls hi diu feu-ho d'una manera homogènia i tal, el que s'acaba veient, segons m'explica la UIF, és que els bancs necessiten cert temps d'adaptació i es tira endavant el comunicat que posa de manifest una voluntat de seguir acotant mètodes perquè Andorra sigui capdavantera en el seguiment del blanqueig del capital senzillament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

L'última, Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí és l'última.

Em deia vostè Sr. ministre que vostè en el meu lloc el que faria és parlar o demanar aquesta informació a la UIF. Es nota que vostè, potser m'equivoco, no sé si ha passat per l'oposició i ha demanat informació a Govern i als organismes i ha rebut la resposta en els terminis que nosaltres les rebem i amb el contingut

que les rebem. Segurament al nostre lloc, vostè també aprofitaria per fer les preguntes directament al Govern. Per tant, i perquè la intervenció requereix una repregunta, demanaria, vist que vostè em recomana això, jo li demano si Govern estaria disposat a facilitar aquestes informacions quan se li demanen, en un termini que sigui més breu i facilitant el contingut i no respostes en les quals se'ns diu que no se'ns pot facilitar aquesta informació. Ho dic perquè així no ens hauríem d'adreçar a l'AREB o ens hauríem d'adreçar a l'AREB o en aquest cas, perdó, a la UIF?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Estem una mica fora del marc de la discussió.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, només per fer un recapitulatiu històric sí que hi he estat en aquell costat, sí que he estat en l'oposició i, miri, malauradament fa tants anys que en aquell moment no existia la UIF. I per què li dic això? Doncs, perquè això és una clara mostra de com evoluciona tot això i en aquell moment segurament la preocupació en el món a principis dels anys 90, meitat dels anys 90, sobre les qüestions vinculades al blanqueig de diners eren inexistents. I aquesta és la realitat. Tot evoluciona molt ràpid i per tant Andorra s'ha d'anar adaptant a una realitat que no la genera ella, que hi tenim poca incidència però que, al final, per formar part d'aquest col·lectiu internacional, d'aquesta comunitat internacional doncs, t'has de fer teva i és el que et dona i t'obre les portes a ser un país reconegut, homologable i que per tant, continuï generant oportunitats sense quedar aïllat del món.

Per tant, escolti, els mecanismes per fer les preguntes estan establerts en el Reglament del Consell General; a qui s'han de fer, està establert també en el Reglament del Consell General; com s'han de fer també i, què poden i què no poden respondre els organismes que estan sotmesos a paràmetres de confidencialitat també està establert legalment. Per tant, no se li pot demanar -i no ho dic en relació a aquesta data que vostè em diu ara- però, no se li pot demanar al director de l'AREB, de l'INAF o de la UIFAND que acabi desvetllant qüestions a les quals té per llei prohibir fer referència per la confidencialitat de la pròpia informació, per la privacitat de les persones a les que faria efecte,

-insisteixo, no parlo d'aquesta data. En general, per tant, no hem de barrejar les coses.

Jo entenc que tots els organismes estan responent dins dels terminis que estableix la llei i també entenc que dins dels paràmetres que els hi permet la llei.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

I estic segur que continuarà sent així.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la següent pregunta que és la número 5 de la numeració... Un cop acabem amb la musiqueta.

(Se sent un mòbil)

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 3 de març del 2016, relativa al pressupost destinat pel Ministeri de Turisme i/o Andorra Turisme en el patrocini i en la promoció de la copa del món d'esquí.

Fou registrada amb el número 309 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit:

Molt agraït Sr. síndic.

Darrerament Andorra ha estat l'escenari d'una cita esportiva de primer nivell mundial.

En el moment en què redactava la pregunta havíem estat escenari, per sort, d'una prova de copa del món d'esquí i, a dia d'avui, en el moment que s'eleva al Ple la pregunta Andorra ha estat per sort i amb l'esforç de molta gent i una brillant organització i amb gran orgull pel país de dues proves de copa del món d'esquí: una de la copa del món d'esquí alpí femení i una copa del món de quilòmetre llençat.

Bé, quin és el pressupost destinat pel Ministeri de Turisme i/o Andorra Turisme en el patrocini i en la promoció de la Copa del món d'esquí? I es demana especificar: televisions, ràdios, mitjans impresos, mitjans exteriors, Internet i material de merchandising.

Molt agraït Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, estic d'acord amb vostè Sr. Naudi que realment hem tingut molt èxit i molta sort amb l'organització d'aquests dos esdeveniments.

Només també per complementar-li, dir-li que també hem tingut una copa del món d'esquí de muntanya a Arcalís, ho dic perquè així tenim les tres grans cites d'aquest any d'hivern mencionades i totes amb el seu públic i amb la seva importància dins del món de l'esquí.

Bé, el pressupost que dediquem des d'Andorra Turisme perquè el pressupost està acotat, el pressupost d'Andorra Turisme per la copa del món d'esquí alpí ha estat de 500.000 euros, cosa que ja s'ha comentat abastament en diferents presentacions, també vam tenir ocasió de fer-ho en una compareixença en les comissions d'Economia i d'Esport unes setmanes abans de l'organització de la prova.

Aquest patrocini el que fa, diríem, com a contraprestació incloure un seguit de, diríem, d'inclusions de la marca Andorra en diferents suports, concretament en suport a les curses: el dorsal de les corredores, el portal de sortida, les portes del traçat, pancartes de la zona d'arribada, tota la documentació, pòsters i programes oficials de la prova. També inclou aquest patrocini la inclusió de la marca Andorra en canals de comunicació com pot ser la televisió, Internet o relacions públiques; a tall d'exemple -perquè això potser sí que se sap menys-, abans de l'inici de la primera mànega o de la prova de cada dia dins dels talls publicitaris sortia l'espot que des de fa un parell d'anys ens serveix per comunicar l'oferta de neu a Andorra, el famós spot del noi en surf que salta d'un helicòpter i arriba a una botiga d'Andorra; i a tall d'exemple també dir-li que aquest spot conjuntament amb la prova posterior, les curses posteriors, va estar retransmès per quinze televisions en directe en tot el món, més trenta cinc televisions en diferit.

Pel que fa a la publicitat on-line aquí pel que fa a la marca Andorra sobretot es centrava en què amb el *micro site*, amb la *web* específica de l'esdeveniment hi ha aquesta inserció de la marca Andorra i la part de les relacions públiques, bé, a part de les invitacions

que ens va poder facilitar l'organització també entrevistes amb persones lligades dins del que és l'organització tant d'Andorra Turisme com del Govern en aquesta prova específica.

Nosaltres no fem una campanya específica, no hem fet una campanya específica de la copa del món, entenem que és responsabilitat de l'estació d'esquí, de Grandvalira, de fer aquesta promoció i així ho ha fet... i així ho ha fet amb un pla de comunicació que no m'estendré ara a explicar-lo tant al país com a fora del país, tant abans, com durant, com després de la prova.

Només dir-li que és de la informació que dispo. No li puc desglossar la part de promoció de Grandvalira perquè no la tinc d'alguns canals que m'ha demanat però sí dir-li que a tall de resum de l'1.700.000 euros que costa la prova, 250.000 euros s'han dedicat a producció televisiva -que és la partida més important-, i 200.000 euros a accions de màrqueting en general, en tots aquests canals que vostè m'ha demanat.

Això seria en resum una mica el cost o la inversió que s'ha fet en comunicació, ja sigui, com li deia abans, durant i després de la prova sobretot des de Grandvalira.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi-d'Areny Plandolit:

Molt agraït Sr. síndic.

Bé ministre, moltes gràcies.

D'alguna forma fruit d'una compareixença seva m'imaginava per on podia anar la resposta i està clar que separem patrocini d'un costat -que és el que ha explicat de 500.000 euros- del que són les accions de promoció assumides directament per Andorra Turisme d'una altra.

Explicat el patrocini i l'import dedicat pel mateix que ha dit que són mig milió d'euros, els quals entenc que l'organització els ha gestionat de la millor manera possible per tenir... i entenent que ens estem centrant en la copa del món d'esquí femenina i vagi per endavant les meves disculpes de l'oblit del *Free Ride*... i no estem parlant tampoc del quilòmetre llençat, i que els han gestionat brillantment des de l'organització com millor han cregut, en la part de promoció sí que m'agradaria una mica més de detall en el torn que vostè consideri oportú per desglossar millor, i entenent que vostè no capitaneja

l'organització però sí que n'ha estat un *partner* important, quina és aquesta informació i si ens la pot facilitar?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

De fet estàvem en el torn de dúplica... de rèplica, perdó. Per la dúplica ara, Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, a veure. Tampoc vull entrar molt en el detall perquè no crec que sigui l'interès general de tothom d'entrar molt en el detall dels plans dels mitjans, no?

Com li he dit abans, el pla de mitjans passa tant a Andorra com a l'estranger sobretot a França i a Espanya, televisió, ràdio i premsa, per exemple en televisió, cadenes de televisió que han informat en algun moment concret ja sigui abans o després, o durant la prova: a Espanya per exemple TV3 amb, jo diria, tota la corporació catalana de comunicació, -perquè tots els mitjans de comunicació adherits han informat d'una forma o d'una altra-: 8tv, Televisió Espanyola, Teledporte, Telecinco, Telemadrid, Euroesport també, no només a Espanya sinó que a tota Europa; a França Canal+ i France 2; a nivell internacional, per exemple, CNM. Pel que fa a les ràdios a Espanya hi ha hagut informació al respecte a la Cadena Ser, a Ràdio Nacional de España, Rac 1 Catalunya Ràdio; a França RMC Fm, i en mitjans impresos doncs, a Espanya hi ha hagut els principals: Expansión, El País, La Vanguardia, tots els mitjans esportius, i en mercats més internacionals hi ha França específicament, també *l'Equipe*, *Le Figaro*, *The Guardian* i el *Daily Mail*.

Vertaderament ha sigut una campanya molt extensa i a Andorra tots els mitjans andorrans de comunicació ja sigui radiofònics, premsa escrita o Andorra Televisió també han informat al respecte amb insercions de diferents continguts produïts per Grandvalira.

Jo crec que, bé, amb aquesta informació si cal...

En tot cas, el que sí que està clar és que ja s'ha fet una presentació de balanç, la primera entenc, no serà l'única de Grandvalira sobre com ha anat la prova una vegada es tinguin les audiències de televisió entenc que ja s'informarà i en qualsevol cas ja li faré arribar la informació més detallada i més precisa.

Només aprofitar per dir que sí que és cert que evidentment el punt més important o el canal més important és la televisió, ja ho sabem, tots aquests esdeveniments esportius de gran impacte televisiu,

un gran espectacle esportiu es preveu unes audiències, es preveu perquè encara no tenim les definitives pel voltant dels 90 milions d'espectadors sumant tots els suports i tots els moments en directe, en diferit, amb informatius ja siguin nacionals, genèrics o informatius de caire esportiu, etc.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

Sr. Francesc Camp:

L'impacte és important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi d'Areny Plandolit:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Bé, em donaria per assabentat des del punt de vista del que és el patrocini i el que ha representat aquesta participació d'Andorra Turisme amb l'organització i tota la repercussió que no ha sigut poca, gràcies a l'organització d'aquest esdeveniment.

Quan li parlava de la promoció, que com vostè va explicar és una pota diferent de la de patrocinis, volia fer incís, com vostè va dir si no recordo malament en la sessió de control del maig, que el canal on-line era el 40% del pressupost d'Andorra Turisme. És clar, em sobta -i posaré en quarantena el que diré ara-, però fins on ha arribat la... -com ha dit el Sr. Antoni Martí, la investigació, deixem-ho en una senzilla recerca. En el canal *Twitter* d'Andorra Turisme només ens consten quatre mencions en aquesta copa del món del 21 del 2, del 24 del 2, del 28 del 2 i del 28 del 2, tots ells en català. Aleshores sobta, no li dic que no n'hi hagi més, en qualsevol cas és una prova i també li podria dir del quilòmetre llençat, prou emblemàtica com perquè el reforç d'aquesta prova en un canal que diguem-ho d'una forma planera, aparentment no té cost publicar un *twit* ben pensat d'una forma ben dirigida doncs, en altres idiomes, en altres *targets*, en altres horaris, es podria fer sense un cost massa afegit i, insisteixo, posant que de *twits* directes d'Andorra Turisme n'hi ha quatre en català i n'hi ha set més de *retwits*, sobta quan estem parlant de 500.000 euros de patrocini,

quan estem parlant de l'envergadura que té aquesta prova, que estem tots tan orgullosos i ningú constatarà que ha tingut una repercussió mediàtica mundial impressionant, que això no s'hagi fet i mentre tant sí que es parla del sushi, es parla del camí de les olors, es parla de les raquetes, es parla del *Cirque du Soleil*, es parla de *raclettes*, inclús al llarg de l'any li puc dir que s'ha parlat més d'algun establiment hotelier de les parròquies, anem a dir així, d'influència de Grandvalira que no pas de la copa del món. Aleshores, sobta tota aquesta estratègia que al maig ens explica que el 40% del seu pressupost va destinat a aquests canals però a la pràctica, i vagi per davant l'orgull i la satisfacció amb la qual s'ha portat a terme l'esforç de moltíssims voluntaris i de l'organització d'aquesta prova, sobta que no s'hagi fet més esforç des d'Andorra Turisme en les xarxes socials i a més a més en altres idiomes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com li he dit al principi Sr. Naudi, nosaltres el que fem és cedir... bé, no és cedir, deixem perquè hi confiem tota la responsabilitat de la promoció de l'esdeveniment a Grandvalira, en aquest cas, que és l'organitzador perquè entenem que són prou professionals i ho saben fer molt bé i també amb xarxes socials. Potser s'hauria pogut fer algun *tweet* més, no dic pas que no, i potser en algun altre idioma, no dic pas que no! Però, al final tant Grandvalira com Vallnord a hores d'ara tenen més presència a les xarxes socials encara que Andorra Turisme o diríem Andorra com a destinació. Senzillament per què? Perquè van començar abans Sr. Naudi, tant Vallnord com Grandvalira van agafar el tren de la comunicació *on-line* i de les xarxes socials molt abans que Andorra malauradament. Sortosament nosaltres quan vam començar en aquest Govern vam començar a apostar decididament per Internet cosa que abans no es feia, o malauradament es feia poc, diria molt residual. Al 2011 jo crec que Internet estava prou consolidat al món i el turisme estava prou consolidat a Internet com perquè quan vam arribar ens trobéssim un pressupost dedicat a Internet a comunicar a Internet, pel que fa Andorra, molt més important.

Jo crec que això és l'important i és l'estratègia global del país, no puntualment l'estratègia que s'ha fet per

aquesta competició, i reconeixent-li que segurament potser hauríem pogut ser una mica més actius però...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Insisteixo que la responsabilitat i la feina la fan ells també perquè tenen encara més presència que nosaltres tot i que anem avançant, però encara tenen més seguidors al *Facebook* o encara tenen més seguidors al *Twitter* que nosaltres.

I ja acabant, només dos xifres: el *reach* al *Facebook* de la copa del món aquests dies va ser de 867.000 usuaris impactats pel *Facebook* de Grandvalira i de la copa del món d'esquí alpin, i pel que fa al *Twitter* -que sempre és un canal menys important-, el *reach* va ser de 400.000 usuaris impactats.

Que hauríem pogut fer una mica més nosaltres? Ja li he dit que no dic pas que no però, estem tranquils perquè s'ha fet molt bona feina des de Grandvalira.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la pregunta número 7.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a l'article 23, punt 4, del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2016.

Fou registrada amb el número 311 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Sr. síndic, moltes gràcies.

Vist que l'article 23, punt 4, del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici 2016, relatiu a la Contractació de personal, diu: "Durant l'exercici 2016, la provisió de places en situació d'adscripció i de comissió de serveis s'ha de fer garantint els principis de publicitat, igualtat i concurrència".

Vist que a continuació s'afegeix una frase que no apareixia en el redactat idèntic de la Llei de pressupost de l'exercici anterior, que diu: "*a excepció de les situacions suficientment justificades i aprovades per la Secretaria d'Estat de Funció Pública que es podran proveir directament*".

Es pregunta el següent: pot informar Govern de quines són totes i cadascuna d'aquestes situacions suficientment justificades previstes per aquest exercici que permetran contractacions directes un cop aprovades per la Secretaria d'Estat de Funció Pública?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

(El M. I. Sr. Eric Jover Comas deixa la sala)

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies Sr. conseller.

Bé, d'entrada dir-vos per entendre el concepte del que estem parlant d'entrada, perquè són temes bastant acotats a la funció pública i, per tant, cal precisar de què estem parlant.

De fet d'una comissió de serveis que, què és? Quan es tracta de cobrir una plaça vacant de l'Administració per un funcionari o agent de l'Administració que té una altra plaça titular en un departament, departament mateix que vol ocupar aquella plaça. Per tant estem parlant -i vos que sou en aquest cas, i ho dic com a elogi, fi i curós amb el llenguatge-, doncs, heu de saber que no és una contractació nova, és una contractació... nova no és, sinó que seria ocupar una plaça per una altra persona que ja ocupa una plaça preexistent a l'Administració.

Per tant, són assignacions a Recursos Humans de l'Administració de la forma millor possible.

D'on venia aquest procés? Venim abans del 2014, el 2014 inclòs es podien fer aquestes assignacions doncs, de forma directa, pel director del departament o pel departament en qüestió que vol ocupar aquella plaça vacant sempre i quant el funcionari estigui disposat a ocupar aquella plaça vacant amb un acord entre les parts i sempre i quan estigui validat per la funció pública, això és així!

Al 2015 el pressupost incorpora una disposició que preveu que s'han de cobrir aquestes places vacants a nivell intern, donar les contractacions, d'acord amb un principi de publicitat, concurrència i igualtat.

Això volia dir a la pràctica fer concursos interns per cobrir aquestes places vacants en comissió de serveis.

Bé, l'experiència del 2015 va demostrar que sovint es tracta de places que són per dos anys de forma màxima, de durada màxima, i un any prorrogable si escau doncs, que això podia contradir la flexibilitat i la carrera professional d'alguns empleats sobretot del departament que té necessitat de cobrir el lloc vacant i, per tant, la concurrència que sempre és sana i bona en aquests processos podia entorpir-se amb la manca de flexibilitat que en alguns casos es requeria cobrir de forma urgent o ràpida en un procés determinat i buscar la cobertura de la persona interessada.

Per aquest motiu, al pressupost del 2016 es va incorporar aquest principi general que mantenim de concurrència, una potestat de què quan estigui justificat d'una forma precisa es pugui evitar aquest procés de concurrència interna i fer l'assignació directa a la persona que es considera més adient en aquest procés.

Mol ràpidament, les situacions preestablertes per dotar d'una comissió de serveis sense concurs, no hi ha cap situació objectiva a l'hora d'entrada, serà el secretari del director del cap d'àrea, i sempre amb el vist i plau de la funció pública que ho verificarà, i les condicions s'han justificat prèviament per poder efectuar aquesta assignació sense concurs intern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Alcobé.

Gràcies per les seves explicacions, però malauradament li he d'informar que les seves explicacions no m'aporten cap resposta a la pregunta que jo li formulava. I la formulació de la pregunta em sembla que era prou exacta que li explicava quines són aquestes places que estan previstes en aquesta mena de contractació. Les seves explicacions són molt pertinents, perdoni que no hagi estat del tot curós en la formulació de la pregunta, però em sembla que la pregunta és prou clara i és prou evident, i les seves explicacions en aquest sentit, malauradament, penso que no ho han estat.

Vostè, ara, esgrimia aquesta possible manca de flexibilitat en què es van trobar quan la llei del pressupost del 2015 establia quin era aquest

procediment per cobrir aquestes places de comissió de servei, en les quals, doncs, la concurrència era una part important. I ara en faré aquest afegitó segons el seu parer per afegir una manca de flexibilitat.

Ja li dic no em satisfà la resposta, una perquè no em respon a la meua pregunta i, dos perquè una mica dóna la impressió que vostès no han entès el missatge, quan des d'aquesta banda de l'hemicicle, els liberals els reclamem més transparència, justament és més transparència, però per anar en contra del que vostès fan. Vostès sense cap mena de vergonya, amb tota la impunitat posen aquesta frase dient, escolti miri, farem amb concurrència, amb publicitat, però llavors contractarem a qui ens sembli perquè així hem de ser més flexibles i quan calgui.

Home, no! Penso que la transparència no ha d'anar en aquest sentit en el fet de dir que vostès faran una mica, pot semblar el que els hi plagui, sinó justament tot el contrari. Fem les coses amb els procediments que toquen per d'aquesta manera assegurar que no hi ha cap mena d'arbitrarietat i que, justament, tots els funcionaris públics puguin veure que estan sota les mateixes condicions a l'hora d'optar a aquestes places i que no s'hagin pogut designar, com aquell qui diu a dit.

Dit això, també, doncs, reitero el que m'ha semblat. No m'ha respost a la pregunta que jo li formulava.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, intentar dir-li que si tenim certa impunitat o manca de transparència en aquest aspecte, la van tenir tots els governs anteriors al 2014, perquè cap d'ells va establir que s'havia de fer un concurs públic o intern per assignar aquestes persones en comissió de serveis, cap d'ells, ni els seus governs durant 10 anys, ni el govern següent ni el nostre Govern, fins al 2015 que es va establir, doncs, que amb la llei del pressupost s'havia de fer un concurs intern amb transparència, amb concurrència més aviat, per poder dotar aquestes comissions de serveis.

Doncs, bé aquesta és la resposta. La resposta és que fins ara no s'havia fet, el 2015 es va fer, i que avui no hi ha cap criteri per dir en aquest cas que serà així i en aquest cas no serà així. Això serà a criteri del director del departament del cap d'àrea o del

projecte que requereixi aquesta dotació d'aquestes places. Perquè entenem i confiem amb els departaments, els seus directors, que tenen prou criteri, prou avaluació personal professional, per saber en quines situacions es pugui fer i quines situacions es pugui evitar de fer de forma justificada. I quan es justifiqui de forma provisional i la funció pública així ho avaluï, doncs, és quan no caldrà fer aquest concurs intern per dotar la comissió de serveis per les noves places a crear.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem al temps de les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Alcobé.

Gràcies per les explicacions una altra vegada. Déu me'n guard de ser jo qui qüestionï la professionalitat de qualsevol director o cap d'àrea. Res més lluny de les meves pretensions, perquè estic convençut que tenim grans professionals dins de l'Administració pública, i això vull que quedi clar amb tota la contundència possible.

Dit això, jo altra vegada li estic demanant exactament que ens detalli quines són totes i cadascuna d'aquestes situacions suficientment justificades previstes per aquest exercici, que prepararan aquestes contractacions directes. I vostè no em respon. I això deixi'm que li digui que sobta, Perquè si són capaços vostès d'anticipar un paràgraf d'aquesta mena per garantir aquesta flexibilitat, hom entendrà que ho han previst per algunes possibles places de manera específica. O és que vostès van preveient paràgrafs a les lleis sense que tinguin cap cas concret en ment. I si no és així, doncs, deixi'm que li digui que sobta aquesta inclusió d'un paràgraf inèdit, com vostè bé ha dit, ja acabava de recordar que cap govern anterior mai l'havia inclòs. Si l'inclouen és per algun motiu concret. Per tant, reitero la meua pregunta, per quins motius concrets, per quines causes justificades concretes han previst per aquest exercici?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Costa, això voldria dir fer un article de la llei per cada funcionari que hi hauria o per cada plaça vacant quasi bé. Per tant, la resposta potser no la vol acceptar, però és molt clara. No hi ha causes predefinides per les quals decidirem, el Govern o un departament decidirà fer un concurs intern o no fer un concurs intern amb comissió de serveis. No n'hi ha, perquè serà cas per cas. Dependrà del departament, de considerar si una plaça requereix per la urgència de licitar-la o per la urgència de cobrir-la, fer un concurs intern o no ho requereix, o si ho requereix per la seva dificultat tècnica i si una persona està disponible en aquell moment per ocupar aquella plaça o no està disponible per la seva dificultat tècnica.

Això no està predefinit, i per tant, confiem, i vostè també ho ha dit i ho celebro, amb la capacitat dels directors i les àrees per poder decidir quin procediment utilitzar en qualsevol cas.

A Govern, Sr. Costa, hi ha 2.500 persones treballant, és una gran organització, i per tant, com a tal ha de tenir les eines prou flexibles per poder utilitzar a millor criteri també dels departaments, perquè finalment estem parlant d'una estructura important, gran, que requereix aquesta flexibilitat. I això no vol dir anar en contra de la transparència. Hem de poder complementar transparència i flexibilitat. I amb aquest article entenc que es compleixen les condicions. De forma general han de fer un concurs intern, i si s'ha justificat que no calgui fer-ho així o que no es pot no fer així, s'utilitzaria la flexibilitat interna per poder dotar aquesta comissió de serveis amb una plaça suficient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller...

Si no hi ha cap repregunta, doncs, passem a la següent pregunta presentada, que seria la número 9.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a les accions previstes per Andorra Telecom per garantir la difusió de les actuals cadenes de televisió franceses mitjançant la TDT i la fibra.

Fou registrada amb el número 313, i s'ha publicat en el butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El proper 5 d'abril, s'apagaran a França les versions en definició estàndard de totes les cadenes franceses que emetien per la televisió digital terrestre i aquestes sols emetran en alta definició, sota la codificació de MPEG-4. Aquest canvi anunciat a França al desembre del 2014, ha anat seguit d'una intensa campanya d'informació en el país veí a fi que s'adaptin tots els telespectadors a la nova difusió. Aquí a Andorra, els nostres ciutadans sols han sabut d'aquest canvi, a part dels missatges difosos, mitjançant els avisos repetits que hem fet les darreres setmanes. Ni Andorra Telecom, que té la responsabilitat de la difusió, ni el Govern, accionista únic d'Andorra Telecom, han informat sobre els plans, si existeixen, per garantir la continua difusió de les cadenes franceses, tant les que emeten per televisió digital terrestre com per fibra, que nosaltres considerem indispensable. És per això que preguntem:

Quines accions ha fet, està fent o té previstes fer Andorra Telecom per garantir la difusió de les actuals cadenes de televisió franceses a Andorra mitjançant la televisió digital terrestre i la fibra i amb quin calendari s'han aplicat o s'aplicaran?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per la pregunta, Sr. Naudi, que entenc que és de l'interès de qualsevol espectador aquí a Andorra que mira aquests canals francesos, i per tant mereix una resposta prou clara per tranquil·litzar en aquest sentit tots els dubtes que puguin haver-hi sobre aquest canvi tecnològic, en aquest cas a França.

Bé, doncs, aquí a Andorra no passarà res. No passarà res perquè les emissores franceses que emeten, i com han dit, passaran a emetre amb alta definició, el que s'anomena HD, a partir del dia 4 d'abril, doncs, doncs, aquest canvi només es visualitzarà a França.

La qual cosa a França no s'ha previst un pla d'adaptació, sinó que qualsevol usuari o telespectador haurà de comprar noves televisions que siguin HD o haurà de comprar un descodificador que permeti la retransmissió de la TDT amb HD.

Aquí a Andorra no farà falta. Aquí a Andorra, Andorra Telecom, doncs, ha fet una inversió per poder assegurar que cap usuari es vegi afectat per aquest canvi, cap usuari.

Senzillament, quan es rebi el canal amb HD, Andorra Telecom amb aquestes emissores franceses ho modificarà, ho descodificarà a SD, que és definició estàndards. Per la qual cosa, cap usuari es veurà perjudicat amb aquest canvi, sinó que serà una inversió feta per Andorra Telecom per poder mantenir les condicions actuals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, les explicacions del Sr. ministre, m'alegro en principi que no hi hagi cap problema. Però bé, ara convindrà amb mi, doncs, que està parlant de la fibra no de la televisió digital terrestre.

En tot cas hi ha una altra qüestió, que per això que fem la pregunta enfocada, doncs, a França fa mesos que estaven informant d'aquesta qüestió. Aquí a Andorra no se n'ha parlat. Si més no, a nosaltres, el nostre grup, ho hem denunciat i les úniques respostes que hem rebut quan s'ha consultat Andorra Telecom, doncs, han estat que s'hi estava treballant.

Entenem, doncs, que la població en cap moment, o en alguna forma, si ha vist aquesta difusió de missatges que s'emetien als canals francesos, doncs, tenien una preocupació que en cap moment, doncs, Andorra Telecom s'ha preocupat per avançar-se i fer un comunicat o dir justament el que acaba de dir el Sr. ministre. És a dir que no passaria res.

I lamentem, doncs, que no s'hagi informat prèviament amb antelació a la ciutadania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Bé, entenc el neguit com dic, però quan no passa res, dir que no passarà res, doncs, està bé dir-ho també, però en qualsevol cas, s'ha de saber que el canvi no hi serà per a l'usuari. I parlo, no de la fibra, la fibra ja es rep amb HD, per tant, aquí no hi ha cap tipus de problema. És amb la TDT que els senyals es rebien amb SD i ara passarà a rebre's amb HD, i qui no tingui televisions per poder veure aquest senyal amb HD, no podrà veure el senyal, com passarà a França. A Andorra, com dic Andorra Telecom, ha fet una inversió perquè quan es rep un canal amb HD, des de la TDT doncs, ja es pugui passar directament a SD i l'usuari no es veurà perjudicat per aquest canvi tecnològic que es farà a França.

Per tant, l'únic que li puc dir és que el dia 4 d'abril hi haurà el canvi que s'aplicarà als usuaris d'Andorra Telecom de forma interna, sense que se n'assabentin, inclús, perquè és una inversió que ha fet a nivell tècnic Andorra Telecom, i possiblement, doncs, abans del dia 4 només es notificarà als usuaris que hi haurà aquest canvi i si hi ha alguna -espero que no hi sigui- incidència en aquest canvi de procés, doncs, es pugui solucionar directament o molt ràpidament. Però no hauria de passar res en qualsevol cas.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, torno a dir, m'alegro que no passi res, però trobo a faltar justament que no hi hagi hagut una anticipació donant aquestes explicacions, i que sigui avui aquí en seu parlamentària que el ministre digui que no passarà res.

En tot cas, ens explicava que Andorra Telecom ha fet una inversió. Jo li pregunto al Sr. ministre, aquesta inversió com es quantifica, quin ha estat aquest cost?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Miri si hi ha hagut anticipació, que s'ha anticipat tant per evitar que ningú surti perjudicat per aquest tema, per tant anticipació en tot cas sí que hi ha hagut, i la cronologia dels esdeveniments, des del setembre del 2015 hi ha estudis per analitzar què passarà el 4 d'abril i com ens podem anticipar a què això no pugui afectar a la ciutadania del país.

Doncs, bé, per la pregunta, el cost que ha suposat per Andorra Telecom adquirir el software i hardware necessaris per fer aquesta inversió, 175.068 euros. Aquest és el cost que ha suposat per Andorra Telecom i que permetrà que cap usuari de televisió andorrà hagi de fer cap inversió en televisió o amb descodificadors per veure les televisions franceses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic, una altra repregunta.

Bé, vist que en principi la qualitat d'emissió hauria de ser millor, faig una repregunta. Li demano al Sr. ministre si aprofitant aquesta millora d'emissió a nivell tecnològic, si s'aprofitarà per poder ampliar el repertori de canals francesos?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Estem una mica al límit de l'àmbit de la pregunta, però Sr. ministre, si voleu contestar.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Potser per contestar la pregunta més curosament hauria de tenir més informació tècnica, però sí que em sembla que li puc avançar que la TDT té un problema tècnic d'ampliació de canals. Per tant no hi ha massa marge de maniobra per ampliar a nivell de la TDT els canals emesos. Recordar que avui s'emeten 8 canals francesos per la TDT i 15 amb fibra òptica per la qual cosa, la TDT ja queda coberta amb la majoria de canals avui francesos en qualitat estàndard.

I el que sí que ha servit aquesta inversió que ha fet Andorra Telecom, és en renovar tecnològicament la plataforma i la capçalera de la TDT, per tant a més a més de poder assegurar, doncs, que no s'hagi de fer

cap inversió a nivell particular amb els descodificadors o amb la televisió, doncs, s'ha aprofitat aquesta tecnologia nova per renovar també la plataforma TDT aquí a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la pregunta següent, que és la número 10.

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, president suplent del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a les accions disciplinàries aplicades en el cas d'un agent de policia causant de danys per tret d'arma contra l'Edifici Administratiu de la Policia.

Fou registrada amb el número 314, i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi Zamora.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 3 de març ens assabentàvem amb consternació pels mitjans de premsa que l'autor confés de quatre trets contra les finestres de l'Edifici Administratiu de la Policia, que finalment va resultar ser un agent del mateix Cos, s'acabava beneficiant de la jubilació anticipada prevista per la Llei, una vegada jutjat per contravenció penal per la Batllia d'Andorra.

Vist l'evolució dels esdeveniments i l'alarma social generada, demanem:

Quin coneixement tenia Govern de l'estat de salut del referit agent els mesos previs als fets?

I quines disposicions disciplinàries varen ésser adoptades una vegada reconeguts els fets?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

(El Sr. síndic general deixa la sala)

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la seva primera pregunta, Sr. Naudi, el Govern no tenia constància de què el sotsoficial de Policia autor dels trets a les finestres de l'Edifici Administratiu de l'Obac tingués cap problema de salut.

En relació amb la seva segona pregunta, crec que és important relatar els antecedents immediats dels fets esdevinguts per poder respondre-li degudament. L'1 de març del 2016, el Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior va rebre un informe del director del Cos de Policia en què li comunicava l'ordre emesa per la Fiscalia General de detenir el sotsoficial de Policia amb número de carnet professional PO130, per la seva presumpta implicació en quatre delictes majors d'amenaques de mort condicionals efectuades amb arma, tipificats a l'article 140.2 del Codi penal, amb la circumstància agreujant prevista a l'article 30.9 del Codi penal.

Atès que aquests fets podien ser constitutius de la falta molt greu que preveu l'article 97, lletra e) de la Llei qualificada del Cos de Policia, el director del Cos em sol·licitava en aquest informe que incoés l'expedient disciplinari corresponent i adoptés les mesures cautelars que considerés oportunes contra el sotsoficial de Policia esmentat, d'acord amb les facultats que em confereixen en aquest sentit els articles 104.2 i 107 de la Llei qualificada del Cos de Policia.

Tanmateix, en trobar-me absent del país, la Secretària d'Estat de Justícia i Interior va acusar recepció de l'informe i de manera immediata, va acordar per delegació incoar un expedient disciplinari contra el sotsoficial de Policia, i suspendre'l provisionalment de funcions, la qual cosa comportava la pèrdua provisional de l'uniforme, de l'arma, de la credencial i de la percepció de les retribucions, així com la prohibició d'entrar a les dependències de la Policia sense autorització.

D'altra banda, tenint en compte que hi havia un procés penal en curs pels mateixos fets, i tal com mana l'article 111 de la Llei qualificada del Cos de Policia, es va decidir acte seguit suspendre la tramitació de l'expedient disciplinari en espera de resolució judicial ferma, tot mantenint però les mesures cautelars adoptades entretant.

El 2 de març següent, el Cos de Policia va rebre una comunicació formal per part de la Fiscalia General, segons la qual el sotsoficial de Policia havia estat jutjat pel procediment de l'ordenança penal, la qual en haver estat acceptada, té valor de sentència ferma i executiva. En concret, va ser condemnat per quatre delictes menors d'amenaques no condicionals,

tipificats a l'article 143 del Codi penal, amb la circumstància agreujant prevista a l'article 30.9 del Codi penal, i un delictes major de tinença i port d'arma prohibida, tipificat a l'article 263.3 del Codi penal, i no per una contravençió penal com esmenteu en la vostra pregunta, a la pena principal de 3 anys i 3 mesos de presó condicional qualificada a seguir un tractament psicològic o psiquiàtric, i a les penes complementàries de prohibició definitiva del permís d'arma; d'inhabilitació per a l'exercici del càrrec de policia durant 5 anys; de prohibició d'entrar en contacte amb els perjudicats durant 3 anys, i al comís de les armes i les municions intervingudes.

Per tant, un cop la causa penal finalitzada, i tenint en compte que segons l'article 45 del Codi penal, la pena d'inhabilitació ferma i definitiva comporta la pèrdua de la condició de policia, el 9 de març del 2016, el Govern d'Andorra es va veure obligat a acordar l'arxiu de l'expedient disciplinari, ja que aquest darrer havia quedat sense objecte com a conseqüència de la resolució penal.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. Mònica Bonell:

Gràcies Sr. ministre per la rèplica.

Sr. Víctor Naudi.

(El Sr. síndic general es reincorpora a la sala)

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, aquests fets que van ocórrer, doncs, són uns fets lamentables, evidentment, se n'ha parlat abastament. Però bé, aquí hi ha dos qüestions. El ministre ens explicava el procediment previst a la Llei de la policia a nivell de les faltes tipificades de forma administrativa que s'han resolt com diu la Llei i per altra banda, doncs ens ha comentat la informació del Fiscal del dia 2 en la que va explicar a la Policia el fet de la sentència per ordenança penal.

Bé, simplement remarcar que uns fets com aquests tan delicats, tan greus que han generat certa alarma social i evidentment que han estat jutjats pel que diu la Llei, el tema de l'ordenança penal, però entenc que aquest procés, aquest procediment fruit d'una modificació de la Llei de la Justícia la passada legislatura, doncs finalment comporta que una investigació que s'hauria de fer, i un judici amb totes les proves amb la part acusadora, amb una defensa, hauria clarificat molt més els fets, tant per l'encausat com per la pròpia societat, i per tant, entenc que tot i que hi ha una separació de poders doncs la modificació d'aquella llei que nosaltres la passada

legislatura, el nostre grup no va votar, doncs pugui comportar unes qüestions que després generin alarma.

Bé, ho deixaré aquí i en tot cas ja intervindrà després en les repreguntes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Esport:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Naudi, jo el que li puc dir és que les resultes d'aquest procediment no tenen res a veure amb el fet que s'hagi emprat el procediment de l'ordenança penal i que per tant s'hagi fet una modificació, no de la Llei qualificada de la justícia sinó del Codi de procediment penal durant l'última legislatura. Bàsicament perquè el Codi de procediment penal estableix efectivament des de la darrera modificació que es pot aplicar en més supòsits, i concretament quan concorre un delictes major, però el marc de pena aplicable és exactament el mateix que si s'hagués fet un procediment ordinari per dir-ho d'alguna manera i per tant, s'hagués obert un judici oral, per tant, jo crec que aquest argument que vostè vol avançar i que vostè vol justificar com a motivació de la insatisfacció que comporta aquesta pena no té absolutament res a veure amb la realitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que un fet d'aquest índole, un judici com cal hagués anat més al fons de la qüestió i per tant, és el que tocava perquè a més a més, en els indicis que tenim o el que ha anat sortint i el que ens ha explicat el ministre fa poc, simplement per quatre delictes menors i un delictes major de port de tinença d'arma prohibida, doncs ja el fet que hi hagi un judici penal més important, ja es justifica.

En tot cas, la meua repregunta en aquests moments és si ens pot dir el Sr. ministre quantes ordenances penals s'han dictat en els darrers quatre anys a altes hores de la matinada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, no sé si aquesta pregunta el Sr. ministre li podrà contestar perquè no sé fins a quin punt això és de la seva competència.

Sr. ministre.

El r. Xavier Esport:

Sí gràcies Sr. síndic.

Efectivament, no perquè no vulgui, però primer perquè no dispo d'aquesta dada i tampoc en puc disposar perquè jo evidentment sóc el ministre, però ni sóc el president del Consell Superior de la Justícia ni el president de la Batllia per poder-li facilitar aquesta informació. En qualsevol cas, sí que m'agradaria matisar algunes de les afirmacions que vostè ha fet. Vostè ha parlat de judici com cal. El reconforto, el procediment de l'ordenança penal també és un judici com cal perquè l'estableix fil per randa el Codi de procediment penal. I l'argument que vostè ens avança segons el qual si s'hagués fet un judici "com cal" s'hagués arribat al fons dels fets i s'hagués permès de clarificar els fets, bé, li he de recordar que el sotsoficial de policia va reconèixer els fets. Si s'hagués produït una absolució com a conseqüència del fet d'haver emprat el procediment de l'ordenança penal, entendria que vostè ens avancés aquests arguments, però com vostè comprendrà més al fons dels fets no es podia anar perquè ho va reconèixer expressament. I per tant, li reitero, la insatisfacció que a vostè li pugui provocar el resultat de tot plegat, no té absolutament res a veure amb el procediment emprat ni amb la modificació del Codi de procediment penal que es va formular en l'última legislatura i que per cert, si reprenem el Diari de sessions en cap moment vostè van formular oposició. Sí que hi van votar en contra però en cap moment van formular oposició a la modificació del Codi de procediment penal sobre la base d'aquests fets, i per tant, instrumentalitzar-los a hores d'ara sobre la base d'un cas particular em sembla bastant poc oportú.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, pel coneixement que tinc, el tema de les ordenances penals normalment s'utilitzen en fets delictius poc greus. S'arriba en una entesa però jo entenc que en aquest cas no corresponia. Però bé, és una qüestió que evidentment està dins de la llei que vostès van votar i per tant, pot ser correcte. Una altra cosa és el que podem considerar individualment cadascun de nosaltres.

La repregunta següent és si m'ho pot contestar el Sr. ministre, si dins de la informació que té o quan el fiscal els hi va comunicar la detenció o el resultat d'aquesta ordenança penal, si en aquell moment, hi havia com es va dir en la premsa, si s'havia fet una pericial psiquiàtrica? Si ens ho pot confirmar el Sr. ministre.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sr. Naudi, malauradament no és per falta de voluntat però, jo desconec com va succeir la tramitació a partir del moment en què aquesta persona se la va posar a disposició judicial. Vostè ha estat ministre d'Interior del Govern no fa gaires anys, vostè sap com funciona, és a dir el Govern arriba fins on arriba, és a dir fins el moment en què l'expedient passa de ser policial i es judicialitza. A partir d'aquell moment les vicissituds relatives a aquest expedient, jo les desconec. Crec que les hauria de traslladar en tot cas, si correspon al president del Consell Superior de la Justícia, al president de la Batllia o fins i tot al Fiscal General per tal que li puguin donar resposta a aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí gràcies Sr. síndic.

Evidentment sé perfectament com funciona, però com que hi ha informacions que han aparegut a la premsa, jo li tenia de fer aquesta pregunta.

Em pot confirmar el Sr. ministre amb quina edat es va jubilar el sots oficial en qüestió? Abans o després de què fos dictada l'ordenança penal?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que se m'ha comunicat, perquè evidentment aquesta comunicació tenia incidència directa en una decisió que havia d'adoptar el Govern, semblaria que el sots oficial de policia, autor dels trets, va voler comunicar formalment a través del seu advocat la petició de poder-se jubilar de forma anticipada amb caràcter previ a l'acceptació de l'ordenança penal, i per tant, es va considerar que era un dret de comunicació que estava diguem, al seu abast i se li va permetre fer aquesta comunicació abans d'acceptar l'ordenança penal i per tant es va registrar degudament com no podia ser d'una altra manera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, passem a la següent pregunta presentada, que és la número 11.

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa al Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra.

Fou registrada amb el número 316 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que a proposta del ministeri encarregat de la salut, el Govern en la seva sessió del 19 de març del 2014 va aprovar el Reglament del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra,

es pregunta el següent:

Pot informar Govern de quin és el seguiment que s'ha fet de les tasques del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra durant l'any 2015?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, agrair-li que ens hagi escurçat la tija del micro, molt millor.

(Se sent riure)

Dit això, el Comitè Nacional de Bioètica fou creat com saben, a finals del 2013, i es regeix d'acord amb el que estableix el Reglament del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra el 19 de març del 2014, en tant com a òrgan independent de caràcter consultiu en matèria ètica i bioètica. Des d'aquí també vull agrair la tasca que estan duent a terme.

En quant al seguiment, el comitè realitza una memòria anual que encara no disposem d'ella, la del 2015, però bé, en espera de què es publiqui la memòria, li puc avançar a banda de l'activitat ordinària que ha dut a terme, el Govern ha fet el seguiment d'aquells encàrrecs que li ha efectuat al llarg del 2015 i que han estat els següents:

El primer: treballar el marc regulador referit als drets i deures dels pacients envers la salut en el marc del Projecte de llei de drets i deures del pacient i sobre la història clínica compartida que s'estava treballant des del ministeri.

També ha emès un informe estimatiu que hauria de presentar la futura normativa sobre gestió de mostres biològiques d'origen humà amb finalitat diagnòstica terapèutica i d'investigació.

I el tercer és avaluar la situació a l'entorn de l'article 12 de la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de les persones discapacitades en matèria de tutela. D'aquest encara no hem rebut l'informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Àlvarez Marfany.

De fet, la meua pregunta no és pas casual vistos els antecedents i com que vostè no estava aquí en aquesta Cambra, i no s'asseia a la bancada de Govern, li recordo, fa poc menys d'un any, deu fer uns nou o deu mesos, jo mateix preguntava a la seva antecessora on estava publicada justament aquesta memòria del Comitè Nacional de Bioètica per l'any anterior, per l'any 2014 perquè per bé que la llei marca clarament que s'ha de presentar mig any dins del segon exercici encara no estava publicada i no va ser fins aleshores que es va publicar. La qual cosa això ens estranyava i ja ha fet bé ara també de recordar-nos que encara no està publicada la d'enguany. Esperem que no haguem de tardar sis mesos. Ara estem en el tercer mes de l'any, esperem que la memòria del 2015 pugui ser publicada i estigui a l'abast públic quan abans millor, com bé determina el reglament del comitè. Comitè que és òbviament com vostè recordava també, un òrgan adscrit però al seu ministeri, el ministeri que vostè encapçala.

Dit això, gràcies pels aclariments també de quines són aquestes accions que ja ha portat a terme el 2015, actuacions que ja podrem més detingudament analitzar quan disposem d'aquesta memòria. Però jo voldria fer incís concret en un dels aspectes suposo cabdals i que també més tard avui en parlarem i que sí que sortien en la memòria del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra de l'any 2014 i que esperàvem que vostès n'haguessin pogut fer el seu degut seguiment.

Li llegeixo literalment d'aquesta memòria: "Com una de les accions més destacables de les que voldríem informar el Govern, les concretaríem en, i estic parlant de la memòria de l'any 2014: "Estudi dels documents europeus, Conveni europeu sobre biomedicina i drets humans del Consell d'Europa, altrament anomenat Conveni d'Oviedo i els seus protocols addicionals a fi d'emetre una opinió sobre l'interès que Andorra faci l'adhesió als mateixos mitjançant la seva signatura així com la seva ratificació interna. Redactat del document de proposta urgent d'actuació, adreçat al Govern proposant l'adhesió al tractat del Conveni d'Oviedo i als seus protocols addicionals sobre clonatge reproductiu i sobre recerca biomèdica."

Això va tenir lloc l'any 2014, concretament el mes de maig. Han passat vint-i-dos mesos des d'aleshores i el més calent és a l'aigüera, per tant, no sé fins a quin punt el ministeri està per la labor de fer el seguiment oportú i preceptiu d'aquesta entitat que vostès van crear en el seu dia.

Entenc que són importants, la creació d'entitats i d'agències i altres institucions que depenen del

Govern es fan perquè els seus criteris s'han de tenir en consideració. També entenc que aquestes agències, aquestes entitats doncs disposen d'una dotació pressupostària que passa a engruixir la despesa total de l'Estat, i per bé que pugui ser una despesa modesta, tothom sap, no cal ser economista, que la suma consecutiva de petites despeses originen una gran despesa. La meua reflexió seria si el Govern ha de fer cas omís dels informes que s'originen o que provenen d'aquestes agències o entitats, que han estat promulgades pel mateix Govern doncs ens trobem en una paradoxa com a mínim, de què no es fa l'oportú seguiment, el compliment del que aquestes agències estan indicant, la qual cosa no sé si valdria la pena qüestionar-nos la creació constant d'agències i institucions i entitats d'aquesta mena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre per la dúplica, i agrair-li la reflexió que ens ha fet sobre la tija, que d'altra banda, m'imagino que vostè no li havia molestat molt fins ara, però sempre és d'agrair aquesta reflexió.

Té la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Bé, els que portem ulleres ho agraim. Bé em refereixo progressives, que t'has d'allunyar o apropar.

Bé, prendrem bona cura de què els informes, i ja ho vaig demanar també al Comitè de bioètica que vaig tenir el gust de conèixer la setmana passada, que ens en facin el més diligent possible la publicació de la seva memòria anual.

És un òrgan consultiu com bé vostè sap i evidentment el tenim en compte.

Referent a la proposta urgent d'actuació que es va fer sobre el document del Conveni d'Oviedo, el Govern està treballant en l'anàlisi profund del Conveni d'Oviedo. El Conveni d'Oviedo a diferència d'altres convenis presenta una particularitat en la forma d'emetre esmenes. Doncs d'acord amb l'article 36, aquesta s'ha de formular en la mesura que la llei a les hores vigents en el seu territori, no sigui conforme amb una disposició del mateix. I per tant, no s'admeten reserves de caràcter general com és el cas d'altres convenis. Això fa que l'estudi que està duent Govern sobre aquest tema sigui potser més llarg del compte.

I sí que tindrem en compte i és molt útil el comitè de bioètica perquè són temes molt delicats i també està a disposició de tots vostès com bé saben. I ja hi ha hagut alguna consellera l'altre dia que també va

consultar amb ells i crec que és de gran utilitat que existeixi aquest comitè.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic. També gràcies Sr. Àlvarez Marfany.

Convindré amb vostè, estic totalment d'acord amb la necessitat d'aquesta mena de comitè, qualsevol democràcia moderna ha de tenir justament aquesta mena de comitès que puguin assessorar, regular, informar-se i amb un criteri científic i empíric doncs emetre les seves conclusions.

Criteri científic i empíric que si emeten, Govern hauria de considerar, com diu vostè diu que fa, però que potser no cal tampoc que tardin vint-i-dos mesos en considerar un criteri que de manera clara i de manera urgent, urgent com posa en el títol d'aquest document, emet el comitè. Nosaltres, amb tots els respectes entenem una urgència quelcom més que vint-i-dos mesos perquè vostès s'ho rumiïn. I això ens porta, aquesta inoperància o falta d'acció o aquesta lentitud en els processos analítics que vostès processen, a què ens trobem en situacions malaurades com la que ens trobem en aquests mateixos moments. I ja li dic, potser això em cenyiria ja en la propera repregunta que faré més endavant sobre les intencions de qualsevol empresa forana a establir-se al país i trobar-se desplegat un marc jurídic que els ajudi a desenvolupar de manera correcta la seva tasca. Però vostès no han fet la seva feina...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

...faig la pregunta de seguida.

Vist l'informe, quan pensa Govern signar el Conveni d'Oviedo?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Bé, primer de tot, la primera part que m'ha fet, ara no recordo ben bé el que era, però és igual, em cenyiré amb la segona que és la pregunta, que és el que més interessa.

Bé ja li dic, ho estem estudiant. Miri l'any passat i referim-ne amb això, el que volia dir, va ser una mica típic. Com vostè sap, hi va haver una ministra que va plegar, jo tot just acabo d'entrar. Escolti'm deixi'm aquests cent dies de gràcia, que veig que ningú me'ls vol deixar. Val gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Permeti'm Sr. síndic, no faré cap repregunta, però els cent dies de gràcia els té i sobradament. No hi pateixi, espero que el cap de gabinet no opti per canviar una altra vegada el ministre de Sanitat perquè ens quedarem sempre amb aquestes interrupcions que no ens permetran avançar en la legislació que tant ens fa falta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs passem a la següent de les preguntes presentades, pregunta número 12.

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a l'atenció mèdica de les atletes de la copa del món d'esquí femení.

Fou registrada amb el número 317, i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Carine Montaner.

Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Grandvalira va acollir la Copa del Món d'esquí alpí femení els dies 27 i 28 de febrer del 2016 a la pista Àliga del sector Grandvalira-El Tarter. És tot un orgull pel nostre petit gran país acollir un esdeveniment esportiu de gran repercussió mediàtica

amb una retransmissió de la competició en molts països del món.

Des del Grup Parlamentari Liberal, celebrem també que Andorra sigui la seu de les finals de la Copa del Món d'esquí alpí de l'any 2019. La notícia s'ha conegut durant el Congrés de la Federació Internacional a la localitat suïssa de Zuric. Durant una setmana Grandvalira acollirà els 20 primers del rànquing de la Copa del Món en categoria masculina i femenina de totes les disciplines. Evidentment, aquesta notícia és la culminació d'un esforç de molts organismes i de moltes persones i ganes en el món de l'esquí aquí a Andorra.

És evident que no podem parlar d'esdeveniments esportius internacionals sense parlar d'un programa d'atenció mèdica específica pels atletes en cas de ferida, lesions, etc.

Pot informar Govern si s'havia previst una atenció mèdica específica per atendre amb rapidesa les atletes de la copa del món d'esquí femení, i pot precisar el protocol d'actuació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies també Sra. Montaner per la seva pregunta.

Principalment voldria agrair la tasca duta a terme pel comitè organitzador, els participants i especialment als voluntaris que van fer que aquest esdeveniment fos un èxit.

Responent a la primera part de la seva pregunta, evidentment havia previst un protocol d'atenció mèdica per atendre amb la màxima rapidesa a les atletes que van participar a la prova.

El protocol és una exigència de la Federació Internacional d'Esquí. A banda d'estar documentat va ser objecte de simulacre per poder verificar el seu bon funcionament sobre el terreny. Un protocol que va rebre la plena conformitat de la Federació Internacional d'Esquí, l'aprovació dels metges dels equips i va rebre també l'aval del Departament de Protecció Civil.

Referent a la segona part de la seva pregunta sobre el protocol d'actuació, cal dir que he tingut una persona fent el resum i traduint-lo a l'anglès perquè estava redactat en aquesta llengua. Hi ha un metge, cap del centre mèdic de pistes, en qualitat de

director mèdic de la prova. També el cap de pistes de Soldeu actuava en qualitat de director de les operacions d'evacuació.

Durant les proves estava assegurada la presència d'un metge coordinador de l'atenció mèdica present a la pista Àliga i que tenia la funció de coordinar la resta de l'equip sanitari que també estava present a la pista format per dos metges i dos infermers, ambdós amb una experiència per situacions d'emergència, així com ara està l'equip de rescat integrat pels pistes i pels equips del GRIM. Aquests equips ubicats a la pista disposaven de material per poder practicar la ressuscitació, així com del material necessari per poder fer immobilitzacions i trasllats fins el centre mèdic situat a peu de pista. En aquest centre es comptava amb un equip humà integrat per un metge format amb emergències, un metge anestesista, un cirurgià general, un cirurgià ortopèdic, dos infermeres, un tècnic radiòleg i un recepcionista multilingüe. El centre està equipat amb un box per poder practicar maniobres de ressuscitació i compta amb un equipament de radiologia, sis boxes per a consultes mèdiques preparats per a situacions d'emergència i dos boxes preparats amb equipaments de monitorització.

Aquest centre mèdic està a la vegada coordinat permanentment amb els serveis d'urgència SUM de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell i compta amb un equip de transport sanitari medicalitzat ubicat al mateix centre mèdic del Tarter per assegurar el trasllat en degudes condicions al centre hospitalari en uns quinze minuts.

Altrament l'organització també va preveure la possibilitat d'evacuacions heli portades comptant amb dos helicòpters medicalitzats. El centre hospitalari compta amb l'equip humà i amb tot l'equipament que ofereix el nostre centre mèdic essent centre de referència on atendre a les atletes i derivava si és necessari cap a un centre hospitalari extern.

Aquests recursos van actuar de forma plenament coordinada emprant un canal de radiofreqüència específicament fet per ells així com mitjans de telefonia mòbil.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Del que diu el ministre de l'equip humà i tot el material estava a disposició de les atletes, que miri, Sr. ministre, li volia agrair les seves explicacions i li explicaré el que ha motivat la meua pregunta.

L'esquiadora Lindsey Vonn va publicar a les seves xarxes socials fets que m'han suscitat un cert neguit, i justament pregunto sobre la bona coordinació justament a nivell de material i d'equip humà.

La Lindsey explica que va caure a Andorra el dissabte de la copa del món i que es va sotmetre a una prova de Rajos X tradicional i que a Andorra amb aquesta prova li van veure una fractura.

Explica també que va viatjar cap a Barcelona després de l'última prova i que allà se li va fer una ressonància i una tomografia, és a dir un TAC, a Barcelona en la que li van veure tres fractures.

Llavors, entenem que tot això, la ressonància i el TAC ho tenim aquí a Andorra i llavors, és clar... Pregunto ara mateix, Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Si vol preguntar ara, preguntui.

La Sra. Carine Montaner:

Sí, preguntaré.

És a dir, no acabo d'entendre el perquè no es va fer a Andorra. Com és que no va poder accedir a aquestes proves? I per què es va optar per uns Rajos X tradicionals? Ja que en base a això no es va veure l'abast de la lesió que tenia.

Ella ho va dir a les xarxes socials i, bé, a Andorra ja tenim un TAC a l'hospital, tenim després efectivament Ressonància Magnètica que es fa en centres privats i permeteu-me preguntar sobre la coordinació entre el sector privat i el sector públic, Sr. ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, entendre és difícil si no tenim l'informe mèdic, si no sabem realment el que va passar i és difícil explicar quan hi ha una confidencialitat, una discreció que s'ha de tenir en aquests casos.

Jo no li diré quines proves se li van realitzar a la Lindsey perquè no ho sé ni em pertoca dir-les. En tot

cas les dirà ella però tampoc trobo correcte interpretar uns *twits* o unes xarxes socials com si fossin informes mèdics.

Jo li puc dir que no hi ha cap queixa. Aquesta persona va estar com totes les altres persones dels equips van estar perfectament ateses i jo crec que va ser un èxit i el tracte mèdic va ser espectacular.

Ara, el que pugui vostè llegir de la gent entre línies en uns *twits*... Miri, no ho sé. Jo em baso en la realitat, en l'objectivitat i li puc assegurar que hi va haver un tracte més que correcte.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sra. consellera...

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

No és qualsevol persona que va dir això a les xarxes socials, és la pròpia esquiadora i suposo que, és clar, ella sap perfectament el que li van fer a Andorra i el que li van fer a Barcelona.

Llavors jo volia saber si havíeu previst justament si al centre privat per fer la ressonància estava a disposició per la copa del món, és a dir per les incidències que podrien haver-hi a nivell de la copa del món, si s'havia firmat un conveni o alguna cosa, precisament per atendre i fer proves, tenir tot el material disponible per les atletes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Sí miri, el recurs estava disponible al país i estava disponible aquell dia per la prova de la copa del món.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

I com és que no es va fer la ressonància aquí a Andorra?

El Sr. Carles Àlvarez:

Miri!

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, si em permet, li donaré jo la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Perdó.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té la paraula.

Veig que ni amb la tija llarga ni curta, no...

(Se sent riure)

Sr. ministre té la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

És un problema de llargades, sí senyor.

Bé, no li diré si es va fer o no es va fer la prova, com no li diré mai a la vida si, jo que sé, si fulanito va entrar a Salut Mental, o vostè al supermercat a comprar, o algú a comprar botelles de vodka... és que trobo que és faltar a la discreció.

Llavors, jo no li puc dir si es va fer o no es va fer bé, en tot cas que ho digui qui ho hagi de dir però jo li puc dir que aquest recurs està disponible i va estar disponible, i si se n'ha fet ús o no, no em pertoca a mi dir-ho.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sra. consellera...

La Sra. Carine Montaner:

Jo crec que un petit país com Andorra que rebem moltes copes del món i és un honor per nosaltres i no m'agradaria que la imatge del nostre país estigués malmesa per una falta d'organització a nivell de coordinació, de materials, equip humà, etc.

Sí que hi havia tot l'equip humà però efectivament el material havia d'estar a disposició.

Perdoneu Sr. ministre que no ho acabo de veure.

El Sr. Carles Àlvarez:

Miri, entenc el neguit.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, Sr. ministre! Li demanaré gairebé a la Sra. Gelabert que li apagui el micro...

(Se sent riure)

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic i perdoni, però, amb l'acalorament se'm passen les formes.

Miri Sra. Montaner, la imatge d'Andorra no va ser malmesa ni per això, ni per cap actuació que es va dur a terme durant aquesta copa del món.

El recurs, evidentment, existeix al país referint-se a la Ressonància Magnètica Nuclear. L'hospital, és cert, no en disposa ni té intenció de dotar-se d'aquest equip perquè el país ja disposa d'aquest recurs. El que sí que farà i el que ja es va començar en l'anterior mandat i jo especialment he demanat al nou director del SAAS, és que faci les gestions pertinents perquè aquest recurs es coordini de la millor forma possible amb el servei del centre hospitalari.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, són les 13.30h, reprendrem la sessió a les 15.30h en punt.

Se suspèn la sessió

(Són les 13.30h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 15.31h)

(Els M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos i Francesc Camp Torres han deixat la sala)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la pregunta número 13 de les presentades.

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a l'interès de l'Institut

Marquès per obrir una de les seves delegacions al Principat d'Andorra.

Fou registrada amb el número 318 i s'ha publicat en el Butlletí 15/2016 del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Atès que l'Institut Marquès ha manifestat la seva intenció d'obrir una de les seves delegacions al país.

Atès que la iniciativa ACTUA recull els plans d'empresa de les empreses que es volen instal·lar al país,

es pregunta el següent:

Pot informar Govern de quins són els tractaments previstos per l'Institut Marquès al seu pla d'empresa en la seva cartera de serveis al Principat d'Andorra que no s'ofereixen en l'actualitat a la seva seu central de Barcelona?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Abans de contestar a la seva pregunta M. I. Conseller, deixi'm fer un breu històric del procés que s'ha seguit amb l'Institut Marquès.

El passat mes de maig el secretari d'Estat per la diversificació econòmica, en tant que president de l'ADI, el Sr. Josep Maria Missé va signar un acord d'entesa amb l'Institut Marquès. L'acord d'entesa també conegut com a MOU no significa que l'empresa ja estigui formalitzant el seu projecte a Andorra sinó que estableix un acord que regula la dedicació de les dues parts al projecte.

Fruit d'aquesta dedicació i també de l'anàlisi conjunt, s'obté al final del procés el projecte final que es desenvoluparà a Andorra. És important recordar que aquest tipus d'acord es marca en el tomb de la confidencialitat amb les empreses, tal i com indica el seu nom. I no cal que digui que s'ha de tractar amb extremada cura per no desvetllar els futurs plans empresarials. Perquè aquí també em sembla que hi ha, i ho convindrà amb mi Sr. conseller, la reputació del nostre país.

Dit això Sr. conseller, passaré a la descripció del que fins a data d'avui li puc dir i que és un plaer de dir-li.

L'acord d'entesa amb l'Institut Marquès contempla diferents aspectes, entre els quals el compromís del Govern per a estudiar i impulsar una regulació adient del sector de la reproducció assistida i el compromís de l'empresa de lliurar un pla d'accions, inversions del Govern on s'indiquin els detalls del projecte que volen desenvolupar a Andorra. Aquest acord d'entesa, com ja he dit abans, també regula la confidencialitat del projecte atès que no es pot entendre d'altra forma perquè les empreses exigeixen confidencialitat i rigor en els tractaments dels seus plans futurs. Aquesta seria la meva primera part i estic segur que amb preguntes podré detallar el que li convingui que detalli el M. I. Conseller.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies també per la seva resposta, Sr. cap de Govern.

Entenc perfectament el rigor que cal aplicar i ha d'aplicar en casos com aquests. De fet, ja que vostès potser sembla que a vegades es queixen que només els critiquem, jo ara el que he de fer és felicitar-lo. I ho dic amb tota la contundència perquè pensem que atreure una institució sanitària de la qualitat, del renom internacional i de la reputació de l'Institut Marquès al nostre país, no és res més que una excel·lent notícia. Per tant, ja sigui en el marc de la iniciativa ACTUA com vostè acaba d'explicar o per qualsevol altra acció que hagi executat el Govern, és una molt bona notícia que hi hagi aquest acord d'intencions, o aquest projecte perquè l'Institut Marquès obri una delegació al nostre país.

Però una altra vegada dona la sensació que es comença la casa per la teulada. Aquest sí però no que l'altre dia al·legava el Sr. Saboya, jo penso que se'l poden aplicar a vostès. Uns sí però no, volem que vingui l'Institut Marquès però no hem fet la feina. Feina que em referia en el meu anterior exposat de la meva darrera pregunta quan li adreçava al Sr. Álvarez Marfany. És a dir, havíem tingut 22 mesos per fer una feina que se'ns instava a fer des del Comitè Nacional de Bioètica, que hagués evitat de totes totes una mena d'episodi protagonitzat exclusivament per vostès membres del Govern, en els mitjans de comunicació que jo m'atreviria a titllar

gairebé de sainet. Perquè unes declaracions contra declaracions, que ara sí, que ara vindran, que no hi ha marc jurídic que hi ha un buit jurídic, que no s'ha fet la feina, que primer hem de legislar. Facin-ho, tenien tot el temps del món per poder-ho fer i tenien totes les oportunitats per poder-ho fer i no ho han fet. No podem permetre'ns com a país intentar de treure aquesta inversió estrangera que vostè tant prediquen i que estem convençuts que així ha de ser, però llavors com que no s'han fet els deures en el seu pretès moment, llavors són projectes que surten a la llum pública i del que se'n fa més que de rigor, se'n fa safareig. I això no pot ser. Tant fins a un cert punt que el que hem llegit a la premsa, no pas perquè jo en tingui constància, vostè es va haver de desplaçar a Barcelona, interpel·lar directament els dirigents d'aquest institut perquè no se'n fes mal nom justament d'aquesta aportació al país. La qual cosa doncs, deixi'm que li digui, pensem que no s'ha gestionat de la manera correcta. El que hagués pogut ser o el que podria ser o el que esperem que sigui un èxit pel nostre país, per les seves paraules pròpies negligències queden en entredit. Això nosaltres pensem que no és de rebut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sí em sembla que la pregunta Sr. Ferran Costa és molt oportuna que la faci, perquè em sembla si tot va bé, com penso, i vostè és una persona assenyada, aclarirem molts conceptes. Però permeti'm que em cedeixi una mica i hi haurà més preguntes, i estic disposat avui a contestar sobre el Conveni d'Oviedo i sobre la regulació biomèdica, ja ho avango des d'ara.

Però Sr. conseller, quan s'inicia una negociació, el punt de partida del document d'entesa contret entre les parts, de què parlem? Parlem bàsicament que els tècnics de l'ADI, però també els interlocutors, en aquest cas els interlocutors tècnics i professionals de l'Institut Marquès treballen, i treballen de forma conjunta per mirar d'arribar a definir una cartera de serveis. En data d'avui, també li he de dir, que s'està treballant en això. Però la seva intervenció i que saludo, això no vol dir que treballar amb la cartera de serveis no es tingui d'oblidar quina és la voluntat del Govern. I la voluntat del Govern, evidentment, i així també ho ha explicitat l'Institut Marquès, i

penso que aquí no estic trencant la confidencialitat dient-ho, que ells volen un marc legal. I el marc legal evidentment, el que pretén l'Institut Marquès, però amb més motiu el Govern d'Andorra, és que sigui un marc que no es contradigui de cap de les maneres amb les legislacions internacionals admeses amb les bones pràctiques, que no alteri de cap manera les bones pràctiques mèdiques. I aniré més lluny, i ja ho sabrà llegir. I també que reconforti el fet de què tenim un model institucional i que ho respectem en la seva plenitud. Jo penso que a hores d'ara li puc contestar això, però per cenyir-me bàsicament i seré més explícit si em fa d'altres preguntes, perquè el Sr. síndic no m'interpel·li perquè evidentment s'ha de complir el Reglament amb les preguntes, i m'he de cenyir al temps que està dedicat a les contestes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic, gràcies Sr. cap de Govern per les explicacions.

Cas per les reflexions fins al punt que les comparteixo, totes i cadascuna d'elles. Malgrat que vostè òbviament no em dóna resposta clara a la pregunta. S'excusa amb aquesta confidencialitat. En virtut de la transparència penso que podríem anar un pas més enllà i que el Govern anunciés quines són les intencions realment a l'hora de legislar en aquesta matèria perquè està clar, i aquí coincidim tots que hi ha un buit jurídic important, i per tant, cal legislar al respecte, i també vostè mateix en primera persona, ha parlat sempre de la valentia de prendre mesures difícils. Bé, tenim un cas aquí que també s'han de prendre mesures i poden ser més o menys complicades però potser no s'ha d'amagar. No s'ha de marejar la perdiu i s'ha de prendre una decisió i decidir cap on es vol anar, però s'ha de fer de manera clara.

Fa pensar quan un analitza aquest dossier òbviament que l'Institut Marquès, un institut d'alta reputació, amb seus internacionals, amb delegacions en molts altres països del món, no només d'Europa vulgui posar una seu a 200 kilòmetres d'Andorra, hom interpreta o podria pensar que ho fa per poder donar alguna mena de servei que no s'ofereix a la seva delegació de Barcelona. Perquè òbviament la massa crítica de clients que podria atreure...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar posant la pregunta Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

...faig la pregunta de seguida Sr. síndic.

...la massa de clients que podria atreure, simplement amb una delegació que només està a 200 kilòmetres de la seva seu central, doncs no quedaria clara.

En aquest sentit, vostè té constància que hi hagi algun tractament dels que no s'ofereixen a l'actualitat en la seva seu central a Barcelona i que es volgués oferir aquí al nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No hi haurà cap classe de tractament que els M. I. Consellers Generals no vulguin. I m'explicaré. Tant l'Institut Marquès com el Govern volen abans de fer res, això no vol dir que no es pugui treballar amb la cartera de serveis, però abans de fer res, el que volen és, i així està explicat en el MOU, volen que verdaderament es legisli sobre les pràctiques, no únicament al tomb, penso que hi estarem tots d'acord, del que fa exclusivament l'Institut Marquès, sinó en un món molt més ampli, que és la biomedicina. Per tant, això ho tenim de fer. I la cartera de serveis que pugui oferir l'Institut Marquès una altra institució, s'haurà de cenyir a la legislació que vostès aprovin. I no s'instal·larà l'Institut Marquès sense que hi hagi aquesta aprovació de la legislació escaient. Perquè és voluntat també per una garantia jurídica i professional de l'Institut Marquès i també una voluntat manifestada, si no estava prou manifestada, i vostè pensa que anàvem marejant la perdiu, i a veure si avui la perdiu la calmem una mica entre tots perquè estem d'acord, tant vostè com jo, que és una gran oportunitat.

Per dir-ho d'una forma molt clara, l'Institut Marquès penso que a hores d'ara no té pensat fer d'altres pràctiques, però aniré més llarg. Si l'Institut Marquès solament es podrà instal·lar, i ho saben, i així els hi vaig dir a Barcelona. Si vol també en parlem d'això de Barcelona perquè també qualsevol viatge que fa el cap de Govern, aixeca tota classe de comentaris...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Vaig acabant.

L'Institut Marquès farà, ho deia abans, el que aquest Consell General vulgui perquè el Govern vol legislar sobre aquesta tema i portarà un text en aquesta Cambra. I aniré més lluny, si em permet el Sr. síndic, un segon perquè és important.

Evidentment que firmarem el Conveni d'Oviedo. Però vostè sap que el Conveni d'Oviedo simplement parla en un apartat de què es nega la possibilitat d'escollir el sexe en temes com aquests. Però el que tenim de legislar és molt més enllà del Conveni d'Oviedo. Per tant, evidentment el Conveni d'Oviedo es portarà en aquesta seu parlamentària amb les reserves que facin falta però únicament amb el Conveni d'Oviedo faríem un pobre favor pensant-nos tots plegats i mistificant el Conveni d'Oviedo que amb això n'hi ha prou perquè s'instal·li l'Institut Marquès o qualsevol altra entitat lligada amb el món de la biomedicina. Perquè si som seriosos i ho som tots s'ha de complimentar el Conveni d'Oviedo però hi ha d'anar, i molt més important que el Conveni d'Oviedo, s'ha d'anar molt més enllà a nivell d'una gestió global al tomb d'un sector que es pot instal·lar, l'Institut Marquès i d'altres empreses de renom a Andorra, que és el sector de la biomedicina.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les seves reflexions Sr. Martí. Penso que cal ser valents òbviament en aquesta vida a l'hora de prendre decisions valentes que puguin rendir els seus fruits, amb la qual cosa estic completament convençut que com a Consell General i com a òrgan que ha de legislar el que vol o no vol el país, doncs és la cambra que ho ha d'estipular i així hauria de ser.

Veig un pèl de contradicció i permeti'm, jo no sóc jurista ni de bon tros, ni ho pretenc ser, però veig un pèl de contradicció amb aquesta signatura del Conveni d'Oviedo, que encara no hem fet, per bé que se'ns ha instat a fer-ho des del Comitè d'Andorra de Bioètica i aquesta opció del diagnòstic genètic per a implantacional, la manera tècnica de justament d'això, de lluitar en els cromosomes xi, els cromosomes sexuals, la parella de cromosoma més famós, doncs quina ha de ser la selecció del sexe dels

nadons. Una cosa i l'altra em sembla que hi ha entenyides, i de tots els països signants, que en són molts d'aquest Conveni d'Oviedo, sí que hi ha algunes clàusules d'exclusió però en cap cas, cap d'elles parla justament de poder acceptar la legislació del país havent signat el Conveni, aquest diagnòstic genètic pre implantacional. Hi ha altres països, és veritat, igual que es troba a Andorra, com el cas d'Àustria o de Bèlgica o d'Alemanya o d'Irlanda o el Regne Unit sense anar més lluny, que han optat per no signar aquest Conveni d'Oviedo.

La meua pregunta seria: El Govern d'Andorra no ha posat sobre la taula fins a dia d'avui per bé que se'ns ha instat a fer-ho de signar el Conveni d'Oviedo perquè podrien haver-hi possibles incompatibilitats amb les pràctiques que voldria desenvolupar l'Institut Marquès al país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo la pregunta perquè jo quan ho he dit no ho deia per menysprear, ans al contrari, el Conveni d'Oviedo. Però el Conveni d'Oviedo allà on parla del que fa referència el que practica l'Institut Marquès, bàsicament en el seu article 14, i faig la traducció que aquest matí jo mateix he fet, perquè la tenia en format d'una altra llengua que no és la catalana. Diu: l'article 14: " La utilització de tècniques de procreació mèdicament assistida no es pot admetre per escollir el sexe del nen excepte en el cas que es tracti d'evitar una malaltia hereditària greu lligada amb el sexe".

Això és únicament el que diu el Conveni d'Oviedo. Ja li dic des d'ara que nosaltres d'això no en farem cap reserva. Ja li dic des d'ara. Però és que jo vaig més enllà. Simplement firmant el Conveni d'Oviedo quedant-se tots tranquils de firmar el Conveni, que s'ha de firmar, independentment de què hi hagués hagut l'oportunitat o no de la instal·lació de l'Institut Marquès, és al meu punt de vista, penso que ho pot compartir, massa genèric. Això s'ha de firmar i s'ha d'anar més enllà. Perquè en el món de la biomedicina hi ha moltes coses que es poden fer, que són molt beneficioses des del punt de vista sanitari, i n'hi ha d'altres, des d'un punt de vista ètic, que penso que no es poden fer. I més encara, no la majoria sinó tots els països europeus no admeten. I nosaltres no serem pas l'excepció perquè ens hi va,

de la mateixa manera que li parlava de confidencialitat a nivell del MOU i de reputació dels bons tractes amb les empreses que et fan l'honor per la nostra fiscalitat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...de venir a Andorra, faríem un pobre favor que verdaderament no estiguéssim cenyits al que es porta dins de la normalitat de l'entorn europeu.

I doncs, -acabo Sr. síndic-, evidentment que el Conveni d'Oviedo potser anirà més enllà. I el Conveni d'Oviedo s'ha d'anar més enllà i una vegada això, i així acabo, a l'Institut Marquès la cartera de serveis no podrà ser una altra del que amb tota sobirania decideixin els consellers generals. No pel Conveni d'Oviedo perquè no és suficientment fort des d'aquest punt de vista sinó que el Conveni d'Oviedo té una legislació al tomb del camp de la biomedicina que és necessària perquè no tot s'acaba amb empremtes...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

...de l'Institut Marquès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Intentaré de seguir la darrera intervenció Sr. síndic, si em permet.

Primer una reflexió i després una darrera repregunta...

El Sr. síndic general:

Breument si us plau.

El Sr. Ferran Costa:

...pel Sr. Martí.

Trobo molt assenyades, molt correctes aquestes explicacions. A ningú se li escapa que el que s'anomena el turisme reproductiu té un impacte important, pot tenir-lo, no ho dic pas jo això, hi ha

revistes científiques indexades en els quartils superiors que així ho diuen. De fet, bàsicament el turisme reproductiu es basa, el primer dels motius amb tipus legals, restriccions que es puguin trobar en un indret o en un altre. El segon per les llistes d'espera que es puguin trobar en el seu país respectiu i el tercer la recerca de qualitat. Per tant, és un factor a considerar. Tinguem-ho en compte quan legislem què és el que volem i quines són les funcions que volem amb aquesta diversificació econòmica per tal país o no perquè és un barem important a considerar.

Dit això, i també amb virtut de la transparència que vostè evoca i que ara mateix vostè feia referència a aquesta visita a Barcelona, i que la gent en parla, doncs ara té una oportunitat perfecta per poder explicar-nos allò que no sigui confidencial de si tot continua en el seu ritme en aquesta vinguda de l'Institut Marquès al Principat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Miri, si hi ha alguna cosa que no és confidencial és el que fa el cap de Govern perquè al que em moc una mica ja deixa de ser confidencial tot plegat. Però sempre li agraeixo el to de les seves intervencions i li dic sincerament. És veritat no tenia previst anar a Barcelona exclusivament per l'Institut Marquès, més, el Sr. Josep Maria Missé, que és el que ha fet les gestions, tenia concertada aquesta visita. I em va semblar, vista la polèmica generada de fer una visita de cortesia i vostè em permetrà que aquí no vagi més lluny, i vaig fer altres visites que aquestes sí que tenia programades.

A la seva pregunta jo penso que la seva pregunta ha sigut molt oportuna i li agraeixo perquè les negociacions amb l'Institut Marquès continuen. En el seu moment es portarà a ratificació el Conveni d'Oviedo, en el seu moment es farà la legislació que són lliçons tècniques molt complexes i que necessitem el temps suficient, mai les presses són bones en temes com aquest. Mentre tant s'està treballant en la cartera de serveis que evidentment hauria de tenir consonància amb la legislació que vostès aprovaran, o no. Jo penso que hi ha possibilitat que l'Institut Marquès s'instal·li a Andorra, aquesta és la meua versió en aquests

moments i més la meua percepció que no pas la versió.

I permeti'm Sr. síndic, és que de viatges en faig a Barcelona, en faig a Tolosa i en faig a París i fa molt poc temps vaig estar a la Cambra de Comerç de Tolosa convidat per la Regió Midi Pyrénées, i si tot va bé, i això va en el sentit de l'Institut Marquès i de moltes coses que ens fan i que porten valor afegit a l'economia andorrana per això hem fet l'obertura econòmica, per això hem firmat els convenis de doble imposició, per això hem fet tants esforços...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Jo crec que anem pel camí del creixement i properament i a més amb l'ajuda dels coprínceps i del primer ministre francès, farem una trobada a París que ens fa falta i penso que tots podem estar ben contents amb les grans marques de prestigi de renom franceses sota la tutela de qualsevol persona si no del ministeri que encapçala l'economia francesa que és el ministre Macron.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes...

Sra. Carine Montaner, una última pregunta.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Jo volia preguntar al Govern, és clar, vist que teniu la majoria i que l'exercici evidentment amb tot el dret del món i que el poder executiu va amb el legislatiu i que us doneu la mà i que des de l'oposició sí que fem esmenes però que, és clar, finalment hi ha poques incidències per dir que la incidència és quasi nul·la.

Voldria saber una miqueta el vostre posicionament de part dels cromosomes x-y, o el que sigui, el vostre posicionament a nivell d'aquest marc legislatiu a veure si heu començat a treballar això i tenir més detall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Diria que estem molt fora de l'objecte de la pregunta.

No sé si el Govern vol contestar...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri... Vostè ho ha sentit dir moltes vegades. No dirà que el cap de Govern no coneix aquest dossier... No, no el conec en profunditat. Vull dir que no cal que digui que un tema tan sensible com el món de la biomedicina, la seva pregunta és una pregunta que li podrien posar a un doctor i fins i tot li podrien posar des d'un punt de vista ètic i estètic.

Jo el que sí que tinc clar, més enllà d'anar als detalls, és que no s'ha de legislar més enllà del que està admès des del nostre entorn... Això és el que tinc clar! I el que també tinc clar és quin model d'institució ens vam dotar en el seu moment i no aniré més lluny. Per tant, a mi em sembla que al tomb d'això -per això li agraeixo la pregunta encara que està molt lluny de la pregunta originària, però li agraeixo al Sr. Ferran Costa perquè em sembla que aquesta pregunta l'ha fet en positiu i m'ha agradat que la fes perquè així aclarim moltes coses que s'han dit.

Avui mateix he vist que hi havia mitjans de comunicació que es desdeien de coses que havien dit anteriorment. Bé, potser amb això aclarirem ja tot i donarem temps al temps i sobretot que el legislatiu, -penso que ja no hi haurà polèmiques-, és el meu sentiment al tomb d'un tema tan específic com aquest on tots tenim les nostres limitacions tècniques però el que tenim és un compromís institucional i la nostra responsabilitat de no anar més enllà del que està des d'un punt de vista estàndard a nivell europeu. Per tant, no hi haurà gaires problemes, jo crec que... i Sr. síndic ja acabo, jo no sé si sempre li voten o no les esmenes però amb aquesta em sembla que hi ha molt marge per un bon acord perquè al final em sembla que el que li acabo d'expressar és el mateix sentiment, una mica amb les preguntes, que volia sentir el Sr. Ferran Costa... Amb mi em sembla, i no puc parlar per vostè i perdoni'm aquesta llicència.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la pregunta número 14.

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa al motiu pel

qual al teclejar el domini www.andorradifusio.com no s'obre el web d'RTVA sinó que apareix una pàgina de links o enllaços patrocinats, amb l'encapçalament de l'empresa estrangera NOMINALIA.

Fou registrada amb el número 322, i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Molt agraït Sr. síndic.

Bé, com ha dit el Sr. síndic, la propietària de l'adreça web www.andorradifusio.com és Radio Televisió d'Andorra, SAU.

Per quin motiu al teclejar el domini www.andorradifusio.com no s'obre el web d'RTVA sinó que apareix una pagina de links o enllaços patrocinats, amb l'encapçalament de l'empresa NOMINALIA?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, deixeu-me vestir, vestir i explicar una mica millor la resposta a la pregunta.

Com heu dit, doncs al teclejar www.andorradifusio.com apareix la pàgina web NOMINALIA. Què és NOMINALIA? És una empresa de gestió de continguts de pàgines web i de dominis per internet i la pàgina d'internet justament www.andorradifusio.com així com www.andorradifusio.net, .cat, .eu, .info, o .tv, són totes propietàries de Ràdio i Televisió d'Andorra. SAU.

Per tant, tots aquests dominis són propietat d'Andorra, en aquest cas de la televisió andorrana.

Per què al teclejar www.andorradifusio.com no es redirecciona a www.andorradifusio.ad?

Doncs, perquè no s'ha redireccionat, sincerament per això i, mireu, us agraeixo la pregunta perquè gràcies a aquesta pregunta ens hem posat en contacte amb la direcció d'Andorra Televisió demanant els motius pels quals no s'havia fet, perquè

justament no s'havia fet, doncs, perquè a l'entrar al Google, no el veig Sr. Naudi...

(Se sent riure)

Perdó.

Bé, en tot cas m'agrada mirar a la cara quan parlo, si no és complicat.

Llavors, el que li volia dir és que entrant a qualsevol cercador si posa www.andorradifusio.com a soles, sortirà www.andorradifusio.ad i, per tant, d'aquesta forma té accés a la pàgina web www.andorradifusio.ad i al seu contingut.

És veritat... és veritat, pot ser una errada el no haver-ho fet abans de redireccionar www.andorradifusio.com cap a www.andorradifusio.ad. Ja li puc dir que ja s'ha demanat que així es faci a la direcció de Ràdio i Televisió d'Andorra i espero que es faci els propers dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció...

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és així Sr. ministre. Són molts els dominis que estan redirigits a www.andorradifusio.ad. Molts som els que entrem perquè la qualitat dels continguts donada pels professionals que la fan és excel·lent i és brillant i per tant, molts hi entrem cada dia i també som molts que per error doncs, algun dia en lloc de posar www.andorradifusio.ad doncs poses www.andorradifusio.com i et trobes amb aquesta sorpresa. www.rtv.ad <<http://www.rtv.ad>>, www.atv.ad <<http://www.atv.ad>>, www.rna.ad <<http://www.rna.ad>>, tots aquests van on han d'anar però hi ha alguns que no hi van i celebrem que en el marc de control al Govern doncs, més enllà d'entrar en un atac i contraatac doncs, les preguntes serveixen per construir solucions i que en definitiva solucionin petits o grans problemes que ens puguem trobar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si el ministre vol contestar...

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Com vostè ha dit Sr. ministre, i ve en el cos de la pregunta, el que surt de teclejar això és NOMINALIA i a sota hi ha uns links. Pels que puguin conèixer com funciona això, aquests links, estan recolzats per la plataforma Google en concret pel que es diu Google AdSense. Què vol dir això? Que per cada clic que hi ha en aquests links -en aquest cas qui ha posat els links que entenem que és NOMINALIA-, ha estat precedent uns ingressos per cada vegada que algú entra i clica aquests links.

Tenen constància de quanta gent està entrant i de quins ingressos està representant això per NOMINALIA quan, si més no, haurien de ser per RTVA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, no tinc constància d'aquesta dada. Si vol la demanarem però, en qualsevol cas...

L'important penso d'aquesta pàgina web que es va crear al 2012, era difondre molt millor, i va ser un encert fer-ho així, els continguts d'Andorra Televisió. Per tant, la preocupació d'Andorra Televisió legítimament entenc que ha de ser així i és que qualsevol usuari tingui accés a la seva pàgina web i pugui veure la televisió en directe o en diferit i tots els continguts que s'hi pugui proveir.

A partir d'aquí, que altres pàgines web s'hi puguin redirigir i ha reconegut que és un encert d'haver-ho comentat i com a mínim fer saber perquè així serà els propers dies, en qualsevol cas no tinc constància dels ingressos que està percebent NOMINALIA però tampoc crec que és una dada que haguem de tenir accés degut als clics que pugui fer un usuari a aquests continguts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo ja ho donava per tancat però sí que de tant en quant aquest domini és nostre, si em permet que faci servir aquest pronom possessiu, aquests ingressos haurien de ser nostres, és a dir, d'Andorra Televisió, d'RTVA o del país.

Per tant, li prego que si no ho saben facin la manera de saber què hi està traient NOMINALIA, poc o molt, d'això perquè ens pertoca a nosaltres i no a un altre.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Bé, és que no és una pregunta, és un prec en tot cas al Govern, però ja ho demanarem perquè ens ho demana, però no li puc contestar res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la pregunta número 15.

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa a la implantació del règim del tercer pagador en el pagament dels actes mèdics.

Fou registrada amb el número 323 i s'ha publicat en el Butlletí número 15/2016, del 7 de març.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Implantar el règim del tercer pagador en les despeses sanitàries és un tema del qual se'n parla des de fa molt de temps. La necessitat n'és cada dia més important per la difícil situació que estan vivint alguns dels nostres ciutadans. Per aquelles persones aturades, aquelles que perceben pensions de jubilació o d'invalidesa baixes i altres en situacions complicades, avançar segons quines quantitats

econòmiques per pagar actes mèdics pot arribar a ser un problema.

Per aquest motiu, demanem a Govern: ens pot explicar per quina raó, avui dia, després de parlar-ne i reconèixer-ne la necessitat des de fa molt temps el règim del tercer pagador no està encara ara en funcionament?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc Sra. Gili li vull agrair especialment que hagi formulat aquesta pregunta perquè posa de relleu la qüestió de l'accés a les prestacions assistencials sanitàries per determinats col·lectius socials que òbviament també preocupa el Govern.

El copagament, malgrat pugui comportar alguns inconvenients no deixa de ser a la vegada una virtut del nostre sistema com a concepte de coresponsabilitat.

Escau precisar que avui en dia el sistema que ja està en funcionament des de fa temps preveu diversos supòsits de pagament per mitjà de la figura del tercer pagador i molts d'ells al cent per cent.

Tal com s'estableix en l'article 139.4 de la Llei de la seguretat social són els següents: totes les prestacions efectuades o prescrites com a conseqüència d'un accident de treball i d'una malaltia professional; les prestacions que puguin necessitar aquelles persones discapacitades que reben una pensió de solidaritat; les prestacions que puguin necessitar aquelles persones que tenen reconeguda una invalidesa absoluta o que no poden treballar; les prestacions que puguin necessitar aquelles persones que tenen reconeguda una situació de recursos econòmics insuficients; les prestacions que puguin necessitar les persones orfes fins els 18 anys i si estan estudiant fins els 25; les prestacions que puguin necessitar les persones que judicialment es posen sota la tutela de l'Estat fent especial èmfasi en aquell cas als menors desemparats.

D'altra banda, també cal precisar que avui també gaudeixen d'una presa en càrrec en base al model del tercer prestador la totalitat de les prestacions hospitalàries en el que el beneficiari només paga un 10% de la prestació.

A les quals cal afegir a més a més, la resta de supòsits previstos en el reglament regulador de les prestacions de reemborsament fins el 100% de les tarifes de responsabilitat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, un reglament que té en compte aquest model de pagament per les malalties cròniques més rellevants i pels productes i medicaments d'alt cost que es paguen mitjançant tots a través de la figura del tercer pagador.

També despeses associades a la maternitat d'acord amb l'article 142 de la Llei, s'abonen al 100% i en règim de tercer pagador.

A tot això cal afegir aquelles prestacions per les quals progressivament s'ha implantat recentment el model de tercer pagador, dos bons exemples d'aquesta modalitat de regulació en base a la implantació d'un finançament del tercer pagador són el nou model de pagament dels actes que es presten pel servei de permanències mèdiques que fou aprovat a finals del passat mes d'octubre tal com consta en el decret del 28 d'octubre del 2015, i les prestacions que s'ofereixen a les persones diabètiques que voluntàriament s'han adherit a la prova pilot del model Andorrà d'Atenció Sanitària basat en la diabetis militus tipus 2.

En aquest sentit estudiarem, i si vol conjuntament amb tots els grups parlamentaris, com anar implementant de forma gradual aquest sistema de reemborsament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El que anomenem règim del tercer pagador consisteix en què l'usuari de la seguretat social només hagi de pagar el 25% del cost de l'acte sanitari de farmàcia o de laboratori; la resta, el 75% ho fa la CASS i l'abona directament al prestador del servei.

En països com França fa molts anys que està en funcionament i això per tots i no sembla plantejar problemes, ans al contrari, sinó que sembla que tot són beneficis per l'usuari ja que li permet evitar desemborsar quantitats econòmiques importants al pacient que al cap i a la fi, un temps després, la seguretat social li acabarà retornant.

Ho deia abans, malgrat parlar-ne des de fa molts anys, avui dia no està implantat, no s'entén el perquè i representa un veritable problema per famílies amb

dificultats per arribar a finals de mes. Alguns fins i tot, segons ha assegurat diverses vegades el president de la Federació de la Gent Gran no van al metge perquè no poden avançar aquests diners. Cal remarcar que analítiques, algunes proves i tractaments són especialment oneroses.

A l'octubre 2014, la ministra Cristina Rodríguez, a l'ocasió de la Festa Magna amb els padrins de totes les parròquies, anunciava ja la seva voluntat de posar en marxa el règim del tercer pagador. En aquell moment la ministra, la seva predecessora, lligava el desplegament reglamentari necessari a la reforma de la Llei de la CASS.

Srs. de DA, aquesta reforma es va fer el 24 de juliol del 2014.

Què estem esperant? Per quina raó no solucionem aquest problema que tampoc sembla tan complicat? O el ministre després ja tindrà l'ocasió d'explicar-nos el perquè ho hauria de ser... Qui posa bastons a les rodes i per què?

Sabent que hi ha gent que està patint i per qui la inexistència d'aquest règim és un greu problema, per què no posem fil a l'agulla i fem costat d'una vegada per a tots els nostres ciutadans?

Dediquem molts esforços en retallar baixes, en controlar-les, em refereixo per exemple a un reglament de confinament dels malalts a casa completament fora de lloc en alguns casos que tanca a casa en hores diürnes a qui no li convé per raons de salut, i en canvi en hores nocturnes pot fer el que vulgui, no té cap inconvenient...

Es controlen baixes des del primer dia per una grip en persones que no estan mai de baixa... Amb això dediquem esforços, amb la resta no!

Hi ha nou ministres, cert. Però, el Govern de DA ja fa cinc anys que hi és i les mesures que els hi han convingut s'han tirat endavant i això ho portaven al programa de les darreres eleccions i ho he verificat abans.

Actuïn si us plau d'una vegada per totes, escoltin les necessitats dels nostres ciutadans, Srs. de DA. No deixin a l'estacada a aquells que ho necessiten.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, sóc sensible al que està dient i la veritat... Bé, ho estem estudiant.

He proposat que es miraria d'implantar aquest sistema, s'ha d'implantar de forma gradual: hi ha temes informàtics, hi ha temes que poden anar lligats també amb el Model Andorrà d'Atenció Sanitària i, bé, s'ha d'anar fent gradualment no només pels pensionistes sinó potser caldria estudiar que a partir d'una quantitat econòmica potser sí que s'hauria d'aplicar directament el règim de tercer pagador.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. ministre ens diu que hi ha problemes informàtics; jo el que voldria és que entrem una mica en detall quins són aquests problemes. Sabem que ja hi ha una tarja sanitària que funciona per certes qüestions, per tant, no veiem quins són aquests inconvenients i per això, si us plau, li demanaríem que ens els detalli.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he dit problemes informàtics que vol dir que s'ha de fer canvis informàtics, no són problemes. Evidentment no depèn únicament del ministeri, és la Caixa Andorrana de Seguretat Social que també ha de validar aquests processos i ha de veure com els pot anar implementant poc a poc.

Però ja li he dit, en aquest sentit estic obert a estudiar aquest tema d'anar implantant aquest règim de forma gradual a tots els col·lectius que més desvalguts siguin.

De totes formes, tornem al mateix, la urgència d'aquest assumpte és que és veritat que hi ha col·lectius que estan molt afectats, però vostè ho ha dit, amb el pagament electrònic en quaranta-vuit hores o menys se li retornen els diners als beneficiaris i de vegades, inclús, s'han trobat casos que pagant amb la tarja del banc resulta que els diners a la

prestació per la Caixa Andorrana de Seguretat Social arriba abans que el cobrament del banc.

Però bé, això és una anècdota i no justifica que hi hagi gent que és veritat que tingui problemes amb avançar uns diners i sobretot si són quantitats elevades.

Per això ja li dic, és un tema que ens hi posarem i conjuntament, si vol, el podem anar tractant, però això sí, l'aniríem implementant d'una forma gradual perquè no se'ns escapi del dit i no ens trobem amb un sobre accés d'actes mèdics que estan ara més o menys controlats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el Sr. ministre ens ha reconegut abans que ja s'està practicant, han dit amb els diabètics i amb d'altres. Per tant, si la CASS ho accepta en aquest cas, entenc que no hi hauria d'haver problemes perquè ho acceptés en altres casos.

Jo el que li demanaria ara és concreció. M'agradaria vista la sensibilitat que ens està avui expressant el ministre, jo voldria saber quan podem tenir en pràctica això. Li he dit abans, és una demanda reiterada, realment hi ha una necessitat de veritat per certes persones de disposar d'aquest servei. No té perquè haver-hi cap problema molt important. Per tant, voldria la concreció, si us plau, de saber quan tindrem en marxa el règim del tercer pagador?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no li puc donar una data exacta, i perdoni'm, perquè hi ha altres prioritats. Aquesta entenc que és una, s'estudiarà. N'hem parlat moltes vegades. Miri, desgraciadament acabo d'aterrar, i torno a justificar-me, acabo d'aterrar. Sé que se n'ha parlat moltes vegades. A mi no se m'havia arribat aquesta inquietud fins fa poc. Evidentment el col·lectiu de gent gran em va sensibilitzar d'aquest tema, però va ser fa una setmana.

És a dir, li he dit, l'he convidat i ho torno a fer. Que bé, és un tema que s'ha de tractar, s'anirà implementant, i ens hi posarem amb un pacte d'Estat o de forma puntual. No ho sé. Però de totes formes pensi que sóc sensible amb això i mirarem de trobar una solució.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes, i vist que no hi ha més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 16.13h)

1- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 19 de gener del 2016, relativa **al repartiment de dividendes de FEDA i Andorra Telecom**, (Reg. Núm. 0078).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 25 de gener del 2016, relativa **a l'Heliport Nacional d'Andorra**, (Reg. Núm. 0109).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de març del 2016, relativa a la contractació del cap del gabinet jurídic, (Reg. Núm. 0300).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **al risc reputacional del sistema financer andorrà durant el 2014**, (Reg. Núm. 0308).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 3 de març del 2016, relativa **al pressupost destinat pel Ministeri de Turisme i/o Andorra Turisme en el patrocini i en la promoció de la copa del món d'esquí**, (Reg. Núm. 0309).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **al procés de resolució de Banca Privada d'Andorra**, (Reg. 0310).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a l'article 23, punt 4, del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2016**, (Reg. 0311).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a la prohibició de l'operativa de caixa establerta per la UIFAND**, (Reg. Núm. 0312).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a les accions previstes per Andorra Telecom per garantir la difusió de les**

actuals cadenes de televisió franceses mitjançant la TDT i la fibra, (Reg. Núm. 0313).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a les accions disciplinàries aplicades en el cas d'un agent de policia causant de danys per tret d'arma contra l'Edifici Administratiu de la Policia**, (Reg. Núm. 0314).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **al Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra**, (Reg. Núm. 0316).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a l'atenció mèdica de les atletes de la copa del món d'esquí femení**, (Reg. Núm. 0317).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a l'interès de l'Institut Marquès per obrir una de les seves delegacions al Principat d'Andorra**, (Reg. Núm. 0318).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **al motiu pel qual al tectejar el domini www.andorradifusio.com no s'obre el web de RTVA sinó que apareix una pàgina de links o enllaços patrocinats, amb l'encapçalament de l'empresa estrangera NOMINALIA**, (Reg. Núm. 0322).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de març del 2016, relativa **a la implantació del règim del tercer pagador en el pagament dels actes mèdics**, (Reg. Núm. 0323).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877